

NAŠ GLAS

ŠTEVILKA 4 - LETNIK 17 - DECEMBER 2012

GLASILO OBČINE VIDEM

Vesel božič in SREČNO v letu 2013!

Ob 100-letnici šolske gradbe v Leskovcu

*Življenje je pač takšno, da se nenehno spreminja.
Vsaka kriza, vsak težaven trenutek v življenju
nosi v sebi tudi nekaj dobrega.
Izkoristi ga! Srečno v novem letu!*

Občankam in občanom občine Videm želimo blagoslovljen
božič,
v novem letu 2013 pa veliko zdravja, osebnega zadovoljstva,
medsebojnega razumevanja, spoštovanja, strpnosti in sreče.

Župan Friderik Bračič
Občinski svet
Občinska uprava
Uredništvo NAŠ GLAS

Učenci in delavci Zavoda OŠ Videm
se **ZAHVALJUJEMO** vsem,
ki ste na dobrodelnem koncertu darovali
za socialno ogrožene učence.
S tem denarjem ste jim omogočili udeležbo
v različnih dejavnostih.

Muca prede nitke zlata...
VEČER USPAVANK

V prihajajočih praznikih in letu 2013 naj vas spremljajo
pesmi in melodije, ki vam prinašajo srečo, mir in veselje,
vam želijo učenci in delavci Zavoda OŠ Videm.

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Leto 2012 se počasi poslavlja. Bilo je zelo delavno, naporno, rekel bi tudi dinamično leto, ki ga v občini Videm zaključujemo z rezultati, česar sem posebej vesel. Skozi leto se je veliko dogajalo in težko bi bilo samo v nekaj stavkih povedati, kaj vse smo delali, kje smo bili bolj in kje manj uspešni, kateri dogodki so za nami, pa vendarle bi bilo ob koncu leta, ko delamo analizo, dobro povedati, kaj je v letu 2012 še posebej izstopalo. Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem prostovoljcem, gasilcem in štabu civilne zaščite, ki so nas ob novembrskih poplavah povežali. Tudi v naši občini smo znali stopiti skupaj in pomagati prizadetim v poplavah, spomin na vse te neprijetnosti skozi leto pa ima tudi zame grenak priokus.

Čeprav so nam v tem letu izpadli nekateri zelo pomembni načrtovani projekti, kot so Južna meja, Razvoj vasi, Regionalne razvojne spodbude in smo jih morali preložiti v prihodnje leto, seveda nismo obupali. Sredstva, ki jih ima občina v proračunu namenjena za investicije, smo uspeli z rebalansom prenesti na druge investicije in potem na drugih področjih urediti prav tako nujne naložbe. Modernizirali smo kar osem kilometrov cest v naši občini, uredili parkirišče in igrišče za najmlajše pri OŠ Leskovec, kar je bil tudi

prispevek lokalne skupnosti ob 100-letnici šolske zgradbe v Leskovcu. Dokončali smo sodoben športni objekt v Tržcu, v Vidmu ob Dravinji smo uredili varovalni nasip pred poplavami. Že ob zadnjih poplavah se je ta rešitev pokazala kot smiselna in dobra odločitev.

Marsikaj drugega smo še postorili v občini Videm, na kar smo lahko ponosni, zelo pomembno pa se mi zdi poudariti, da smo ves ta čas delali na pripravi projektnih dokumentacij, legalizirali smo nekatere objekte, ki doslej niso imeli gradbenega dovoljenja. To se nanaša tudi na gradbeno dovoljenje v obrtni coni, kjer imamo zdaj dokumentacijo urejeno in v novem letu lahko tam dejansko začnemo gradnjo komunalne opreme. V teh dneh smo s Cestnim podjetjem Ptuj podpisali pomembno pogodbo za izgradnjo krožišča pri videmskem pokopališču. Nabavili smo sedem avtobusnih postaj, ki jih bomo postavili ob regionalni cesti od Velike Varnice skozi Videm do Dolenje. Za mrliško vežico v Leskovcu pridobivamo gradbeno dovoljenje, projekt ŠD Videm se nadaljuje, pridobivamo gradbeno dovoljenje za čistilno napravo v Vidmu in projektno dokumentacijo za izgradnjo kanalizacije v nižinskem delu (Tržec, Jurovci, Lancova vas in Sela). Vse to so projekti, ki smo jih zajeli v nov proračun za leto 2013 in v načrt razvojnih programov za leti 2014 in 2015. Seveda pa imamo v načrtu še več pomembnih naložb, ki bodo v ospredju v novem letu: komasacije, agromelioracije, investicije v požarno varnost, energetska obnova ostrejša in fasade na OŠ Videm.

V občinski upravi imamo skozi vse leto veliko dela in rad bi pohvalil celotno ekipo, ki dela z mano in se trudi za večji napredek občine. Moji sodelavci imajo prave vrednote in dovolj strokovnosti za delo, ki ga opravljajo. Sicer pa moram pohvaliti tudi dobro sodelovanje z občinskim svetom, odbori, komisijami, sveti krajevnih skupnosti in vsemi občani.

Rad bi omenil področje turizma in gospodarstva, od katerega si v našem okolju veliko obetamo in na tem tudi zavzeto delamo. Temu področju želimo v prihodnje dati dodano vrednost, s povezovanjem med občinami na območju Haloz pa tudi Dravskega polja. Osebnostno sem si prizadeval za ustanovitev razvojnega sveta, kjer smo združili šest občin, naloga tega sveta pa bo povezovanje, tudi čezmejno, predvsem z občinami v sosednji republiki Hrvaški na vseh področjih turizma. Veliko priložnosti imamo za trženje, kar moramo v prihodnjih letih čim bolj izkoristiti. Vidova klet je prava priložnost.

Ponosen sem na vse naše odlične tradicionalne prireditve, ki smo jim bili priča tudi v tem letu. V ospredje dajemo fašenk v Vidmu, Vidove dneve in martinovanje ter še mnoge druge prireditve, ki jih pripravljajo naša društva in prizadevni ljudje. Vsem hvala za to prizadevnost, ki daje lokalni skupnosti obvezo, da tudi v prihodnje podpira društva, ki dobro in uspešno delajo, skrbijo za promocijo in ohranjanje našega bogastva iz preteklosti.

Spoštovani občani, pred nami je leto 2013, v katerem si želim, da bi bilo bolj mirno, da bi nam dalo več možnosti za ustvarjanje, da bi ljudje skupaj z našimi vplivnimi politikami spoznali, da če bomo stopili skupaj, bomo zmogli prebroditi tudi to finančno in človeško krizo. Zaupati bomo morali drug drugemu, vsak bo moral pokazati več človeških vrednot, stopiti morda korak nazaj, da lahko v prihodnosti naredi dva koraka naprej.

Ob prihajajočih praznikih vam, spoštovane občanke in občani, želim uspehov, sreče, razumevanja, optimizma in obilo zdravja. Vesel božič in SREČNO v letu 2013!

Vaš župan Friderik Bračič

S sej občinskega sveta Občine Videm

Člani občinskega sveta Občine Videm so na 14. in 15. redni seji sveta ter na 2. izredni seji sveta, ki jih je v skladu z 21. členom Poslovnika o delu občinskega sveta sklical župan Friderik Bračič, potrdili naslednje:

14. REDNA SEJA SVETA OBČINE VIDEM z dne 16. oktobra 2012:

- predlog proračuna Občine Videm za leto 2013 z letnim programom pridobivanja in razpolaganja z nepremičnim premoženjem (predlog se da v 20-dnevno javno obravnavo)
- rebalans št. 3 Občine Videm za leto

2012 z letnim programom pridobivanja in razpolaganja z nepremičnim premoženjem

- letno poročilo ZRS Bistra o izvedbenih aktivnostih za leto 2012 in plan dela za leto 2013 z deleži sofinanciranja bruto osebnega dohodka in materialnih stroškov za zaposlene
- elektorja za potrebe izvedbe postopka izvolitve 22 članov Državnega sveta RS, in sicer Marjana Selinška in Darka Jerenca
- predlog Pravilnika o sofinanciranju dejavnosti, programov in projektov, ki niso predmet drugih razpisov v občini Videm

15. REDNA SEJA SVETA OBČINE VIDEM z dne 27. novembra 2012:

– predlog proračuna Občine Videm za leto 2013 z letnim programom pridobivanja in razpolaganja z nepremičnim premoženjem

2. IZREDNA SEJA SVETA OBČINE VIDEM z dne 3. decembra 2012:

– obvezno razlago Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Občine Videm

Občinska uprava

POSLANSKI KOTIČEK

Spoštovane občanke in občani!

Zaključujemo zadnji mesec leta 2012. Za nekatere veseli december, za nekatere mesec velikih sprememb, ki se ga bomo še dolgo spominjali.

Ko je na adventnem venčku je zagorela prva svečka smo Slovenke in Slovenci izvolili novega predsednika Republike Slovenije. Nizka volilna udeležba, ki ostaja stalnica različnih volitev na našem vzhodnem delu Slovenije, je logična posledica realnega stanja. Šestdeset odstotkov razvojnih sredstev države ostane v osrednji slovenski regiji okoli Ljubljane, štirideset odstotkov se deli v druge statistične regije. Ljubljana je na ravni razvitosti nemških mest, Maribor pa na nivoju razvitosti Madžarske. Tudi drugi kazalci socialne slike kažejo, da smo pod državnim povprečjem.

Na območju naših občin se ne dogaja nekaj prav posebnega. Naravna katastrofa, ki jo je povzročila "pobesnena" Dra-

va, počasi celi rane. V ljudeh in v naravi bodo brazgotine še dolgo vidne ali celo trajne. Mnogim ljudem, ki so se odzvali na pomoč sočloveku brez posebnega vabila, je treba reči hvala. Tega je bilo ob zadnjih poplavih veliko. Ponovno so svojo visoko profesionalnost pokazali pripadniki prostovoljnih gasilskih društev, Civilne zaščite, Slovenske vojske, Rdečega križa, slovenske Karitas in drugi.

Zagotovo si bomo letošnji december zapomnili tudi po protestih, ki se dogajajo in ponavljajo po slovenskih mestih. Ljudje občutijo stisko, dotaknila se jih je kriza, izražajo nezadovoljstvo aktualni politiki in kapitalu, tako na lokalni kot državni ravni. Mirni način protesta in izražanje nezadovoljstva ljudi je ustavna kategorija. V Sloveniji ima oblast ljudstvo. Ob teh protestih pa je veliko "črnih" madežev. Eden takšnih je zagotovo ta, da se ne ve, kdo so organizatorji teh protestov, vendar to ni res. Znan so imena teh ljudi, institucij in celo nekaterih javnih podjetij, ki domnevno celo financirajo posameznike in skupine izgrednikov, ki s svojimi dejanji grobo kršijo javni red in mir. Takšnih izgrednikov je kar nekaj obravnavala policija

in ugotovila, da so stari znanci organov pregona. Ob pogledu na množice protestnikov skrbi dejstvo, da vidimo veliko mladih, ki s svojimi drznimi ravnanji ne razmišljajo o posledicah. Kot da jim je vseeno, če granitna kocka prileti v policista, izložbeno okno ali v hram demokracije. Vprašanje, ki zahteva odgovor ob takšnem ravnanju mladih, starih 15, 18, 20 let, je treba nasloviti v sistem šolstva zadnjih 15 oz. 20 let.

Letošnji december prinaša tudi nov pokojninski zakon (ZPIZ-2), ki je dobil večinsko podporo v DZ. Veljati bo začel 1. januarja 2013. Rezidenti, ki so doma v Sloveniji, v službo pa se vozijo v Avstrijo, bodo tako kot do sedaj plačevali davek le v Avstriji.

Prihaja pa tudi predlog sprememb političnega sistema, katerega vsebine med drugimi zahtevajo tudi mirni protestniki. Spremembe je po nedeljskih predsedniških volitvah napovedal predsednik vlade RS.

Želim vam lepe in doživete praznike, ki jih prinaša december. V novem letu prižgite lučko novega upanja.

Branko Marinič, poslanec DZ RS

Obvestilo

Na območju občine Videm se s 1. decembrom 2012 ukinja zbiranje odpadkov na ekoloških otokih in uvaja ločeno zbiranje odpadkov po gospodinjstvih. V ta namen ste že dobili posode zelene barve z rdečim pokrovom za papir in vreče za zbiranje odpadne mešane embalaže (plastenke pijač, plastične vrečke, lončki za jogurt, smetano, margarino, plastenke živil, plastenke nenevarnih čistil, plastična embalaža higienskih in kozmetičnih sredstev, tetrapak, pločevinke pijač in hrane, aluminijasta folija, pokrovi kozarcev za vlaganje). Izvajalec javne službe zbira-

nja in odvoza odpadkov je zabojnike za papir, plastiko in pločevine že odstranil s prostorov, ki so namenjeni ekološkimi otokom.

Kot ste že bili seznanjeni, bo zbiranje steklene embalaže še naprej potekalo na ekoloških otokih. Po novem sistemu bodo za odlaganje steklene embalaže na območju občine Videm ostali trije ekološki otoki, ki bodo na naslednjih lokacijah:

- v Vidmu pri pokopališču,
- v Leskovcu pri nogometnem igrišču,
- v Doleni pri vaškem domu Dolena.

Z novim sistemom postavitve ekoloških otokov bomo

Ostanejo le trije ekološki otoki, od teh tudi na lokaciji pokopališče Videm. Foto: TM

racionalizirali zbiranje steklene embalaže in vas prosimo za sodelovanje.

Če vsak posameznik prispeva samo en delček k skrbi za oko-

lje, bomo vsi živeli v čistejšem in prijaznejšem okolju.

Hvala za razumevanje!

Občina Videm

Krožišče v Vidmu do konca maja

V prostorih občine Videm sta župan Friderik Bračič in direktor Cestnega podjetja Ptuj (CPP) Martin Turk v ponedeljek, 3. decembra, podpisala pogodbo za izgradnjo krožišča na državni cesti pri videmskem pokopališču, na katerega se bo navezovala tudi izgradnja hodnika za pešce od pokopališča do kapele v smeri Tržca v dolžini 460 metrov. Z deli so cestarji začeli v prvi polovici decembra.

Do konca maja končno torej krožišče za večjo varnost udeležencev v prometu. V občini razmišljajo tudi že o končni podobi krožišča in iščejo pravi simbol, ki bi bil dovolj prepoznaven za to okolje in hkrati varen za promet.

V prostorih občine Videm sta župan Friderik Bračič in izvršni direktor Cestnega podjetja Ptuj Martin Turk v ponedeljek, 3. decembra, podpisala pogodbo za izgradnjo krožišča na državni cesti pri videmskem pokopališču.

Kot je povedal župan Bračič, je naložba izgradnje krožišča vredna dobrih 347.000 evrov, od tega je sofinancerski delež občine Videm 118.000 evrov, Ministrstva za infrastrukturo in prostor, Direkcije za ceste,

pa preostalih 229.000 evrov. Občina Videm ima sredstva za to naložbo zagotovljena v proračunu; en del v letošnjem, preostalo pa v proračunu za 2013, ki pa je tudi že sprejet.

Na razpis sta se tokrat prijavila Cestno podjetje Ptuj in podjetje Strabag, gradbene storitve, d. o. o., je pojasnil Bračič, kot najugodnejšega pa je komisija izbrala CPP, ki ima tudi dobre reference in je že opravilo kar nekaj pomembnih naložb v videmski občini. Izvršni direktor CPP Martin Turk, ki se je županu zahvalil za vnovično zaupanje, je ob podpisu pogodbe še dejal, da je CPP na območju občine in tudi širše, kjer opravljajo redna cestna vzdrževalna dela, uspešno zaključilo že kar nekaj večjih investicij. Tokratna po prvih ocenah ne bo tako zelo zahtevna, pa vendarle bodo izgradili klasični rondo s pre-

stavitvijo infrastrukture, ki je že urejena v tem delu Vidma, veliko bo le zemeljskih del. Z izkopom in gradbenimi deli bodo začeli takoj, ko bo CPP pridobilo dovoljenje za delno zaporo ceste. Ob tem je Turk še obljubil, da bodo naredili vse, da bo promet v času gradnje krožišča potekal nemoteno in brez zapletov, potrebna bo le delna zapora. Rok za dokončanje del je 30. maj 2013, vse pa je seveda odvisno od vremena v zimskih mesecih, je še dodal Turk.

Besedilo in foto: TM

Obvestilo o oddaji vlog za znižano plačilo vrtca v 2013

Vse starše, ki imajo svoje otroke vključene v vrtec, ki se financira iz občinskega proračuna, obveščamo, da oddajo vlogo za znižano plačilo vrtca za leto 2013 na

Center za socialno delo Ptuj,

Trstenjakova 5 a, 2250 PTUJ. Vlogo lahko priporočeno pošljete tudi po pošti ali oddate v elektronski obliki, spletna stran csd-ptuj.si,

od 1. decembra 2012 dalje.

Vsi tisti, ki so v letošnjem letu že prejeli odločbe za znižano plačilo vrtca, vloge oddajo **najkasneje do 31. 12. 2012**. V nasprotnem primeru vam bo vrtec izstavil račun v višini najvišjega dohodkovnega razreda.

Vloga za uveljavljanje pravic iz javnih sredstev je dostopna v knjigarni ali na spletu.

Prosimo vas, da se ravnate po zgornjih navodilih in vlog ne oddajate na občine.

Občinska uprava Občine Videm

Novembrske

Petega novembra smo bili priča poplavam, ki so jih povzročili reka Drava in njeni pritoki. Poplave so naravna katastrofa kot posledica delovanja naravnega pojava, ki ga označujemo za naravno tveganje, ki ima izrazito negativne posledice za človeško skupnost. Na vodnem območju reke Drave so manjše poplave zaznamovane vsako leto. Večje poplave do 1600 m³/s so se pojavile na obdobje desetletnih voda, medtem ko doslej največji izmerjeni pretok reke Drave beležimo leta 1965, in to 2600 m³/s.

V ponedeljek, 5. novembra, so upravljavci hidroenergetskih objektov v Avstriji posredovali obvestilo, da so pritoki Drave na avstrijskem Koroškem dosegli neobičajno visoke pretoke.

Pretok Drave v Avstriji, ki je reguliran z verigo hidroenergetskih objektov, se je zato povečal do mere, ko je upravljavec objektov napovedal pretoke Drave na meji s Slovenijo več kot 2000 m³/s. ARSO je takoj po prejetju teh informacij začel aktivnosti obveščanja pristojnih ustanov in služb za zaščito, reševanje in pomoč ter z rdečim alarmom razglasil največjo stopnjo poplavne ogroženosti za območja ob reki Dravi. Pretok na reki Dravi v Sloveniji je začel naraščati v dopoldanskih urah in je čez dan naraščal tudi vzdolž Drave proti meji s Hrvaško. Čeprav so sporočali, da v popoldanskih urah vzdolž reke Drave pričakujejo med 2400 in 2700 m³/s, se je pretok v nočnem času povečal na 3200 do 3500 m³/s. Predvideni pretoki pomenijo veliko nevarnost poplavljanja širših, tudi naseljenih območij v celotnem toku reke Drave. Lokalne skupnosti so že v dopoldanskem času preko medijev, ponekod pa tudi z

neposrednim obveščanjem na terenu obvestile občane o preteči nevarnosti. Poziv je bil izražen z namenom, da se opravita evakuacija in zaščita vse potrebne opreme. Ker so napovedi o viških vode nakazovale nepredvidene razsežnosti poplav, je bilo možno zunanji obseg poplav le predvidevati, saj doslej znana praksa za petdesetletne vode govori o 1600 m³/s, za stoletne vode pa za 2600 m³/s. Preverjeno lahko ugotovljamo, da so mnogi občani rešili veliko svojega premoženja, težave pa so se pojavile v primeru, ko nekdo ni vzel resno napovedi poplav, nekateri pa so še vedno upali, da so na varni strani Drave.

Poplave stare struge reke Drave so sicer običajna stvar, vendar se pri tem srečujemo s problemom izredne količine vode pa tudi s trendi zaraščanja. Če bi vpliv na količino pretoka voda lahko reševali z Avstrijci, imamo doma zahtevno nalogo, da skupaj z naravovarstveniki najdemo rešitve, ki ne bodo dodatno ogrožale varnosti ljudi. Vsekakor je zaraščena stara struga reke Drave zmanjšala hitrost in pretočnost struge ter s tem povečala obseg poplav. Z večanjem razlivnih površin vse bolj prizaadenemo

poplave na Ptujskem

tiste občane, ki so do sedaj živeli glede poplav varno življenje.

Izredna količina vode s svojo transportno močjo lahko deluje tudi rušilno. S tem lahko ruši vse na svoji direktni poti. Obok pri Mihelečevi galeriji je le eden od tujkov, ki direktno posega v vodni tok, zato ni naključje, da ga je voda začela majati in s tem vidno groziti staremu mestnemu jedru. Da so tokrat ukrepi zaščite uspeli in da so gasilci svoje delo opravili odlično, je vsem znano, manj pa je jasno vsem, da obstoj poškodbe nakazuje bodočo ranljivost mesta Ptuj. Mnogi se verjetno vprašajo, kaj vse bi plavalo. Vsekakor bi plavala celotna spodnja terasa mesta, vsi poslovni in stanovanjski prostori v starem mestnem jedru, arhivi Mestne občine in UE Ptuj, ptujška klet, podvoz, garažna hiša, trgovski centri in mesto v smeri Spuhlje.

Niso daleč spomini na psihološki učinek spremljanja največjega vodostaja reke Drave. Po kresovanjih so tokratne poplave naslednji dogodek,

ko se je na nabrežju reke Drave zbralo izredno število občanov, ki so opazovali nevarni pohod reke Drave. Ob tem ne moremo mimo neodgovornih in nevarnih početij tistih, ki so kljub zaporam šli do reke, in še več, šli so tudi na zaprti most in opazovali ter slikali početje reke. Drugi so temu pritegnili ali celo ponesli svoje otroke. Prav so imeli tisti, ki so se zgražali nad tako neodgovornim in tveganim dejanjem, saj je zraven posebnosti reke Drave ta predstavljala izredno tveganje za našo varnost. V primeru nenadnih rušenj ne bi bilo za najbližje nobene ustrezne rešitve. Močno bučanje vodnega toka ni pustilo nikogar neodzivnega, še več, premnogi so se začeli zavedati nevarne igre vode, ki lahko v trenutku zamaže temelje našega bivanja in življenja. Voda je to dokazala tudi v največjih mestih, kot sta Hamburg in Praga. V primeru porušitve nabrežja bi voda v neposredni bližini podirala in rušila vse pred seboj. Z gostoto ovir na poti in daljino izlivnega mesta

bi se zmanjševala transportna moč in udarni val, medtem ko bi bil učinek poplav nespremenjen.

Poplave nas vedno in sproti opozarjajo, da jih je treba jemati resno, saj voda s svojimi viški vedno najde svojo staro podobo in tudi pot, ne glede na to, kar ji je človek postavil v bran. Če bi to vsi upoštevali pri svojih odločitvah o gradnji in vrsti gospodarjenja s prostorom, bi škodo poplav vidno zmanjšali ali se ji celo izognili.

Porušitev nasipa odvodnega kanala v Forminu je samo vračanje Drave v svojo prastaro strugo, kjer čelo vodnega toka na glavni transportni poti ruši vse, kar je na poti. Voda po hidroloških značilnostih teži k najkrajši, na zunaj direktni vodni poti. Na to imajo vpliv tudi pad vodnega toka in ovire na poti. Najbolj zanesljive so naravne ovire, ki si jih je voda oblikovala skozi zgodovino. Pritoki reke Drave, v našem prostoru Pesnica, Dravinja s Polskavo, imajo vedno soodvisen učinek na terenu.

Lahko ugotavljamo, da smo imeli tudi srečo, da omenjeni vodotoki niso narastli v nivo petdesetletnih voda, saj bi v tem primeru obseg poplav in škodo v prostoru bistveno povečali. Vsi ti vodotoki so o izrednem vodostaju reke Drave potisnjeni v svojo strugo. Globina potiska je odvisna od vodnatosti teh rek pa tudi od reliefnih značilnosti zemeljske površine. Pritoki reke Drave bi bili tako prisiljeni, da se razlivajo v prostor pred reko Dravo, saj je glavni tok reke Drave tako močan, da ne dopušča šibkejšega toka pritoka.

Ob reki Dravinji bi v primeru petdesetletnih voda prišlo do zalitja celotne spodnje terase, torej bi bile zalite vse hiše v Spodnjih in Zgornjih Šturmovcih in vse hiše v Vidmu in Pobrežju, ki so na spodnji terasi. Voda bi gorvodno zalila celo spodnjo teraso Dravinje in bi povratno tudi potisnila Polskavo v povečanje razlivnega območja v spodnjem toku Polskave.

Verjetno se mnogi sprašujejo, zakaj postavljamo takšne ocene. Bistvo odnosa človeka je, da se pred vodo kot faktorjem ogrožanja vedno umikamo, saj nikoli ne vemo, kdaj in kaj nam lahko prinese.

To naj bi veljalo tudi za vse tiste, ki še niso vtkali svojih poslovnih odločitev v vodni svet. Hkrati pa o tem govorimo zato, da bi tisti, ki jim je zaradi poplavne ogroženosti zmanjšana kakovost življenja, naredili vse preventivne ukrepe za lastno varnost. Hkrati je to tudi poziv pristojnim službam, da zagotovijo pretočnost rek, da uredijo nasipe, da preprečijo poseljevanje tam, kjer je tveganje preveliko. Če pa že ljudje ne morejo od svojega ognjišča, potem je treba opredeliti kote za višino hiše, se odpovedati kletnim

prostorom in ustrezno urediti pot do takšnega objekta. Poplave predstavljajo nesrečo, na katero morajo biti tisti, ki so ogroženi, tudi pripravljeni. Pripravljenost pomeni preventivo, da se lahko pravočasno in dovolj umaknemo pred nevarnostmi. Tisti, ki še niso ogroženi, pa morajo biti toliko previdni, da pri svojih poslovnih in življenjskih odločitvah upoštevajo moč narave in zakonitosti, ki jih ne smemo zanemariti. Tisti, ki se borijo za naravni prostor, ne smejo s tem ogroziti ljudi.

Zopet se srečamo z neodgovornimi posamezniki, ki gredo ali se celo zapeljejo v vodo in od tam kličejo na pomoč. Vsem bi moralo biti jasno navodilo, da v poplavne vode ne vstopamo, razen reševalci, ki morajo imeti ustrezno opremo in dobro organizacijo zaščite in reševanja. Vedno bo neka meja med vodo in kopnim, med naravnim in urbaniziranim, na meji pa veljajo posebna pravila. To so tokratne poplave jasno pokazale in upam, da ne odpravljamo le posledic prejšnjih poplav, ampak da

se tudi učimo. Če se bomo uspešno naučili in v dejanjih to upoštevali, bomo dosegli, da ne bodo poplave naš gost. Če pa bomo pri takšnem učenju negativni, pa za kazen tako in tako vemo. Voda je bogastvo in voda je najbolj pošten sodnik, saj se višek vedno prelije na najnižji točki ali nam najde najšibkejši člen. To, kar je tokrat pokazala reka Drava, bi morali upoštevati vsi kot najboljše učne ure za varen jutri.

Mag. Janez Merc
Foto: Aleš Gregorec

Kje je meja med nalogami gasilcev in nalogami drugih

Mnogokrat izrečemo, da gasilci pri izvajanju svoje dejavnosti opravljajo operativne naloge gasilstva. Pri definiciji ugotovimo: »Operativne naloge gasilstva so gašenje in reševanje ob požarih, prometnih, okoljskih oziroma ekoloških in industrijskih nesrečah, zaščita in reševanje oseb in premoženja ob naravnih in drugih nesrečah, požarna straža ter druge splošne reševalne naloge. Operativne naloge gasilstva so tudi preventivne in operativne naloge v zvezi z varstvom pred požarom.«

Gasilci opravljajo naloge splošne reševalne službe, ki pa niso povsem definirane. V gasilski organizaciji se srečujemo z vse večjim številom nalog pri izvajanju zaščite in reševanja, za katere bi lahko rekli, da bi jih moral opraviti nekdo drug. Glede na zahtevnost teh nalog, glede na kompetence v družbi, glede na delitev dela in uslug na trgu dela in glede na odgovornost lastnikov ali upravljalcev se pojavlja mnogo vprašanj, kdaj so gasilci pristojni za določene naloge in kdaj je za to pristojen kdo drug. Mnogo odprtih vprašanj je pri reševanju živali. Pojavlja

se vprašanje, kdaj so gasilci pristojni pri reševanju živali. Ni dileme, če gre za sklop naravne ali druge nesreče, žal pa ne vsake nesreče, še najmanj pri zanemarjanju živali in malomarnosti lastnikov. Ker je dejavnost reševanja živali specifična, pri čemer ni posebnega programa izobraževanja, ampak je vsebina del splošnih vsebin, to ne zadošča za uspešno opravljanje tovrstnih nalog. Najprej moramo izhajati iz odgovornosti lastnikov, ki tudi v primeru naravne ali druge ne preneha. Imamo kar nekaj primerov, ko ne gre za nobeno nesrečo, ampak za malomarno oz. neodgovorno

Foto JL

ravnanje lastnikov. Lastnik ima odgovornost, da zagotovi za živali predpisane pogoje in da tudi izvaja ustrezna ravnanja. Primeri pobega konj, krav, prašičev so pogosti v prijavah nesreče, ko se tudi gasilci vprašamo, za kakšno nesrečo gre. Mnogokrat se gasilska akcija opravi z lovom živali. Ali je to gasilska intervencija in kdaj? Primeri pri poplavah, ko so lastniki pravočasno obveščeni, da naj umaknejo živali oz.

živino, in ne opravijo naloge, ki jo naročijo pristojne službe ali gasilci. Ko pa voda tako naraste, da reševanje ni več varno, kličejo na pomoč. Pri tem zraven malomarnega odnosa do svojih živali dodatno ogrožajo reševalne službe – gasilce, ki tako tvegajo svoja življenja. Primeri padanja živali v razne jame, kanale in greznice so prav tako zelo zanimivi. Morda je ta primer še najbližje neki nesreči, ki ne odveže

lastnikov za vso preventivo in operativo. Mnogi se ob tej priložnosti ne zavedajo, kaj vse lahko naredi prestrašena, podivjana žival. Če gre za reševanje v kanalih, so to posebni pogoji glede prostora, vsebine v kanalu. V teh pogojih gasilci pri intervenciji mnogokrat resno ogrozijo svoje življenje, a se tega zavedamo, ko je dogodek mimo, doslej še srečno, ni pa nujno, da bo vedno tako.

Kot posebne imamo tudi intervencije z reševanjem muce na strehi ali drevesu, lov steklega ali podivjanega psa in podobno. Koliko je tu gasilskega dela,

ali imamo primerna znanja in opremo, koliko smo tvegali lastno varnost, se običajno nihče ne vpraša.

Naj se ta razprava ne razume, da gasilci ne želijo opravljati svojega dela, prav nasprotno, zelo so pripravljeni pomagati pri vsaki nesreči, ni pa prav, da so izkoriščani za malomarnost ali neodgovornost lastnikov ali pristojnosti drugih služb. Tudi gasilec se pri takšni intervenciji lahko kaj zgodi, niso za to posebej usposobljeni in prav hitro je lahko nekdo žrtev nejasnih nalog na tem področju. Ker so mnogokrat tveganja prevelika,

pripravljenost lastnikov in pristojnih služb pa premala, se lahko tudi zgodi, da bo vodja intervencije ocenil, da naloge, ki niso intervencija in nesreča, žal ne bodo opravili. Gasilci morajo pri svojem delu narediti vse za lastno varnost in za kakovostno, strokovno in zakonito opravljanje svojih nalog.

Namen tega članka je tudi poziv vsem, službam in lastnikom, da naredijo vse potrebno, da se tovrstne napake in nesreče ne bi dogajale.

Mag. Janez Merc

Nove pridobitve v KS Dolena

Med večjimi pridobitvami v KS Dolena lahko v letu 2012 omenimo dve na novo asfaltirani cesti, ki so ju 27. oktobra predali namenu – cestni odsek Glažar–Žunec v skupni dolžini 670 m, ocenjena vrednost investicije je približno 48.000 evrov, in cestni odsek Vildon–Bukovič v dolžini 960 m, približne vrednosti 69.000 evrov.

V KS Dolena so vsi zelo veseli, da jim je uspelo asfaltirati zelo pomembna cesta odseka, ki sta na bolj hribovitem terenu. S tem so dosegli, da bodo vsi, ki se bodo vozili po njiju, lažje prevozili pot, še posebej pozimi. Slavnostnega odprtja so se udeležili župan občine Videm Friderik Bra-

čič, podžupan Marjan Selinšek, predsednik KS Dolena Darko Jerenec ter člana sveta KS Dolena Dušan Hebar in Joži Godec. Dogodek so obogatili Veseli Jožeki in ljudski godci Stanislav Pulko s skupino. Zadovoljstvo nad novo pridobitvijo je izrazil tudi videmski župan Friderik Bračič in dodal, da sta k temu veliko pripomogla tudi odbora, ki sta ju vodila Jože Godec iz Dolene in Angela Bukovič z Vildona. Vsem, ki so pomagali pri izvedbi del, se je zahvalil za pomoč in potrpežljivost ter dodal, da naj bodo to ceste varnosti, prijateljstva in povezovanja. Darko Jerenec, predsednik KS Dolena in občinski svetnik, pa je ob koncu dejal: »Vesel sem, da

smo asfaltirali dolgo načrtovana odseka. Tudi v prihodnje se bom zavzemal, da bo takšnih pridobitev v naši KS še več.«

Pri domu KS Dolena pa so v oktobru sanirali tudi betonsko ploščo nad kurilnico.

Besedilo in foto: DJ

V uporabo je predan tudi 670 metrov dolg cestni odsek Glažar–Žunec.

Otvoritev ceste Vildon–Bukovič

Mojstri pri urejanju betonske plošče pri domu krajanov Dolena

100 let leskovške šolske lepoticice

Ponedeljek, 5. november, ostaja v lepem spominu po enkratni slovesnosti v OŠ Leskovec, zapomnili pa si ga bomo tudi kot dan katastrofalnih poplav v Sloveniji. Na srečo te niso prizadele Leskovca in okolice, zato je bilo vzdušje na praznovanju 100-letnice šolske zgradbe v Leskovcu dokaj sproščeno in prijetno. Praznovali so učenci in delavci šole, tudi nekdanji, praznovalo je vodstvo občine Videm, prišli so gostje iz hrvaške občine Bednja in še mnogi drugi, ki so želeli biti del tega slavlja.

Lepotici, ki je še danes ponos Leskovca in širnih Haloz, so peli slavospev, posebej pa so jo predstavili v zborniku, ki je izšel na dan slovesnosti. Uvodni pozdrav je imela ravnateljica OŠ Videm Helena Šegula, ki je dejala, da so vsi, ki ustvarjajo zgodbo te šole v Leskovcu že od njene ustanovitve, ponosni nanjo in na vse generacije, ki so jo obiskovale. Dodala je, da je na šoli najlepše, ko je radoživ, vrtec, ki so ga odprli pred leti, pa je samo še dodatno popestril dogajanje na šoli. »To daje upanje, da bo v prihodnje več otrok obiskovalo šolo v Leskovcu. Šolska zgradba je kljub letom lepega videza, učilnice v njej pa svetle in zanimive in kar vabijo, da te popeljejo v različne svetove. Vesela sem, da so učenci in učitelji na šoli veliko raz-

iskovali, da so s tem oživeli spomine na nekdanja šolska leta in v zborniku na zanimiv način predstavili, kako je bilo na šoli nekoč. Čestitam za uspešen projekt, za lepo prireditev in zanimivo razstavo. Ponosna sem, da sem ravnateljica tako odličnemu kolektivu.«

ŠOLA DANES SREDIŠČE DOGODKOV V KRAJU

V zgodovino leskovške šole je na prijeten način popeljala vodja podružnice Marjana Srdinšek, ki je najprej spomnila na leto 1769 in na začetek šolstva v zgradbi pri župnišču, v današnjem »Štoku«. Šolo je takrat obiskovalo 380 otrok. V Leskovcu so potem leta 1912 zgradili novo šolsko zgradbo, ki je bila in je še danes daleč nao-

Uvodni nagovor na slovesnosti je imela Helena Šegula, ravnateljica OŠ Videm.

koli prava lepoticica. Prav 5. novembra 1912 je bila otvoritev nove šole v Leskovcu, in kot je dejala Srdniškova, je bil to še en veseli praznik Leskovčanov. Zanimivo je bilo slišati, da je šolo v Leskovcu po vojni obiskovalo 415 otrok, na šoli je poučevalo od 6 do 9 učiteljev, danes pa je ta primerjava povsem drugačna, saj je na šoli le četrtnina otrok, v vrtcu pa 33. »Vsi imajo danes odlične pogoje za delo. Želimo si, da bi bila šola kraj, kamor otroci z veseljem prihajajo, in ponosni smo, da je šola v Leskovcu vzgojila in izobrazila veliko otrok, danes tudi uspešnih

in znanih, ki se v kraj in na šolo radi vračajo po spomine. Naša šola je središče številnih kulturnih prireditev in ima pomembno mesto v kraju. To smo želeli pokazati tudi v zborniku, v katerem smo ujele delčke preteklosti in tudi sedanjí utrip na šoli.« Učenec šole Leskovec je bil tudi videmski župan Friderik Bračič, ki je v svojem nagovoru orisal nekaj spominov na šolo, na peti razred, ki je v njegovem življenju pomenil neko prelomnico. Takrat je Bračič, znan kot nogometni navdušenec, prvič v roke dobil oguljeno usnjeno žogo in spomnil se je prve nogo-

Otroci so prikazali kako je nekoč potekal pouk na Leskovški šoli.

Župan, ki je bil tudi sam učenec leskovške šole, je predal Barbari Fridl njeno pesniško zbirko, katere izid sta omogočila Občina Videm in šola.

Zbrane je pozdravil tudi poslanec DZRS Branko Marinič

metne igre, ki so jo sošolci izvedli kar v razredu. »To so bili trdi, težki časi, a za nas lepi, nikoli pozabljeni. Kar smo nekoč imeli, je bilo za nas veliko, danes na vse to gledamo povsem drugače. Rad se vračam na to šolo, rad delim spomine z drugimi in pravzaprav se iz tega okolja nisem nikoli oddaljil. Vesel sem, da imamo na leskovški šoli danes motiviran kolektiv, ki živi za to šolo, za ta kraj. 100-letnica šolske zgradbe je čudovita priložnost, da se ozremo v prihodnost, da načrtamo novo, trdno pot.«

POSEBNO DARILO SO ŠOLI PRINESLI IZ KS LESKOVEC

Tudi poslanec Branko Marinič je ob tej priložnosti delil

veselje ob jubileju šolske zgradbe in poudaril, da je znanje danes vrednota, ki ti je nihče ne more vzeti. Mojca Škrinjar, državna sekretarka na Ministrstvu za izobraževanje, znanost, kulturo, pa je v svojem nagovoru dejala, da so ljudje, ki so nekoč živeli v teh krajih, bili pametni. Spoznali so namreč željo po znanju. Škrinjarjeva je omenila, da za uspeh potrebujš veliko, najprej starše, potem odlične učitelje, ki se zavzamejo za učence, ob vsem tem pa potrebujš še trdno delo. Imeti moraš preprosto pogum in želje spraviti v življenje, je zaključila.

Za majhno presenečenje na slovesnosti je poskrbel predsednik sveta KS Leskovec Franc Kozel, ki je šoli in vrtcu izročil vrednostni ček, darilo članov sveta KS, ki so se odpovedali sejinam in želijo na tak način pomagati otrokom. Župan Bračič je šoli podaril priznanje in sliko klopotca, ki je delo Marka Kunčnika, učitelja na leskovški šoli. Sicer pa je prav klopotec simbol šole in Haloz, slika pa bo v prihodnje krasila hišo učenosti v Leskovcu. Slovesnosti, ki so jo na izvirnen način oblikovali učenci leskovške šole, so na koncu

dodali še prijetno druženje z vsemi zbranimi, po šoli pa so popeljali nekdanje učitelje in učence šole, ki so bili nad urejenostjo šole in opremlje-

nostjo danes naravnost navdušeni.

Tatjana Mohorko

Fotografije: Rado Škrjanec

Posebno spominsko darilo so prinesli tudi iz občine Bednja na Hrvaškem.

V imenu občine Videm sta sliko klopotca vodji šole Leskovec, Marjani Srdinšek predala župan in podžupan.

Predsenik krajevne skupnosti Franc Kozel je šoli in vrtcu predal finančna sredstva, ki so jih zbrali člani sveta KS.

Na hodnikih šole so bili razstavljeni spominki učencev in učiteljev.

Sto let "učilne zidane" v Leskovcu

Šolska stavba v Zgornjem Leskovcu je letos praznovala 100 let obstoja. 5. novembra 1912 so namreč v Zgornjem Leskovcu zgradili stavbo, namenjeno šolanju otrok. Tudi danes, po 100 letih, stavba še vedno služi prvotnemu namenu; ne samo to, vedno bolj postaja tudi kraj za zbiranje krajanov, obeležitev pomembnih dogodkov, sprejem znanih krajanov ... 100 let vsekakor ni kar tako, mar ne?

Ko beseda nanese na šolstvo, smo Leskovčani ponosni, saj se ponašamo z dolgo tradicijo šolstva in šolske stavbe. Šolska stavba, temeljito prenovljena in dograjena pred skoraj 10 leti, je letos upihnila že 100. svečko na rojstnodnevni torti. Stavba, zgrajena leta 1912, še danes predstavlja ponos kraja ter lepe in prijetne spomine mnogih učencev in zaposlenih v tem času. Skozi čas je šolska stavba postala stavba z dušo, kraj veselih nasmeškov, prijaznih besed in

prvih simpatij ter nemi spremljevalec zgodovine. Res je, stavba je preživela več vojn, držav in družbenih ureditev; danes se ponosno dviguje v središču kraja in nam pripoveduje zgodbo, vsakemu svojo. K sodobnemu, a vseeno pristnemu podeželskemu videzu so pripomogle manjše in večje prenove in dograditve, največji leta 2002, ko je stavba dobila svojo sestro – telovadnico, in leta 2004, to je leto temeljite prenove leskovške šole.

V ponedeljek, 5. novembra, si v šolski stavbi lahko kar začutil utrip prejšnjih 100 let. Nekdanji učenci in zaposleni, krajanji, predstavniki trenutne lokalne in državne oblasti, sedanji učenci in zaposleni – okrog 450 se jih je zbralo v šolski telovadnici – vsak je z lastnimi mislimi, pogovori ter spomini pripomogel k praznovanju velikega, častitljivega jubileja. Slovesnost se je začela že s stiskom rok med nekdanjimi sošolci, sodelavci ali krajanji ob prihodu. Spominski obesek

v obliki šolske stavbe bo obiskovalcem še dolgo obujal spomine na svečano prireditvev. Kulturni program s pridihom dogajanja v učilnici pred skoraj 100 leti je pri vseh prisotnih vzbudil prijetne spomine na resnost šolanja nekoč. Marsikomu se je stožilo po tistih težkih, a vseeno veselih časih brez materialnih dobrin, polnih otroške igre in pristnih pogovorov ter srečanj. Voditelja prireditve, Monika in Aljaž, sta radovednost potešila s kratkimi intervjuji nekaterih prisotnih. Bolj vizualne gledalce pa je navdušil ogled prenovljene šole z razstavo, ki je obiskovalce spomnila na mejnike v prejšnjih 100 letih. Tudi ob jubileju izdani zbornik bo v sliki in besedi pričaral topel in prijeten utrip prvih sto let šolske stavbe v Leskovcu in bo hkrati primeren vir informacij našim zanamcem.

Pa nasvidenje ob praznovanju 200-letnice šolske stavbe v Leskovcu. Vabljeni!

Iztok Roškar

Učenci in učitelji na OŠ Leskovec ob letošnjem jubileju

Foto: Langerholc

Praznična oktobrska nedelja v videmski župniji

Deževna in hladna nedelja, 28. oktobra, je bila v župniji sv. Vida odeta v praznovanje. Videmčani so praznovali misijonsko nedeljo ptujske in završke dekanije ob prvi obletnici smrti rojaka, misijonarja v Zambiji, p. Miha Drevenška, ki je svoje življenje posvetil samo misijonom in oznanjevanju evangelija. Ob tej priložnosti je misijonska skupina postavila lepo razstavo naših misijonarjev po svetu, dogodek je spremljal prijeten kulturni program, začelo pa se je že popoldan z molitveno uro in ogledom filma o p. Mihi.

Deževna in hladna nedelja, 28. oktobra, je bila v župniji sv. Vida odeta v praznovanje. Videmčani so praznovali misijonsko nedeljo ptujske in završke dekanije ob prvi obletnici smrti rojaka, misijonarja v Zambiji, p. Miha Drevenška, ki je svoje življenje posvetil samo misijonom in oznanjevanju evangelija. Ob tej priložnosti je misijonska skupina postavila lepo razstavo naših misijonarjev po svetu, dogodek je spremljal prijeten kulturni program, začelo pa se je že popoldan z molitveno uro in ogledom filma o p. Mihi.

Zbrani v Vidovi cerkvi so poslušali tudi pričevanje p. Emila Križana, ki je dobro poznal p. Miha, in ob tem prisluhnili nekaj afriškim pesmim, slovesnost pa se je nadaljevala s sveto mašo, ki jo je vodil provincial p. Milan Kos ob somaševanju naddekana Marijana Fesla, voditelja narodnega misijonskega središča Slovenije Staneta Kerina in še 17 duhovnikov iz župnij ptujske in završke dekanije. Pri maši so bili prisotni tudi nekateri gostje, župan občine Videm Friderik Bračič, poslanec Branko Marinič, župan občine Bednja na Hrvaškem Mirko Bistrovič, Zorislav Žafran, župnik iz Bednje, mašno daritev pa so s petjem obo-

gatili pevci mešanega cerkvenega pevskega zbora sv. Vida pod vodstvom organista Srečka Zavca.

PO MAŠI SE JE SLAVJE V VIDOVI CERKVI NADALJEVALO

Po maši je sledilo slavlje v župnijski cerkvi, saj je deževno vreme preprečilo svečani dogodek na prostem pred župnijskim domom, kjer je bil ob koncu le blagoslov novih pridobitev. Zbrani so lahko prisluhnili izbranemu kulturnemu programu, v katerem je nastopila Metka Hliš s pesmijo *Zeleni klobuk*, ki je nastala kot plod razmišljanja na 1334. dializi p. Tarzicija Kolenka. Mladi iz župnije sv. Vida s p. Janezom Ferležem pa so v petju pričarali veselje afriških otrok in zapeli pesem z naslovom *Sia Hamba*, s tem pa so samo potrdili, kako rad je p. Miha imel afriško glasbo. V Slovenijo, v Videm, je namreč pripeljal kar nekaj glasbenih skupin, veselih in nasmejanih afriških otrok, s katerimi je prepeval in navduševal občinstvo.

Slovesnost v Vidovi cerkvi so z izbranimi besedami obogatili še nekateri govorniki, med njimi tudi Stanislav Kerin, voditelj Misijonskega središča Slovenije in osebni prijatelj p. Miha Drevenška.

Spregovoril je o njegovem delu, oznanjevanju, dobroti, tudi o njegovi majhnosti in njegovi odkriti in ostru kritiki državnikov v Zambiji ter pri nas v Sloveniji. Za trud in uspešno zaključen projekt ob postavitvi doprsnega kipa p. Mihi se je duhovnikom zahvalil videmski župan Friderik Bračič, ob tem pa smo lahko slišali, da je postavev doprsnega kipa in ureditev nove fasade na župnijskem domu nova in izjemno pomembna kulturna pridobitev za občino Videm.

POBREŽANI SO SE S PONOSOM POKLONILI SVOJEMU ROJAKU

Pater Miha se je zelo rad vračal med svoje domače v Pobrežje. Zelo rad jih je imel. Zato je bil dogodek še posebej pomemben za Pobrežane in v imenu njih je spregovoril Pobrežan, poslanec DZ RS Branko Marinič. Ob koncu je sledila še zahvala p. Tarzicija Kolenka, ki se je ob tej priložnosti zahvalil Veselim Jožekom in Jožetu Hrgi za njihov prispevek pri postavitvi doprsnega kipa. Zahvalil se je tudi vsem Pobrežanom, ki so v celoti pokrili to

investicijo, in vsem drugim sponzorjem, ki so darovali za fasado župnijskega doma p. Miha Drevenška. Zahvalil se je tudi izdelovalcu kipa, mojstru akademiku Viktorju Gojkoviču, ter Pobrežanom, gospodinjam in kletarjem, ki so pripravili presenečenje in pogostitev v šotoru pri občini.

PATER MIHA OSTAJA Z NAMI

Njegova dobrotu in srčnost ne bosta nikoli pozabljene. V naših srcih še živi on, ki smo ga redko srečevali, on, ki je prihajal in odhajal v daljno Zambijo med ljudi, med mlade, ki so ga tako zelo potrebovali in spoštovali. Ostaja naš ponos in dober vzgled, ki mu sledimo. Pred letom dni smo se s solzami v očeh poslovili od njega, danes pa si želimo, da bi večno ostal z nami in bi imeli trajen spomin na našega velikana, Pobrežana, Slovenca, misijonarja ...

Besedilo in foto:
Tatjana Mohorko

Martinovanje Haloze 2012

Martinovanje je največji praznik vinogradnika v Halozah, saj je njegov celoletni trud poplačan šele, ko se mošt spremeni v vino. Martinovanje Haloze 2012 je letos potekalo v času od 3. do 17. novembra. Za vas so organizatorji v Halozah pripravili 37 različnih dogodkov, pri katerih je sodelovalo skoraj 50 različnih organizacij.

Za obiskovalce so svoja vrata odprle vinske kleti, vinotočiči in zidanice, pušelšanki ter turistične kmetije. Obiskali ste lahko osrednje Martinovanje prireditve in tradicionalne blagoslove mošta kot tudi krste mošta na šaljiv način. Gostišča in turistične kmetije so pripravile odlično Martinovo kulinariko, za vse pohodniške navdušence pa so v času martinovega organizirali

tudi pohode med vinogradi. Še posebej ponosni smo, da smo letos izvedli prvi čezmejni šaljivi krst mošta med občino Videm in pobrateno občino Bednja iz Hrvaške. Aktivni kmečkih žena so poskrbeli za kulinarčne dobrote, vinogradniki za pokušino vina in mošta. V Vidovi kleti so se s svojimi vini in moštom predstavili naslednji vinogradniki: Vina

Za prijetno vzdušje v videmski kleti je poskrbel tudi Martin Skela s svojo harmoniko.

Zavec, Vinogradništvo Franci Plajnšek, Vina Lubaj, Vinarstvo Turčan in Vinogradništvo Marjan Kramer. Gostje so lahkookusili različne

vzorke mladega in starega vina, tudi mošta. Druženje ob kapljici se je nadaljevalo pozno v noč.

Lea Cafuta Koussa

Veselo Martinovanje v Vidmu

Občine na območju Haloz in številni vinogradniki so tudi letos združili moči in se povezali v skupno prireditev Martinovanje Haloze 2012. Tretji november je bil otvoritveni dan v občini Videm in hkrati osrednje videmsko martinovanje, na katerem so se Videmčanom pridružili tudi gostje iz prijateljske občine Bednja na Hrvaškem. Številni obiskovalci so v sobotnem popoldnevu pod šotorom pred Vidovo kletjo lahko spremljali bogat kulturni program, prvič pa tudi mednarodni krst mošta Haložanov in Zagorcev. Znotraj skupnega haloškega martinovanja je bilo letos kar 37 tovrstnih dogodkov.

Ob prazniku svetega Martina, ki pomeni simboličen zaključek vsega vinogradnikovega prizadevanja in celoletnega truda, so se številni obiskovalci zbrali v občini Videm ob izbrani domači hrani in kapljici, bogata pa je bila tudi ponudba na stojnicah društev in aktivov iz videmske občine. Veselo Martinovo druženje se je začelo z nastopom Veselih Jožekov in nadaljevalo z učenci OŠ Videm, ki so

tokrat združili moči z domačimi kulturniki: harmonikarji Veselimi Jožeki in pevci Vinogradniki KD Videm. Skupaj so že sodelovali ob kulturnem dnevu na OŠ Videm, na martinovanju v Vidmu pa dokazali, da so oboji dobri pevci ljudskih pesmi.

Uvodni nagovor v martinovanje je imel videmski župan Friderik Bračič, ki je izrazil veselje nad tradicionalno jesensko prireditvijo, v kate-

Pevci Vinogradniki in Veseli Jožeki so zapeli in zaigrali skupaj z učenci OŠ Videm.

ro so se letos vključili tudi mladi, kar je po županovih besedah zagotovilo, da bo naša bogata kulturna dediščina živela naprej. Spomnil je, da je bil Martinov dan nekoč in je tudi danes dan zahvale vinogradnikov in vinarjev za uspešno letino, dober vin-

ski pridelek, zato je še kako pomembno, da se taka praznovanja ohranjajo skozi tradicijo. Zbrane je župan Bračič povabil v Vidovo klet, kjer že nekaj časa ponujajo več kot 30 različnih vin haloških vinogradnikov, celotna zgradba – župnijski dom,

Tudi letos se je na videmskem martinovanju zbralo veliko obiskovalcev, prišli so tudi gostje iz Bednje.

pa je letos jeseni dobila tudi novo fasado in se imenuje po misijonarju, rojaku p. Mihi Drevenšku, je še dodal Bračič.

PRVIČ HALOŠKO-ZAGORSKI ŠALJIVI KRST MOŠTA

Načelnik hrvaške občine Bednja Mirko Bistrović je Videmčane pozdravil v imenu gostov in nastopajočih iz Bednje, Lepoglave in Vrbnja, posebej pa se je zahvalil županu Bračiču za povabilo na skupno druženje in dobro večletno sodelovanje. Izpostavil je sodelovanje videmske in bednjanske občine, ki sta lahko vzor v obeh državah, saj je sodelovanje v projek-

tih prineslo že veliko sadov. Bistrović se je zahvalil tudi društvom, gospodinjam in vinogradnikom za vse postrežene dobrote in lep sprejem, ob koncu pa povedal rek iz Zagorja: »Trta je edina rastlina, ki je podobna ženski. Najbolj jo je treba ljubkovati, ko spi.«

Sledil je šaljivi krst mošta, predstavljen na zabaven in malo poučen način. V tem kulturnem dogodku so moči združili pevci Mejaši iz Repišč in gostje iz Bednje, ki so s seboj pripeljali škofa in biskupa, na koncu obreda pa k sodelovanju povabili še oba župana, ki sta v skupen sodček zmešala vino, nato pa nazdravila in ga pokusila.

V haloško-zagorskem šaljivem krstu mošta sta sodelovala tudi videmski župan Friderik Bračič in bednjanski Mirko Bistrović. V skupen sodček sta zmešala vino, nato pa nazdravila in ga pokusila.

V kulturnem dogodku krsta mošta so moči združili pevci Mejaši iz Repišč in gostje iz Bednje, ki so s seboj pripeljali škofa in biskupa. Občinstvo je ob spremljanju krsta mošta zelo uživalo. Foto: SM

Ko je bilo veselega martinovanja na odru konec, pa se je praznovanje preselilo še pred in v Vidovo klet, povsod pa

domačih izbranih dobrot do jutra ni zmanjkalo.

TM

Martinovali tudi v Skorišnjaku

Na Martinovo soboto, 10. novembra, je bilo v naselju Skorišnjak v KS Leskovec še posebej veselo, saj je potekalo že 12. martinovanje v organizaciji društva za napredek in razvoj Kocil Skorišnjak. Privreditev je potekala v čudovitem okolju, na najvišji točki v Skorišnjaku, ob več kot 300 let stari kapeli sv. Urbana, zavetnika vinogradov. Točno ob 14. uri je zazvonil zvon te kapele in naznanil začetek martinovanja 2012.

Lepo množico obiskovalcev od blizu in daleč je naprej v imenu društva pozdravil Andrej Kmetec, ki je v svo-

jem govoru poudaril pomen vinogradništva in pridelave vina, kar je odraz spoštovanja do prednikov, tradicije

in seveda velikega pomena za prihodnost teh krajev. Nato je sledil pozdrav in nagovor župana občine Videm Friderika Bračiča, ki se je vsem zahvalil za voljo in idejo, ki je potrebna, da v sodih dozori odlično vino, in poudaril, da je vino pomemben segment pri razpoznavnosti in promociji kraja izven naših meja. Sledila je sveta maša,

ki jo je daroval farni župnik Edi Vajda, zapel pa je tudi cerkveni pevski zbor Leskovec pod vodstvom Srečka Zavca. V sklopu maše je bil tudi blagoslov mošta, še prej pa poseben obred vlivanja mošta v skupen sod, ki je bil postavljen na lepo okrašenem vozu. Vsako leto je več vinogradnikov, ki prinesejo svoj mošt h krstu. Padla je tudi

Pri slovesni maši, ki jo je daroval farni župnik Edi Vajda, je potekal tudi blagoslov mošta. Foto: RŠ

hudomušna pripomba, da potrebujemo drugo leto večji sod. Dosedanji voz in sod sta last člana društva Janka Banička.

Po maši in krstu je vse navzoče pozdravil svetnik občine Videm in zagnan član društva Brane Orlač, ki se je v svojem govoru zahvalil vsem,

ki so na kakršen koli način pomagali pri izvedbi letošnjega martinovanja, posebej še domačim gospodinjam, ki so prinesle nešteto dobrot – od gibanic, narezkov do slanikov ... Vse zbrane je povabil na nadaljevanje martinovanja, v nekaj metrov oddaljeni prireditveni šotor, kjer so že

čakali okusen golaž in mlado vino ter seveda prijetni zvoki domačih godcev. Brane se je izkazal tudi v vlogi animatorja, saj je množico v šotoru vodil skozi večer s svojimi zanimivimi domislicami, ki so sprožale salve smeha. V poznih večernih urah je sledilo še presenečenje, obisk domače skupine Šürcki, ki je izvedla šaljivi krst mošta. Skratka, v Skorišnjaku sta

bila ta dan in ta večer nekaj posebnega. Bil je dan za druženje, zabavo, smeh, obogateno z odlično hrano in pijačo. Martinovanje v Skorišnjaku je tudi letos odlično uspelo, vsi pa smo si bili edini, da se drugo leto spet snidemo. Znova bo zabavno in veselo in naj že zdaj velja povabilo na martinovanje Skorišnjak 2013.

AK

Utrinek s prijetnega in dobro obiskanega martinovanja v Skorišnjaku

Martinovanje v Majskem Vrhju

Lepo jesensko nedeljo v začetku Martinovega tedna v občini Videm je bilo živahno tudi v vaškem domu v Majskem Vrhju, kjer smo se srečali krajanji in prijatelji od blizu in daleč. Vsem prisotnim je dobrodošlico zaželela svetnica Marija Trafela, ki je k besedi povabila župana Friderika Bračiča. Župan je v svojih besedah poudaril pomen druženja, sodelovanja na različnih prireditvah ter projektov za razvoj kraja in občine. Obiskovalcem smo postregli z dobro domačo malico s prilogami ter raznovrstnimi sladkimi priboljški domačih gospodinj. Sledila je pokušina mladega vina, ki je pride-

lano v občinskem vinogradu ob vaškem domu. Zanj je skrbel in ga negoval gospodar Zvonko. Ta poseben obred pokušine je potekal v vinski kleti, ki je pravi prostor tudi za tiste, ki imajo radi petje. Pevcev tudi letos ni manjkalo, ugotavljamo, da jih je vsako leto več s širokim repertoarjem, kar nas zelo veseli. Za posebno glasbeno popestritev je poskrbel naš zvesti spremljevalec Jože Topolovec, ki je neutrudno raztegoval meh svoje harmonike, za kar smo mu zelo hvaležni. Večerni del dneva je bil namenjen pospravljanju klopotca, ki je končal svoje opravilo in ga je bilo tre-

ba pospraviti na suho. Za to delo je poskrbel svetnik Slavko Trafela s svojimi pomočniki.

Tako se je zaključilo naše

martinovanje, ki ga želimo ohraniti tudi v bodoče, zato na snidenje naslednje leto.

Besedilo in foto:
Danica Trafela

Martinovanje in pričakovanje "veselega" decembra v Leskovcu

Leskovčani vsako leto nestrpno pričakujemo zaključek leta, martinovo in začetek decembra. To je pač tisti čas, ko ne samo da mošt postane vino, ampak je to vedno znova tudi čas, namenjen druženju krajanov, izmenjavi vinogradniških izkušenj, dan, ko se ob šaljivem krstu vsaj malce pozabi na skrbi vedno težavnejšega vsakdana, ter čas, ko ob izdelovanju adventnih venčkov v vsak dom posveti vsaj lučka svetlobe.

Martinovanje v Leskovcu je osrednja martinova prireditev okoliških gričev. V nedeljo, 4. novembra, se je pred prostori Turističnega društva Klopotec v središču kraja zbralo mnogo vinogradnikov

pa tudi drugih obiskovalcev ni manjkalo. Čeprav je prireditev namenjena predvsem druženju, se lahko opazi, da vinogradniki s ponosom točijo doma pridelano žlathno kapljico vsakemu, ki želi

pokusiti in primerjati različne okuse. S prireditve se nikomur prav nič ne mudi, saj se na mizah kmalu znajdejo še narezki in slano ter sladko pecivo, ki so ga spekle okoliške gospodinje. Seveda so tudi one ponosne,

če se, čeprav je martinovanje namenjeno predvsem vinu, slišijo pohvalne besede tudi za njihove izdelke. Ob zvokih ansambla Štajerski vihar so marsikoga zsrbele tudi pete. Ni pa manjkalo dobre volje in smeha, saj je že tradicionalno ravno na tej prireditvi škof krstil tistega vsakoletnega nepridiprava – "Mošteka". Da se bo pa širil dober glas o okusni žlathni kapljici leskovških vinogradnikov, bodo tudi letos poskrbeli kletarji, ki bodo v župnijski kleti bdeli nad vinom leskovških hribov ter skrbeli, da bo kapljica kar se da kvalitetna. Prireditev ob martinovanju seveda ne bi bila tako uspešna, če se leto za letom ne bi angažirali prostovoljci, predvsem člani Turističnega društva Klopotec iz Leskovca.

V LESKOVCU SPLETI SVOJE ADVENTNE VENČKE

Konec novembra že lepo diši po decembru, prazničnem mesecu. Vabljeni praznični popusti, s snežinkami posuta pokrajina, prijazne besede soljudi ... Vse to pripomore k prazničnemu vzdušju. Vse skupaj se seveda zares začne v začetku decembra, času priži-

Dobra volja in smeh sta se razlegala ob spremljanju šaljivega krsta mošta.

ganja prvih adventnih svečk. Res da je to sodobna navada, a med ljudmi je sprejeta in spretne roke že komaj čakajo, da bodo lahko spletle adventne venčke različnih oblik, barv in iz različnih materialov.

V organizaciji Turističnega društva Klopotec iz Leskovca že nekaj let tukajšnje spretne roke izdelujejo adventne venčke. V petek, 30. novembra, so se v prostorih turističnega društva zbrali tisti, ki ob prijetnem klepetu in obilici dobre volje s spretnimi rokami izdelajo zanimive in lepe adventne venčke. Verjetno ni treba posebej omenjati, da sta najpomembnejši sestavini ob naravnih materialih lepo in estetsko narejenega adventnega venčka prav ljubezen do tega dela in dobra volja. Udeleženci so ob zaključku zadovoljni ugotovili, da so se imeli lepo ter da bodo njihovi venčki v naslednjih tednih resnično polepšali marsikateri dom, da bodo v domove vnesli potrebno toplino, mir ter upanje v lepšo in mirnejšo prihodnost.

Iztok Roškar

Foto: Anja Potočnik

4. novembra se je pred prostori Turističnega društva Klopotec v središču kraja zbralo mnogo vinogradnikov, pa tudi drugih obiskovalcev ni manjkalo.

Ob zvokih ansambla Štajerski vihar je bilo vzdušje v Leskovcu še bolj prijetno in veselo.

Martinovanje v Šturmovcih

Šturmovčani in TD Šturmača smo tudi letos sodelovali pri aktivnostih v sklopu martinovanja v občini Videm. V soboto, 10. novembra, smo organizirali marti-

novanje na Petrovi domačiji.

Martinove prireditve v Šturmovcih se je udeležilo veliko domačinov, pridružili so se jim še prijatelji iz Haloz, Pobrežja in okolice. Foto: VH

Gostom smo postregli z dobro kapljico in domačimi dobrotami. Prireditve se je udeležilo veliko domačinov, pridružili so se nam še prijatelji iz Haloz, Pobrežja in okolice. Zahvaljujemo se vaščanom Šturmovcev za vse dobrote, ki so martinovanje naredile še slajše, ter prijateljem iz Haloz za 70 litrov vina, ki so nam ga podarili za ta dogodek. Jože Topolovec in Jože Hrga sta skupaj s svojimi prijatelji muzikanti poskrbela za glasbo, kar je še popestrilo vzdušje.

Martinovanje v letošnjem letu je bilo izjemno pestro, zanimivo in uspešno. Želimo si, da bi tudi v prihodnjih letih obdržali to tradicijo in uživali ob skupnih druženjih.

Laura Rožman

Martinovanje in otvoritev koruznjaka na Djočanovi kmetiji

Tudi tokrat je odgovornim Etnografskega muzeja Tržec uspelo združiti poučno z zabavnim. Na Martinovo soboto, 10. novembra, se je ob 15. uri na dvorišču Etno-

grafskega muzeja Tržec odvijalo martinovanje, katerega pomemben del je bila tudi otvoritev koruznjaka. Ker v muzeju skrbijo za ohranjanje kulturne dediščine naših

dedov, babic, pradedov in prababic, je ta nova pridobitev velikega pomena za celoten okoliš.

Otvoritev koruznjaka – nove pridobitve na Djočanovi kmetiji

Prikaz uporabe koruznjaka, v katerem se suši koruza. V koruznjaku sta župan F. Bračič in predsednik ED I. Božičko dala sušiti prvo koruza.

Prireditvev je povezovala Mateja Kirbiš, ki je besedo najprej predala županu Frideriku Bračiču. Župan je z uvodnimi besedami pozdravil vse navzoče in naredil prijeten uvod v začetek kulturno-zabavno obarvane prireditve. Sledil je govor mag. Ivana Božička, ki je zbrano družbo popeljal v vzdušje martinovanja. Najprej je povedal nekaj anekdot o prazniku sv. Martina, v nadaljevanju pa

je beseda tekla predvsem o novi pridobitvi. Po uradnem delu sta župan in Božičko v uporabo predala koruznjak in vanj dala simbolično sušiti prvo koruzo.

Na koncu so se zbrani udeležili še pogostitve z dobrotami iz babičine kuhinje ter pukušanje mladega vina.

Urška Hercog

Skupno druženje po zaključku prireditve

Foto: U. H.

Martinovi dogodki v Pobrežju

Zgodovina martinovega Martinovo je praznik, ki sega daleč v čas pred Kristusom. Je dan, na katerega se evropske države na raznolik način spominjajo svetnika, ki je dal svoj plašč beraču, da bi lahko skrnil svojo revščino, čeprav ima videz cerkvenega. V jesenskih slavjih in pojedinah so se naši poganski predniki zahvaljevali bogovom za dobro letino, hkrati pa naslavljali priprošnje za ponovitev obilja v prihodnjem letu. Zaradi splošne priljubljenosti cerkev med pokristjanjevanjem praznika ni odpravila, ampak ga je zaznamovala z znanim in med ljudmi čašče-

nim svetnikom, svetim Martinom, krščanskim škofom, rojenim v začetku četrtega stoletja na ozemlju današnje Madžarske.

V Sloveniji in na Hrvaškem se dan sv. Martina praznuje predvsem kot praznik vina. Do tega dne se mošt obravnava kot nečisto in grešno novo vino, ki se ob blagoslovu spremeni v pravo vino. V skladu s šegami in navadami lahko blagoslov opravi nekdo, ki se preobleče v škofa. Ob praznovanju potekajo v vinorodnih predelih tudi pojedine, pri katerih so najpogosteje na jedilniku gosi in mlinci.

Izbrani kletar s ključem

Vsi dosedanji pobreški kletarji

Otvoritev na novo opremljenih prostorov Društva žensk Pobrežje

Zbiranje mladega mošta in imenovanje kletarja

Kot že tradicionalno je KS Pobrežje skupaj z vaškim kletarjem za leto 2012 Stankom Petrom in njegovim pomočnikom Marjanom Selinškom organizirala tradicionalno prireditev v času martinovanja v Pobrežju, na kateri so zbirali mladi mošt in imenovali novega kletarja.

Na prireditvi podelijo naziv novemu vaškemu kletarju in podkletarju, zberejo se vsi prejšnji kletarji in podkletarji, zbira se mlado vino – mošt, ki ga neguje na novo izbrani kletar, in kar je najpomembnejše, druženje krajanov in vseh obiskovalcev prireditve. Leto je naokoli, zato

je bilo treba izbrati novega kletarja, ki bo v prihajajočem letu prevzel funkcijo vaškega kletarja. Ta čast je letos pripadla Ivanu Fridauerju. Bolj skrivnosten je bil tokrat pomočnik kletarja, ki je bil neznanka do same podelitve tega naslova. Kot je dejal novi kletar Fridauer, se bodo sedaj funkcije malo zamenjale, po navadi moramo mi poslušati lokalno oblast, sedaj pa bo predsednik KS Pobrežje moral poslušati njega v kleti, kar pomeni, da je kletarjev pomočnik za leto 2013 Danilo Drevenšek.

Spodbudno in motivacijsko obarvane besede je izbranemu kletarju zaželel župan občine Videm Friderik Bračič in hkrati izrazil zadovolj-

Razstava jedi iz koruze

stvo nad prireditvijo, ki jo je vodila Violeta Flajs. Ob tem dogodku je bila tudi svečana otvoritev na novo opremljenih prostorov Društva žensk Pobrežje. Za vse obiskovalce je bila organizirana pogostitev, na mizah pa ni manjkalo dobrot, ki so jih pripravile članice Društva žensk Pobrežje.

Martinovanje ob kvintonu na Kočarjevi domačiji

Folklorno društvo Pobrežje je tokrat organiziralo prireditev v sklopu martinovanja malo drugače, in sicer v prostorih Kočarjeve domačije v Pobrež-

ju, katere skrbnik je Bojan Trafela, član FD Pobrežje, ki skupaj z drugimi člani društva skrbi za urejenost domačije.

Druženje ob kvintonu, dobri pobreški kapljici, je bilo popestrjeno z odlično hrano, za katero je poskrbel »bograč team«. Tudi tradicionalnih Martinovih dobrot ni manjkalo, z račko na čelu, za katero je poskrbel novoizvoljeni kletar Ivan Fridauer.

Besedilo in foto:
Andreja Gojkošek

Ob zaključku leta

Če je slovenska domačija imela okrog sebe dovolj zemlje, je bila nekdanj malo samostojno »kraljestvo«. In kaj vse je pripadalo temu malemu »kraljestvu«?

Hiša, hlev, vodnjak, skedenj, kašča, koruznjak, lastovičje gnezdo pod streho, bezeg ob hlevu in lipa pred pragom ...

Etnografsko društvo Tržec
vam želi vesele božične praznike in
srečno novo leto.

Druženje na Kočarjevi domačiji

Veseli Jožeki z vami v letu 2012

Skozi leto smo se srečevali širom po naši občini in še kje, na mnogih prireditvah, kar nekaj je takih, ki so že stalnica in jih zaznamujejo vesele viže naših harmonik. Ne moremo si kaj, da ne omenimo že pete prireditve Veselo na jožefovo, in z zadovoljstvom si upamo trditi, da je lepo uspela, zato že snujemo novo. Če se bomo uskladili z občinskim vodstvom in željami prijateljev iz Bednje, bo to prav gotovo poglobilo dobro sodelovanje med nami tudi na področju kulture pozabljenih običajev obrti in kulinarike.

Prepričani smo, da si ta projekt zasluži, da ga umestimo med občinske prireditve, saj prerašča meje in bo, ko bomo imeli prostorske zmožnosti, velik turistični produkt naše občine. Obujen prastar praznik je občinstvo vzelo za svojega, mi pa se trudimo, da bi ga podajali

času primerno. Vsekakor je zelo pohvalno, da prihaja do vse večjega sodelovanja med našimi šolami in vrtci, saj so starejše generacije prava zakladnica, ki lahko na preprosto domač način in tudi poceni prenašajo že pozabljena znanja obrti, petja, kulinarike, igranja ročnih spre-

Veseli Jožeki so v akciji skozi celo leto.

Foto: TM

Letošnja peta prireditev Veselo na jožefovo je odlično uspela.

Foto: Martin Ozmeč

tnosti ... Nekaj pa je le bilo posebnega, saj je življenje ubralo svojo pot, zato smo letošnjo donacijo namenili za postavitev doprsnega kipa p. Mihi Drevenšku. Verjamemo, da je to velik prispevek kulturnim dobrinam naše občine in fare.

Radi bi se vam zahvalili za povabila in se vam opravičili, če kdaj nismo mogli uskladiti terminov. Prav gotovo bo treba za prireditev Veselo na jožefovo v letu 2013 še bolj strniti moči, saj kljub ogromnemu ljubiteljskemu delu in neplačani zagnanosti članstva tako velik projekt potrebuje tudi finančni vlo-

žek. Ta projekt, ki združuje generacije, pa nas povezuje tudi v humanitarnosti, zato je še večja vrednota, ki je ne bi smeli opustiti. Zato vam že sedaj kličemo dobrodošli na prireditvi Veselo na jožefovo 2013. Vsem, ki obiskujete našo prireditev, vsem donatorjem in sponzorjem se iskreno zahvaljujemo za pomoč.

JH

*Leto 2013, ki je pred nami,
naj vas v miru, zdravju, sreči
spremlja, naj vam drobce vese-
lja natresejo tudi veseli zvoki
pojočih harmonik.
Vaši Veseli Jožeki*

Zapojmo in zaigramo s prijatelji v Pobrežju

Sekcija ljudskih pevcev FD Pobrežje je v oktobru organizirala že 6. srečanje pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž z naslovom Zapojmo in zaigramo s prijatelji z namenom druženja in obranjanja ljudskega petja in igranja ter lepe domače ljudske pesmi.

Srečanja se je udeležilo 17 skupin oz. posameznikov, od tega je bilo 15 skupin ljudskih pevcev in godcev, hišni ansambel iz Markovcev ter

mlad harmonikar Rok Gojkošek iz Pobrežja. Prireditve so se udeležili tudi povabljeni gostje z lokalne ravni. Ob 15. obletnici delovanja sekcije sta

župan Friderik Bračič in podžupana Marjan Selinšek sekciji ljudskih pevcev in godcev v FD Pobrežje podelila priznanje za uspešno delovanje ter pohvalila njihovo ljudsko petje, ki ga širijo med vse nas.

Voditeljica prireditve Tanja Fridauer Trafela je poudarila, da so ponosni, da jim je

uspelo organizirati že 6. tradicionalno srečanje prijateljev ljudske pesmi. Tako kot vsi nastopajoči na prireditvi si želijo še veliko druženja, ljudskega petja in igranja, da ohranijo lepo domačo ljudsko pesem, da bi še naprej segala globoko v njihova in vaša srca in da ne bi utonila v pozabo.

Pevci FD Pobrežje

ZGODOVINA DELOVANJA SEKCIJE LJUDSKIH PEVCEV IN GODCEV V FD POBREŽJE

Pevci ljudskih pesmi Folklornega društva Pobrežje delujejo že polnih 15 let. Skupina je bila ustanovljena leta 1997 v Pobrežju v oddaji radia Ptuj Rajžamo iz kraja v kraj, ki jo je vodila Tatjana Mohorko, kot sekcija Folklornega društva Pobrežje. Ustanovne članice so bile Terezija Šimenko, Tilika Pauman, Anica Sodec, Marija Topolovec, Marija Marinič, Zinka Dominc, Marija Forstnerič, Marija Rogina in Cilika Arnuš.

V 15-letnem obdobju so leta 2000 posneli kaseto z naslovom Pod lipico zeleno. Čez osem let pa so svoje odpete pesmi združili še na zgoščenki z naslovom Pozdrav jeseni. Ob vodji Tereziji Šimenko pa danes prepevajo še Marija Drevenšek, Tilika Pauman, Marjana Sodec, Milena Štopfer in Vlado Štopfer.

Pevci se poleg srečanj pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž redno udeležujejo tudi območnih revij, zelo pa so ponosni na svoje dosežke, saj se jim je doslej že dvakrat uspelo uvrstiti na regijsko srečanje. Skupina ljudskih pevcev letno opravi tudi do 30 nastopov.

KRATEK INTERVJU Z VODJO LJUDSKIH PEVCEV TEREZIJU ŠIMENKO

Kje iščete pesmi, ki jih poje?

»Pesmi, ki jih pojemo, so stare ljudske pesmi, ki so se ohranile iz lastnega spomina, kakšno pa tudi same napišemo.«

Ste vi že katero pesem tudi napisali oz. katera vam je najbolj všeč?

»Sama sem napisala pesem Pod lipico zeleno, pod istim imenom smo izdale tudi kaseto.«

Kako poteka delo vaše sekcije?

»Vaje imamo enkrat tedensko in po potrebi. To ni samo petje, je tudi druženje članov društva. Udeležujemo se pri-

Podelitev priznanja ob 15. obletnici delovanja ljudskih pevcev

reditve drugih društev in tekmovanj iz ljudskega petja.«

Skupino vodite 15 let, od samega nastanka, kaj se vam je najbolj vtisnilo v spomin?

»Najbolj stresni trenutki so bili ob zamenjavi članov, ko zaradi osebnih zadev več niso mogli prepevati z nami. Sedanja zasedba je pomlajena in pripravljena na nove izzive.«

Je po vašem mnenju poskrbljen za prenos kulturne dediščine, so mladi zainteresirani za domače ljudsko petje?

»Žal ni videti interesa mladine za ljudsko petje. Tudi na širšem Ptujem polju ni videti mladih članov v skupinah.«

Kaj predlagate, na kakšen način mlajše vključiti v ljud-

sko petje?

»V prvi meri bi morali obstoječi ljudski pevci svoje družinske člane vključevati v ljudsko petje in jih motivirati za aktivno sodelovanje.«

Kakšni so vaši načrti za leto 2013?

»Želimo si čim več druženja z drugimi društvi na srečanjih kot do sedaj in uspešno udeleževanje na tekmovanjih. Do sedaj smo se že uvrstili na regijsko srečanje in podobne želje imamo tudi za prihodnje.«

Zdravo, srečno in uspešno leto 2013 ter obilo plesa in petja vam želi FD Pobrežje.

Besedilo in foto:
Andreja Gojkošek

Zaključna pesem vseh nastopajočih

V jesenski noči na Selih zazvene domače pesmi

Zadnjo novembrsko soboto so lahko obiskovalci v kulturni dvorani na Selih uživali v še enem bogatem jesenskem večeru, posvečenem ljudskim pesmim in vižam. Pevke ljudskih pesmi KD Sela so v soorganizaciji tamkajšnjega KD organizirale že 7. srečanje ljudskih pevcev in godcev z naslovom *V jesenski noči*. Njihovemu vabilu se je letos odzvalo kar 15 skupin ljudskih pevcev in godcev, ki so skupaj z gostiteljicami poskrbeli za še eno nepozabno prireditev.

Pevke ljudskih pesmi KD Sela delujejo od leta 1998; leta 2000 so izdale avdiokaseto z naslovom *Življenjska pot*, pred dvema letoma pa še zgoščenko *Mili moj domači kraj*, nam je povedala **Antonija Kaučevič**, vodja selskih pevk. Danes v skupini poleg Kaučevičeve prepevajo še Marija Potočnik, Danica Palijan, Lojzka Murko in Zofka Hebar. V 14 letih delovanja je skupina nastopila na številnih srečanjih ljudske glasbe in drugih prireditvah, tudi izven videmske občine, lani pa so imele kar 33 nastopov, še dodaja Kaučevičeva.

V skoraj dve uri in pol trajajočem pevskem večeru, ki ga je doživetvo povezoval domačin Frenk Muzek, so se na selskem odru predstavili: ljudski pevci FD Pobrežje, ljudski pevci KD Trnovska

vas, pevke ljudskih pesmi FD Lancova vas, ljudske pevke Žanjice Prosvetnega društva Cirkovce, ljudske pevke DU Ptujška Gora, pevke Ptujske upokojenke DPD Svoboda Ptuj, ljudski pevci FD Rožmarin Dolena, ljudske pevke KUD Maksa Furjana Zavrč, ljudske pevke KPD in DU Stane Petrovič Hajdina, ljudski pevci DU Videm, ljudski pevci DU Turnišče, ljudski pevci in godci – hišni ansambel DU Markovci, ljudski pevci KPD in DU Stane Petrovič Hajdina, Mejaši iz Repišč in mladi muzikanti Veseli sosede iz Podlehnik.

ZA SLOVO ŠE SKUPNA PESEM "POJDEM NA ŠTAJERSKO"

Alojz Auer, predsednik KD Sela, in Antonija Kaučevič

Najprej so se predstavile gostiteljice večera – pevke ljudskih pesmi KD Sela. Foto: PK

Med gosti večera je bil tudi župan Friderik Bračič, ki se je selskim pevkam zahvalil, da že 14 let ohranjajo bogastvo kulturnega izročila. Foto: PK

Simbolične zahvale vsem sodelujočim, sta podelila predsednik KD Sela Alojz Auer in vodja selskih pevk Antonija Kaučevič.

Foto: Matej Pal

v imenu pevk gostiteljic sta ob koncu večera vsem sodelujočim skupinam podelila priložnostne zahvale in simbolični šopek cvetja. Jesenske noči na Selih sta se udeležila tudi videmski župan **Friderik Bračič** in **p. Jože Petek**, oba pa izrazila zadovoljstvo in pohvalo nad še eno odlično izpeljano prireditvijo domačih selskih pevk. Zbrane je ob koncu nagovoril tudi **Jože Dernikovič**, znani dolgoletni vodja pevskih zborov, ki je vsem nastopajočim izre-

kel tudi nekaj dobronamerne »pevske kritike«. Prijetno pevsko druženje so na Selih zaključili s skupno pesmijo *Pojdem na Štajersko* in veselo druženje nadaljevali ob domačih dobrotah, ki so jih pripravile članice selskega aktiva žena.

PK

Gledališka skupina KD Franceta Prešerna Videm

Videmska gledališka skupina z režiserko Metko Ostroško se je letos odločila za Partljičevo pokopališko komedijo Nasvidenje nad zvezdami. Komedija se godi na pokopališču. Ciglarjevi pokopavajo ženo in mamo Marijo.

Večini članov družine je zelo pomembno, koliko sveč gori na grobu, gore rož, kakšna bo hrana na sedmini, poziranje pred fotografom ... V sosednjem grobu je pokopan funkcionar Močnik. Njegova

mama Antonija Močnik in snaha Amalija se ne marata. Na grobu pulita rože druga drugi in naročata zalivalkama Julki in Jelki, da jih ponovno sadita. Seveda je na pokopališču tudi

Velika igralska ekipa (manjkata Nuša in Matic)

Režiserka Metka Ostroško

grobar, ki zelo rad pogleda in potiplje kako žensko ali polno steklenico. Tu je še direktor pogrebnega zavoda, ki občasno ne zmore svoje funkcije. Zaplet za zapletom. Nastopa veliko oseb, ki popestrijo dogajanje na pokopališču. V zgodbo se vključijo uporabniki pokopališča – okostnjaki, ki popestrijo dogajanje in nas spravljaajo v smeh. Režiserka Metka

Ostroško o predstavi pravi: »Predstavo pripravlja velika ekipa starih mačkov in mladih perspektivnih novincev. Dobro nam gre!«

Predstavo si je vredno ogledati. Morate jo videti. **Premiera bo 19. januarja 2013 v dvorani v Vidmu.**

Besedilo in foto:
Marija Černila

Resnična pravljica

Nekoč sta živela deček Draš in deklica Mimika. Vsak na svojem hribu sta bila doma, nista se srečevala, le hišo drug drugega sta gledala od daleč.

Začela sta hoditi v prvi razred osnovne šole, oba v enega, da sta si po poti delala kratek čas in ju pozimi popoldan ni bilo strah. V dolini so bili vsepovsod prijazni ljudje. Tudi onadva sta bila pridna in prijazna otroka. Sosedom sta iz trgovine prinašala kruh, odnašala pisma na pošto ...

Končala sta šolo v dolini in odšla v svet naprej v šole. Izučila sta se za trgovko in mehanika. Še vedno sta se srečevala. Vezala ju je neka močna naklonjenost, ki je postajala prijateljstvo in nazadnje ljubezen.

Poročila sta se, živela pri njenih, si

postavila svojo hišo, imela otroke in negovala ostarele starše. Starši so umrli, otroci so šli v šolo v dolino, ki je bila nova, sodobna, prijetna.

Draš in Mimika sta hodila v službo, šolala otroke, jih poslala v veliko mesto študirat. Po študiju so ostali tam, ker so dobili dobro službo. Prihajali so ob praznikih, prinesli darila, odhajali pa s polnimi torbami dobrot, ki sta jih starša pridelala.

Mimika in Draš sta se drug za drugim upokojila. Veliko sta se družila s sosedmi, obdelovala vinograd in zemljo okoli hiše, bilo jima je lepo. Mladi so vse bolj redko prihajali domov. Niso imeli časa, bili so zasedeni. Zgodilo se je, da so pozabili na praznike, na dom, na starša. Morali so na smučanje, na izlete s prijatelji.

telji.

Drašek in Mimika pa sta se starala. Vedno težje sta prišla v dolino do trgovine ali zdravnika. Če ne bi bilo sosedla Blaža, bi jima huda predla. On je bil vedno pripravljen pomagati.

Bližali so se prazniki. Prepričana sta bila, da tega božiča ne bosta praznovala sama. Hčerka je klicala, da pridejo, če le ne bo prišlo kaj vmes.

Mimika je počistila hišo, spekla beli kruh in orehovo potico. Draš je pripravil vino. Dal ga je pokusit Blažu. Postavil je jaslice. Za večerjo sta pripravila hrustljivo pečeno kokoš, pražen krompir in solato. Lepo sta se oblekla, pogrnila mizo in čakala.

»Dolgo jih ni,« je rekla Mimika, »da se jim ni kaj zgodilo.«

»Ob praznikih so ceste polne, potrpi še malo,« je rekel Draš.

Zazvonil je telefon. Bila je hčerka: »Nekaj je prišlo vmes, ne pridemo. Lepo bodita! Si bomo voščili, ko se vidimo.« Mimiki se je stemnilo pred očmi. Tako zelo si je želela videti vnukinjo in na tihem je upala, da bo prišel tudi sin z družino.

Draš je videl, da je žalostna.

»Ne ženi si k srcu, saj bodo prišli spomladi, ko imaš rojstni dan,« jo je tolažil. Ona pa je tiho zajokala. Sedela sta pri

mizi, prinesla je hrano, ki jima ni teknila. Pogovarjala sta se.

Nenadoma je pri vratih zazvonilo. Zdrznila sta se. Draš je šel odpret. Sosed Blaž je prišel voščiti.

»Sem si prisvetil,« je rekel in postavil na mizo liter domačega. Voščil jima je, poklepetali so in si nazdravili.

Prišla je pomlad. Otroci, vsi trije, so prišli domov z družinami. Umrli je Draš, njihov oče, dedek, tast. Mimika je bila žalostna. Ostala je sama. Leto je minevalo, bližali so se prazniki. Vedela je, da

bo pri otrocih prišlo kaj vmes. Da ne bodo prišli. Le sosed Blaž ji bo voščil naslednji dan, ne na božični večer. Na sveti večer pa bo sama s svojimi spomini. Zazdelo se ji bo, da sliši Draša, ki ji bo rekel: »Ne ženi si k srcu, saj bodo prišli spomladi, ko boš ...«

Res so prišli spomladi. Vsi z družinami! V dolino so pospremili Mimiko. Odšla je k Drašu.

Marija Černila

Gledališko-glasbeni spektakel – družinski muzikal

Vem, da se spomnite filma z istim naslovom, svetovne uspešnice, muzikala Moje pesmi, moje sanje. Člani KGD Ptičica in KD Urška so se odločili, da ga predstavijo v svojem okolju. Razlog za uprizoritev ni le v šarmu tega žanra, ampak v tematiki, ki jo skriva zgodba. Ta postaja vse bolj aktualna.

Muzikal Moje pesmi, moje sanje nam spregovori oz. poje predvsem o temi, ki postaja v zadnjem času vse bolj aktualna. Poje o pomenu družine in njenih večnih vrednotah ter o glasbi, ki odpira naša srca k ljubezni. Ob tem še izpostavi tudi temo o narodni zavesti, lepota domovine, grozeči nevarnosti nacizma in neustavljivi želji po svobodi. Odrsko priredbo muzikala je napisal Jože Ekart, ki je tudi režiser zahtevnega projekta,

v katerem sodeluje 54 igralcev, pevcev in plesalcev ter 16-članska ekipa, ki skrbi za potek predstave. Posebnost sta velika scena in glasbena spremljava v živo. Med 54 igralci in pevci so bile tri igralke in pevke iz videmske gledališke skupine in pevskega zbora: Metka Ostroško, Manja Vinko in Alexandra Ferlič. Zelo suvereno in uspešno so zastopale KD Franceta Prešerna iz Vidma. »To morajo videti,« so bili komentar-

Med 54 igralci in pevci so bile tri igralke in pevke iz videmske gledališke skupine in pevskega zbora: Metka Ostroško, Alexandra Ferlič in Manja Vinko. Odlično so se odrezale.

ji tistih, ki smo si predstavo ogledali.

Kaj pravijo naše igralke – pevke o delu v tej veliki skupini, predstavi in uspehu?

METKA OSTROŠKO

»Ko sem dobila povabilo za sodelovanje, sem se najprej ustrašila, nisem bila prepričana, da bom zmogla. Res je, da že dolgo igram v gledališki skupini, nekaj let že režiram, tudi solo večkrat pojem. Tukaj pa je treba vse to združiti. Sodelovanje me je mikalo zaradi zgodbe samega muzikala in zaradi nove izkušnje. Ni mi žal, da sem se odločila za sodelovanje.

Po množici dobrih kritik in razprodanih predstavah sem ponosna, da sem del te zgodbe. Z nastopajočimi iz drugih kulturnih skupin smo se hitro ujeli, postali prijatelji.

V predstavi igram nuno. Zanimiva vloga. Uživam! Sam koncept združevanja kulturnih delavcev iz različnih društev mi je všeč. Naj izkoristim priložnost in se zahvalim članicam Društva žensk Pobrežje za posojene kostume nun.«

MANJA VINKO

»Režiser in dramaturg v slovenščino prevedenega muzikala Moje pesmi, moje sanje

Manja, Alexandra in Metka na potepanja po Salzburgu, kjer se je zgodba dogajala.

Jože Ekart je izpolnil svoje sanje. Z Jožetom sva sodelovala v TV-oddaji Od kleti

Alexandra v družbi glavnega igralca Uroša Sagadina

do kleti. Povabil me je k sodelovanju v svoji predstavi. Pojem v pevskem zboru in igram v gledališki skupini, nisem pa pevska solistka. Morala sem dobro premisliti, preden sem se odločila. Z vajami sem bila zelo zadovoljna. Všeč mi je, da smo delali po dejanjih. Nastopajoči so bili na vajah zelo disciplinirani. Nastop na tako veliki predstavi je nekaj veličastnega.

Igrala sem nuno. Mala vloga, ki mi je dala veliko izkušnjo. Predstava je vsestransko zelo organizirana. Nune v zaodrju poskrbimo za dobro vzdušje. Navdušena sem nad celotno predstavo in nastopajočimi, ki smo postali velika družina. Še si želim takih nastopov.«

ALEXSANDRA FERLIČ

»V predstavi sem Liza, najstarejša hči stotnika von Trappa. Čudovito vlogo imam. Včasih se moram malo potruditi s svojimi odrskimi bratci in sestricami, ker so v zaodrju preglasni ali pa jim pade koncentracija in pozabijo, da so na vrsti. Začutila sem jih kot svoje, oni pa mene. Sem pevka že veliko let, tudi solo petje mi ni neznanka. Imam pa malo kilometrine v gledališki igri. Kritiki pravijo, da se mi ne pozna. Uživam v predstavah v nabitih polnih dvoranah z gledalci, ki sodelujejo z nami in uživajo. Zelo lepo izkušnjo sem pridobila. Vesela sem!«

Marija Černila

Sandra kmalu tudi v operi

Mlada glasbenica, učiteljica violine in viole na Zasebni glasbeni šoli v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj, Sandra Vidovič je naša občanka, doma iz Repišč. Že kot majhna deklica se je odločila, da bo igrala violino in bo učiteljica, kar se ji je z izjemno željo, vztrajnostjo in trudom tudi uresničilo. Danes je odlična v vseh pogledih, predana svojemu delu in še pridna študentka solopetja na Muzički akademiji v Zagrebu.

Sandra je leta 1999 začela obiskovati Glasbeno šolo Karola Pahorja Ptuj, kjer se je leto po glasbeni pripravnici vpisala na smer violina v razredu prof. Metode Gregl Trop. Po uspešno zaključeni osnovni in glasbeni šoli se je leta 2005 vpisala na Srednjo glasbeno in baletno šolo Maribor, smer violina,

v razredu prof. Vesne Čobal. Skozi šolanje se je izobraževala na seminarjih priznanih violinistov, kot sta prof. Tomas Tulaček in prof. Helfried Fister.

Po uspešno zaključeni maturi na Srednji glasbeni in baletni šoli se je vpisala na Akademijo za glasbo v Ljubljani, smer viola, kjer je pod vodstvom

doc. Mileta Kosija v juniju 2012 diplomirala na prvi stopnji bolonjskega študija. Zdaj torej poučuje na Ptuj, v zasebni glasbeni šoli v minoritskem samostanu.

A Sandra želi v življenju doseči še več, postati operna pevka, kar je njena velika želja že od nekdaj. »Vidim se na opernem odru, občudujem izražanje skozi glasbo in prav v petju lahko to ponazorim. Na odru se v meni prebudijo posebni občutki, ki se jih ne da opisati. To je kot nekakšna pripoved skozi glasbo. Solopetju sem dala prednost, saj se skozi pesem, besedila lahko bolje izrazim v glasbi. To je moja priložnost, ki jo želim izkoristiti. Zavedam pa se, da je konkurenca v svetu izjemna, a želim biti dobra in nastopati na velikih odrih, kjer bom imela to priložnost.«

Sandro je kot solopevko izoblikovala njena profesorica na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor, ga. Leona Bašovič Gerenčer. »Ona ni

bila zame samo profesorica, bila je veliko več – odkrila je moj talent in me povežala s tem, kar dejansko želim početi vse življenje.«

Trenutno se Sandra izobražuje na Muzički akademiji v Zagrebu, kjer ji je med več kot 40 kandidati uspelo kot edini tujki priti med osem izbranih. Zagrebško akademijo je izbrala predvsem zato, ker je znana po odličnih profesorjih solopetja.

Sandrina profesorica je Cynthia Hansell Bakić, ameriško-hrvaška primadona Splitske ter Ljubljanske opere, o njej pa ima Sandra same dobre besede. Hvaležna ji je, ker jo iz ure v uro spodbuja, in delati z njo je nekaj posebnega. »Sprva so me obravnavali kot sopran, s profesorico v Zagrebu pa sva odkrili, da mi dobro zvenijo tudi toni v nižjem registru, tako da bova delali na tem, da postanem mezzosopran. Vsekakor sem pa še mlada, tako da se neka pri meni pevski pedagogi še ne morejo opredeliti, v

katero smer se bom glasovno razvijala,« doda Sandra, ki bo imela prvo pravo priložnost sodelovati v operi že v aprilu prihodnje leto. Odigrala bo vlogo Cherubina v znani Mozartovi operi Figarova svatba.

»GLASBENI TALENT STOODSTOTNO IZ SRCA«

Vendarle pa je Sandra predana tudi poučevanju na Ptuj, kjer neizmerno uživa v družbi mladih glasbenikov. Poučevanje mladih ji predstavlja izziv, saj, kot pravi, te nikjer ne naučijo prav tega, kako svoje znanje podajati naprej, kako poučevati. Sam moraš v to veliko vlagati in Sandra pri tem nima ovir. Dela v odličnem kolektivu in še kako hvaležna je kolegom za pomoč v samem začetku, ko

je še iskala pravo, najboljšo pot v poučevanju. Ogromno ji pri tem še vedno pomaga njena učiteljica violine iz nižje glasbene šole.

Da je izjemno lep občutek, ko tvoji učenci nastopajo, ko so uspešni, potrdi Sandra, ob tem pa doda, da so navsezadnje prav oni tvoje ogledalo. Vendarle pa Sandra na svoji glasbeni poti ni imela nekih vzornikov, le dobro podporo doma, v družini, kjer so imeli glasbo zmeraj radi. Njena družina ji še danes stoji ob strani, obiskuje njene nastope in je vedno ob njej, kadar sprejema pomembne odločitve.

Na vprašanje, od kod ta glasbeni talent, Sandra odgovori, da stoođstotno iz srca, šele nato se vse odraža v delu, trudu ... »Glasbo in to delo moraš imeti preprosto rad,

se temu predajati in v tem uživati. Danes si ne predstavljam, da bi počela kaj drugega, saj mi glasba že od malega izpopolnjuje življenje, predvsem klasična, resna glasba, ki je že od nekdaj moja velika ljubezen,« še pove Sandra. In tako bo prav gotovo ostalo, saj je odločena, da v prihodnosti želi delati v operi in o njej bomo zagotovo še veliko

slišali. Je izjemna oseba, kot sonce, ki se ves čas smeje, razdaja pozitivno energijo, je prijazna, odprta in zelo prijetna sogovornica, takšna, ki si jo v svoji družbi lahko samo želiš. Pred njo je še lepa glasbena prihodnost, na kateri ji zaželimo veliko sreče.

Tatjana Mohorko
Foto: Sandi Kolarič

Aktivne Lancovljanke v jesenskih mesecih

Članice DPŽD Lancova vas so tudi jesenske mesece izkoristile za skupna druženja, odzvale so se povabilom na že tradicionalne prireditve sorodnih društev v Zavrču, Gerečji vasi in Dražencih, iztekajoče se leto pa zaključile z veselim zaključkom v vašem domu Lancova vas.

Jesenski meseci so bili delovni in družabni tudi za članice

Društva podeželskih žena in deklet Lancova vas, njihove

Tudi letos so se udeležile gospodinjkega večera v Dražencih in tekmovanja v izdelavi domačih rezancev. Foto: arhiv društva

Že tradicionalno so se članice tudi letos podale na jesenski pohod po Halozah in ga zaključile z domačo malico pri Žunkovičevih v Sp. Gruškovju. Foto: Mira Flinčec

sladke in slane dobrote pa so skorajda nepogrešljive na dogodkih v videmski občini. Tako so tudi letos bogato obložile svojo stojnico na osrednjem martinovanju v Vidmu, 25. novembra pa so se podale še na leskovški konec in svoje dobrote ponudile obiskovalcem Andraževe nedelje.

V društvu se zavedajo tudi pomena rekreacije za človekovo dobro počutje, zato so se konec oktobra podale na že tradicionalni pohod po Halozah. Pot so kot vedno začele pri Žeraku v Podlehniku in se od tam odpravile do vikenda njihove članice Jerice Žunkovič v Spodnjem Gru-

škovju, kjer jih je že pričakala gostiteljica in jim postregla z domačo malico. Ta se je po »naporni« potji odlično prilegla. Lepo in toplo jesensko vreme pa je bilo kot nalašč tudi za skupna kolesarjenja.

Z NAJDALJŠIM OLUPKOM DO ZMAGE V ZAVRČU

Završke gospodinje so tudi letos organizirale zdaj že tradicionalni družabni gospodinjinski večer. Obiskovalci so si lahko ogledali pestro in bogato razstavo jabolok in grozdja, tekmovalke pa so se pomerile na tekmovanju v lupljenju jabolok. Lancovljanke so se letos še posebej izka-

Lancovljanke so se na tekmovanju v Zavrču zares izkazale, njihov jabolčni olupek je skupno meril kar 607 cm in jim tako prinesel zmago.
Foto: Mira Flinčec

zale, saj je njihov olupek skupno meril v dolžino kar 607 centimetrov in jim je tako prinesel zmagovalno mesto.

Sicer pa so se članice udeležile še 12. gospodinjinskega večera v Dražencih in se tudi letos pomerile v izdelavi domačih rezancev, društvene kvartopirke pa so se udeležile še 10. jubilejnega turnirja v ženskem paver šnopsu v Gerečji vasi, na katerem se je pomerilo kar 26 igralnih parov.

Druga decembrska sobota pa je bila rezervirana še za veseli zaključek leta, na katerem so članice na kratko pregledale aktivnosti v tem letu, podale

kakšno novo idejo, predvsem pa skupaj nazdravile letu, ki je pred nami.

Petra Krajnc

Pred Vidovo kletjo so ob osrednjem martinovanju v občini Videm gospodinje iz Lancove vasi bogato obložile mize.

Foto: Liljana Širovnik

*Postani naš prijatelj, Novo leto,
daj nam roko in vodi nas
naprej,
popelji nas po najbolj varni poti
in daj nam upanja in daj moči,
da skupaj pridemo v srečnejše
čase
miru, dobrote, sprave med
ljudmi.*

(Svetlana Makarovič)

*Želimo vam radosten božič v
krogu vaših najdražjih,
v novem letu pa predvsem
zdravja in dobrih misli!*

DPŽD Lancova vas

SARA V.

Delavnica adventnih venčkov v Pobrežju

V dneh pred adventnim časom so članice Društva žensk Pobrežje organizirale delavnico adventnih venčkov in novoletnih aranžmajev, ki je potekala tretji petek v novembru v vaškem domu Pobrežje. Tokrat je svetovala in s svojimi idejami bogatila izdelavo venčkov naša priznana cvetličarka Marija Zaranšek.

Venčki, v katerih se prepletajo tradicija in sodobni trendi.

V izdelke je ob upoštevanju simbolike adventa poskušala vključiti nove modne smerice za to leto. Pri izdelavi so uporabljale naravne materiale in ročno izdelane okraske. Izpod pridnih rok so nastale prave umetnine. Vsak ven-

ček je prinašal svoje sporočilo adventa. Posebno vrednost pa ima druženje generacij, saj so se delavnice udeležili tudi mladi in otroci. V Pobrežju želijo ohraniti tradicijo izdelave adventnih venčkov, zato

si bodo članice tudi v prihodnje prizadevale, da bodo pripravile uspešne delavnice.

Besedilo in foto:
Milena Traper

Društvo žensk Pobrežje želi vsem članicam, občankam in občanom občine Videm mirne in doživete božične praznike ter zdravo, srečno in veselih trenutkov polno leto 2013.

Nov društveni prostor v Pobrežju

Veliko let so si članice Društva žensk Pobrežje prizadevale za pridobitev svojega prostora v vaškem domu Pobrežje. V letošnjem letu so skupaj z odgovornimi v krajevni skupnosti uredile društveno sobo, ki bo članicam služila kot prostor za sestanke, razna predavanja, izobesile bodo lahko priznanja, pridobljena na raznih tekmovanjih, predvsem pa bo soba služila za druženje ob dolgih zimskih večerih.

Otvoritev prostora so združile z razstavo jedi iz koruze, ki so jo v letošnjem letu pridelale in pospravile na star način.

Polna miza koruznih dobrot

Prostor za še več koristnega druženja

Ob tem pa so v vaškem domu zbirali mošt in razglasili novega kletarja in tako proslavili martinovo.

Ob praznovanju pridobitve novega društvenega prostora se je zbralo veliko vaščanov Pobrežja, župan občine Videm, svetniki, ki so dru-

štvu zaželeli veliko prijetnih trenutkov v novih prostorih. Članice pa so ob tem pomembnem dogodku zadržale, da se bodo srečevale še pogosteje.

Besedilo in foto:
Milena Traper

Pobrežanke v jesenskih mesecih

V društvu žensk Pobrežje se aktivnosti odvijajo tudi v jesenskih mesecih, saj prirejajo članice različne delavnice ter sodelujejo na občinskih in krajevnih prireditvah. Konec oktobra so sodelovale tudi pri pripravi in pogostitvi ob praznovanju 15. obletnice ljudskih pevok FD Pobrežje.

Naslednjega dne, 28. oktobra, so na pobudo patra Tarzicija Kolenka sodelovale skupaj z vaškimi kletarji in vaščankami Pobrežja pri pripravi dobrot in organizaciji pogostitve ob odkritju doprsnega kipa patra Mihe Drevenška. Pobrežani so svojemu rojaku izkazali čast in se mu poskušali zahvaliti s postavitvijo doprsnega kipa ter ljudem pokazati, kako

velik človek je bil. Članice društva žensk so prevzele skrb za pogostitev vseh prisotnih, ki so kljub zelo hladnemu in deževnemu vremenu prišli od blizu in daleč. S toplim čajem in prigrizkom so ogreli ljudi, ki so spoštovali delo in prizadevanja patra Miha, to so s svojo prisotnostjo tudi pokazali.

V začetku novembra so članice skupaj s pobreškimi kletar-

Polna miza Martinovih dobrot iz Pobrežja

ji in članicami vseh društev občine Videm sodelovale s peko peciva in pogostitvijo na martinovanju občine

Videm. Udeležence martinovanja so tako pričakale stojnice, polne domačih dobrot.

Milena Traper

Tekmovale v lupljenju jabolok in paver šnopsu

Društvo gospodinj občine Zavrč vsako leto prireja tekmovanje v lupljenju jabolok. Tudi letos sta se tekmovanja udeležili članici Društva žensk Pobrežje, Nada in Albina.

Lupljenje je potekalo v prijetnem vzdušju in pod budnim očesom komisije, ki je svoje strokovno delo opravila odlično. Tekmovanje je bilo tudi tokrat namenjeno pred-

vsem predstavitvi jedi in izdelkov iz jabolok ter izmenjavi izkušenj. Prijetno druženje so zaključili s pogostitvijo udeleženk.

Zadnjo soboto v novembru

Zadnjo soboto v novembru so se Pobrežanke udeležile še tekmovanja v paver šnopsu.

so se Pobrežanke udeležile še tekmovanja v paver šnopsu, ki ga že deseto leto prireja Društvo žena in deklet Gerečja vas. Za igralnimi mizami je sedelo veliko število žensk iz okoliških društev. Čeprav je tričlanska komisija budno spremljala kartanje, sta cilj tekmovanja predvsem dru-

ženje članic društev in izmenjava izkušenj. Domačinke so poskrbele za bogato pogostitev tekmovalk. Udeleženke se bodo tudi v prihodnje prav gotovo rade vračale za igralne mize.

Milena Traper

Foto: Jožica Lešnik, PK

Razstava jabolok in dobrot narejenih iz tega sadeža v Zavrču.

V Leskovcu slovesno na Andražovo nedeljo

Na nedeljo Kristusa Kralja smo v Leskovcu obhajali nedeljo našega godovnega zavetnika sv. Andraža. Slovesnost je bila ob 10. uri pri sveti maši, ki jo je z domačim župnikom Edijem Vajdo vodil škof Jožef Smej, diamantni mašnik, ki je dopolnil že častitljivih devetdeset let.

Škof Smej se še vedno rad vrača v naš Leskovec in k nam pride z veseljem. Rad prisluhne naši Andraževi pesmi, ki poje, da v nizki dolini ena cerkev stoji. Tudi letos je pesem zapela vokalna skupina pod vodstvom Srečka Zavca. Po končani maši so se verniki ustavili pred cer-

kvijo, kjer so bile postavljene stojnice, na njih pa dobrote, ki so jih pripravili v TD Klopotec Leskovec v Halozah, v aktivu žena in Društvu podeželskih žena in deklet Lancova vas. Za kuhano vino in čaj pa so poskrbeli člani cerkvenega sveta.

AZ

Slavje na Andražovo nedeljo se je nadaljevalo tudi pred cerkvijo.

Foto: AZ

Na romanju v Mariji Bistrici

Na željo članov KD Leskovec smo se odpravili na romanje v znano hrvaško svetišče Marija Bistrica. Le kdo ne pozna tega prečudovitega svetišča, kjer se človek umiri in razmišlja.

Ko smo prišli na kraj dogodka, smo se povzpeli po hribočku do križevega pota. Ob molitvi in pesmi smo se ustavljali pri postajah, nato pa obiskali sveto mašo. Po maši nas je sprejel prijazen duhov-

nik, ki nam je pripovedoval o zgodovini tega svetišča. Obljubili smo si izmenjave v pesmi, saj pesem združuje ljudi in ne pozna meja.

AZ

Leskovčani so obiskali znano hrvaško romarsko središče.

Foto: AZ

Strmčice zapele v ptujski Kolnkišti

Na martinovo smo Strmčice tudi letos skupaj z Jožijem zapele v Kolnkišti na Ptuj. Le kako se ne bi odzvale temu prirsčnemu vabilu študentov, ki se znajo poveseliti in zapeti pravo ljudsko pesem. In kjer je pesem, je tudi vino. Hvala vsem, mi pa se že veselimo naslednjega povabila na martinovo prihodnje leto.

AZ

Utrinek z veselega Martinovega dogodka v Kolnkišti, kjer so se zabavali ptujski študenti.

Foto: AZ

Novičke iz DU Videm

Veliko žalostnih in veselih dogodkov smo doživeli v času od zadnjih novičk. Pri vseh smo zraven, saj nam tako narekuje življenje. Urejali smo grobove in obiskali svojce ob dnevu spomina na mrtve. Naši posamezniki pa so zelo uspešno sodelovali tudi na veselem martinovanju Haloze 2012.

POHOD PO HALOZAH

Oktobra se je 35 naših članov udeležilo pohoda po Halozah z druženjem v vaškem domu Majski Vrh. Bil je lep dan, pot pa čudovita. Na poti je bilo veliko postankov: pri Štručlovi Angeli, pri Rozingerjevemu Janku in Treziki

ter pri Merčovima Lojzku in Tončeku, kjer nikoli ne smemo mimo. Bili smo vesela in pisana družina, na koncu smo se ustavili v Majskem Vrhu na malici, ki so nam jo pripravili v gostišču Pal, žlahno kapljico pa smo si prinesli od doma. Zvečer smo se zadovoljni vrnili domov.

Postanek pri Rozingerjevih

Foto: Hliš

NA MADŽARSKO IN MARTINOVANJE

Novembra smo se odpravili na tradicionalni nakupovalni izlet na Madžarsko. Po dveh

urah nakupa smo žal doživeli žalosten dogodek, saj je na poti umrl naš član Lojze Petrovič. Po vrnitvi v Videm smo imeli Martinovo pojedini

Flajsov Franček s prijatelji

Foto: Hliš

no pri Palovih. Čestitali smo tudi našemu članu Frančku Flajsu, ki je praznoval osem-

deseti rojstni dan. Posladkali smo se z dobro torto, klepetali in se prijetno družili.

Z obiska pri Ciliki Šeliga

Foto: Hliš

VELIKA OBLETNICA

V domu upokojencev na Ptujju smo obiskali našo članico Ciliko Šeliga. Zelo je bila vesela uokvirjene čestit-

ke ob 90-letnici, ki sta ji jo izročila predsednik in tajnik. Dodali smo tudi skromno darilo. Vse najboljše v imenu vseh upokojencev!

KONCERT LJUDSKIH PEVCEV DU VIDEM

Ljudski pevci DU Videm so 17. novembra pripravili koncert ob peti obletnici delovanja. V goste so povabili domače in okoliške ljudske pevce in godce. Koncert je vodila mentorica Silva Kaj-

tezovič. Zbrane sta pozdravila podžupan občine Videm Marjan Selinšek in podpredsednik DU Videm Friderik Šimenko ter podelila priznanja v imenu občine in društva upokojencev. Trije člani skupine so za petletno delovanje prejeli priznanje Javnega sklada RS za kulturne

Utrinek s koncerta

Foto: Trafela

dejavnosti, OI Ptuj. Vodja skupine Milica Bedrač je ob koncu koncerta povedala: »Veseli smo, da nas ljudje

podpirajo in spodbujajo pri našem petju. Zahvalila bi se vsem donatorjem, še posebej pa našim gospodinjam, ki so

napekle veliko peciva. Hvala vsem našim prijateljem, ki so peli in igrali na našem kon-

certu. Seveda pa velika hvala vsem poslušalcem, ki so nas prišli poslušat.«

Videmski upokojenci v Vrbi

Foto Hliš

Včasih se mi kaj zalomi in kaj pozabim, zato se opravičujem za napake. Največja je bila v prejšnji številki, ko nisem omenila Marohovih iz Lancove vasi, ki so nam na našem kolesarjenju postregli s pravo gostijo. Oprosti, Lojzek, in hvala.

OBVESTILA

Obiskali so vas ali vas še bodo poverjeniki s koledarji in božičnimi darilci za starejše od 80 let. Članarino in Vzajemno bomo pobirali v pisarni DU: **ob sredah od 9. do 11. ure ter ob petkih od 9. do 12. ure** (samo februarja in marca). Članarina je 10 EUR + Vzajemna 10 EUR. Poravnajte do konca aprila.

VOŠČILO

Veliko veselih trenutkov v času praznovanja božiča in novega leta vam želimo. Preživite jih v družbi svojih najdražjih. V novem letu vam želimo zdravje, srečo, veselje in veliko miru.

Člani UO DU Videm

Marija Černila

Iz Društva kmetič občine Videm

Življenje v našem društvu teče med našimi polji in domovi, razpeto je med praznike in delo v naši občini ter med praznovanja in delo po domačijah. Naše gospodinje pečejo domače, preproste dobrote in kruh. Z veseljem sodelujejo na vseh prireditvah v naših krajih pod Halozami.

V juliju smo se odzvale povabilu iz Jurovskega Dola na kuhanje kisle juhe, domov pa prinesle pohvalo in priznanje za okusno juho in izvirni aranžma. Konec avgusta smo se odzvale povabilu OŠ Videm in v sodelovanju s šolarji predstavile kuhanje starih jedi: zelenjavne juhe iz domače zelenjave, slivove juhe in slivovih "knedljev" v slastni omaki. V drugi polovici septembra nas je "tetka jesen" povabila v vrtec in skupaj z malčki smo pekli jabolčni zavitek, kupovali na njihovi tržnici, skupaj zapeli in zaplesali. Užitek je sodelovati z najmlajšimi. Bilo je

nepozabno, čudovito sodelovanje. Povabljeni smo bile tudi na praženje krompirja v Dornavo, na lupljenje jabolk v Zavrč, na kuhanje golaža v Juršince, na izdelavo domačih rezancev v Dražence. Za udeležbo se dogovarjamo sproti, tako da naše društvo zastopa vedno nova ekipa.

Vsak ponedeljek se članice srečajo v zeleni hiški v Tržcu in kujejo se novi načrti, želje in cilji. Kaj bomo posadili na vrtu in na njivi, kaj bomo kuhali, da bodo naši otroci bolj zdravo živeli. Kako bomo ohranili domače kulinarične in druge posebnosti našega kraja. Kdo bo reše-

val krizo, ki se pozna tudi v naših vaseh. Vse to se dotika našega druženja. Med članicami vladata materinska odgovornost in skrb za svojo družino pa tudi za druge. Zato že celo jesen skrbno pletejemo nogavice, šale in kape. Izdelke bodo poskušale iztržiti v sodelovanju z OŠ Videm,

izkupiček pa v prazničnem decembru pokloniti tistim otrokom, ki ga najbolj potrebujejo.

Po dolgem času smo se v septembru odpravili na izlet v smeri proti Vipavi. Povabili smo naše sodelujoče skupine, z nami so tako potovali pevci skupine Jurovski fantje

in harmonikarji iz skupine Veseli Jožeki. Obiskali smo kmetijo Golob - Klančnik v Vitovljah nad Šempasom. Ogledali smo si vzgojo in prodajo trajnic, ki so osnova lepo urejenih okrasnih vrtov tudi na naših domačijah. Trajnice so zanimive vse leto. Vodeni ogled nam je razkril veliko starih in novih sort. Barviti cvetovi so nas kljub sušnemu obdobju veselo pozdravljali in vabili, da smo jih kar nekaj vzeli s seboj. Upa-

mo, da bodo okras na naših vrtovih. Najpomembnejše pa je spoznanje, da s pridnim delom na visokoležečem kraju vzgoja rastlin dobro uspeva. Ogledali smo si tudi Vipavski Križ nad Ajdovšči-

no, cerkev in čudovito knjižnico z najstarejšimi ohranjenimi knjigami. Popoldan smo obiskali še idrijski grad, razstavo kamenin z vsega sveta, zgodovino mesta Idrije in predstavitev multivizije o idrijski čipki. V poznih večernih urah smo se polni vtisov, lepih pesmi in prijetnih melodij naših harmonikarjev vrnili v domači kraj. V pričakovanju decembrskih praznikov bo zadišalo po naših domovih, izdelovati pa

bomo začeli tudi voščilnice. Želimo vam blagoslovljene in mirne božične praznike ter srečno, zdravo novo leto. Naredite si najboljši možen načrt za prihodnje leto, zasadite svoj vrt z zdravimi rastlinami, specite svoj kruh in uživajte vsak dan posebej. Preproste stvari so najlepše. Članice društva

Marija Kolednik Črnila

Selski upokojenci na skupnem druženju

Jesenske dni so v društvu upokojencev Sela že po tradiciji izkoristili za skupno druženje. V soboto, 10. novembra, so se zbrali v domači gostilni Svenšek, kjer jih je čakala lepo pripravljena miza z

izbranimi jedmi. Druženja se je udeležilo veliko članov, ki so sobotni dan dodobra izkoristili in domov ponesli lepe spomine.

Selski upokojenci pa so bili

dejavni skozi celo leto, saj so se ob vsaki polni luni odpravili na krajši pohod, nekaj sončnih dni v letu so izkoristili za kolesarjenje, druženja v naravi in kopanja v termalnih kopališčih. Vse te

dejavnosti človeka bogatijo na jesen življenja, povedo selski upokojenci, ki so si bogat program aktivnosti zastavili tudi za novo leto 2013.

Besedilo in foto: TM

Lepo je bilo posedeti za skupno mizo, srečati stare, dobre prijatelje iz okoliških vasi.

Vesela družina selskih upokojencev, ki se je v gostilni Svenšek zbrala na Martinovo soboto.

Karitasovo leto je naokoli

Zadnji teden v novembru je bil tradicionalno Teden Karitas in moto letošnjega tedna je bil Veselje v sožitju. Po Sloveniji se je zvrstilo veliko dobrodelnih akcij in dogodkov, v ospredje je prišlo mnogo dobrih, medčloveških dejanj, velik dobrodelni koncert pa je 30. novembra v župnijski cerkvi sv. Petra in Pavla na Ptujju pripravila dekanjska Karitas Ptuj - Zavrč.

Vendarle pa so dobri ljudje po župnijskih Karitas aktivni skozi celo leto, tudi v videmski župniji, kjer trikrat na leto razdelijo evropsko hrano, pakete, v katerih so pretežno živila za preživetje. Ljudje,

pomoči potrebni, so paketov veseli, pove Bernarda Galun iz župnijske Karitas Videm, in največ jih kar razvozijo po domovih, kjer pa se srečajo z žalostnimi zgodbami ljudi. A vsi ne pridejo po pomoč,

nekateri se tega preprosto sramujejo, pojasni Galunova, ki je srečna, da ima ob sebi v župnijski Karitas mnoge dobre ljudi, prostovoljce, ki jim tako kot njej humanitarnost in prostovoljstvo veliko pomenita. A v župnijski Karitas ne poskrbijo samo za tiste, ki potrebujejo pomoč v obliki hrane in oblačil, obisku-

jejo jubilate, ostarele, invalide, organizirajo srečanja ostarelih in, zanimivo, tudi srečanja za zakonce jubilate. Letos se jih je v videmski župniji zbralo kar 34, pove Galunova, ki je presrečna, ko lahko komu pomaga, mu z lepo besedo in dobrim dejanjem naredi dan srečnejši, lepši.

Tisti, ki bi se jim radi pridružili, lahko pridejo na srečanja vsak prvi torek v videmsko župnijo, posebno doživetje pa so tudi srečanja sodelavcev Karitas v dekaniji Ptuj - Zavrč, kjer izmenjujejo izkušnje in si pomagajo. Hvala vsem tem dobrim ljudem.

TM

V videmski župniji so se tudi letos srečali zakonski jubilanti.

Foto: Tonček Horvat

Na Karitasovem dobrodelnem koncertu na Ptujju je nastopil tudi mešani pevski zbor župnije sv. Vida z zborovodjem Srečkom Zavcem.

Foto: Foto Tone

100 let Amalije Cafuta

9. junija je okroglih 100 praznovala Amalija Cafuta, rojena Lesjak, iz Sovič 9, ki jesen življenja preživlja v Domu upokojencev na Ptujju. Ob rojstnem dnevu so jo z obiskom počastili župan Friderik Bračič, p. Tarzicij Kolenko in Bernarda Galun iz župnije sv. Vida ter Jože Merc, predsednik DU Videm. Ob tej priložnosti so ji zaželeli veliko dobrega in predvsem zdravja.

Nenavadno je bila jubilatka pri visoki starosti zelo dobro razpoložena, saj je ob obisku gostov iz občine in župnije ter hčerke Ivanke veselo prepevala in se veselila svojega visokega praznika. Za gospo Amalijo je dolgo, težko in bogato življenje, ki ga je začela 9. junija 1912. leta v Mali Varnici pri Leskovcu. Vse življenje je trdo delala in se selila iz kraja v kraj, ustalila pa se je v Sovičah, kjer si je z možem Andrejem ustvarila

družino in s pridnimi rokami veliko ustvarila. V zakonu so se jima rodili trije otroci, dve hčerki in sin, ki so, potem ko so odrasli, šli vsak po svoje. Po moževi smrti je gospa Amalija domačijo v Sovičah prodala, s pomočjo otrok in dobrih sosedov pa si je majhen domek ustvarila v drugem koncu Sovič, nad Dravci, kjer je živela še veliko let. Pridno je zanjo skrbela hčerka Ivanka, njena sosedka, a ko ji je zdravje začelo pre-

Jubilantko Amalijo sta obiskala župan Bračič in župnik p. Tarzicij Kolenko, pridružila pa se jim je tudi Bernarda Galun in hčerka Ivanka.

Foto: BG

več nagajati, se je odločila, da se preseli v ptujski dom upokojencev, kjer zanjo lepo skrbijo. Slavljenka Amalija je danes ponosna na svojih osem vnukov, trinajst prav-

nukov in pet prapravnukov. *Jubilantki želimo veliko lepega na jesen življenja in največ zdravja.*

BG

Biserni poročni dan zakoncev Letonja

V Domu upokojencev na Ptujju je bila sobota, 24. novembra, svečano obarvana. V domski kapelici je bila namreč slovesnost biserne poroke stanovalcev doma Jedert in Jožeta Letonje, doma iz Barislovcev v občini Videm. Biserni poročni dan sta slavljenca praznovala v krogu svoje družine, sorodnikov in prijateljev, ki so jima prišli z veseljem stisnit roko in čestitat ob tako visokem jubileju.

Zakonca Letonja sta si po šestdesetih letih skupnega življenja ponovno nadela zlata prstana.

Civilni obred biserne poroke je vodil župan občine Videm Friderik Bračič, ki je slavljenca namenil poseben nagovor, v njem pa poudaril, da sta zakonca Letonja v 60 letih zakona spoznala, kaj pomeni trdnost večne ljubezni. Kaj vse sta uresničila v

šestih desetletjih skupnega življenja, vesta zakonca najbolje sama, za seboj pa imata bogate in lepe spomine, je še dodal župan Bračič. Zakonca je proglasil za biseroporočenca, ob tem pa jima čestital v imenu občank in občanov ter izročil spominsko plaketo in

Slavljenca v družbi župana Friderika Bračiča, obeh prič Jožice Guček in Julijane Bračič ter drugih gostov

praktično darilo. Zakonsko zvezo sta Letonjeva sklenila 23. novembra leta 1952 na Destrniku, skupen dom pa sta si ustvarila v vasi Barislovci, kjer sta živela velik del svojega življenja. Biserni ženin Jože se je rodil leta 1933 v Doliču, biserna nevesta Jedert pa leta 1931 v Doleni. V zakonu sta srečne trenutke delila z dvema otrokoma, danes pa sta ponosna dedek in babica trem vnukom ter pradedek in prababica petim pravnu-

kom. V življenju sta Letonjeva počela veliko zanimivega, mnogokrat smo ju lahko srečali tudi v družbi čebelarjev, domačih upokojencev in na mnogih družabnih srečanjih. Sosedje in ljudje naokoli njunega doma so danes ponosni nanju in jima privoščijo še na mnoga skupna, zdrava leta.

Biseroporočencema vse čestitke tudi iz uredništva Naš glas!

Besedilo in foto: TM

90 let Cecilije Šeliga

V Domu upokojencev na Ptujju, kjer trenutno prebiva, je Cecilija Šeliga iz Lancove vasi praznovala častitljivih 90 let svojega življenja. Na rojstni dan, 23. oktobra, so jo obiskali tudi predstavniki videmske občine in župnije ter ji zaželeli vse dobro ob prazniku in zdravja za v prihodnje.

Posebno čestitko je slavljenki izrekel župan občine Videm Friderik Bračič, pridružila pa sta se mu tudi pater Janez Ferlež iz župnije sv. Vida in Bernarda Galun iz župnijske Karitas Videm s posebno čestitko in majhno pozor-

nostjo. Ob tej priložnosti so slavljenki prišli čestitat tudi njeni najdražji in prijatelji, posebne čestitke pa je bila deležna tudi v domu upokojencev, kjer si je gospa Cecilija že našla veliko novih prijateljev.

Čestitka slavljenki, 90-letni Ceciliji Šeliga

Foto: Hliš

Tudi njena dolga življenjska pot je bila polna lepih trenutkov, kdaj tudi žalostnih, a teh se danes raje ne spominja. Ohranila je dobro voljo in življenjski optimizem, prav to pa je gospo Cecilijo vodilo

skozi življenje, ki ga je posvetila družini, vzgoji in domu. Mož je bil zaposlen, ona pa je ostala doma in gospodinjala ter skrbela za tri otroke, hčerki in sina. Danes je ponosna na devet vnukov in že dva-

najst pravnukov, ki so zanjo pravi sončki življenja, in srečna je, kadar jo obišejo. V videmski župniji se je mnogi radi spominjajo, saj ni bilo dneva, da ne bi obiskala svete maše in mnogih prazničnih

dogodkov, v Lancovi vasi, od koder je doma, pa gospo Cecilijo ohranjajo v najlepšem spominu.

Vse čestitke slavljenki tudi iz našega uredništva!

TM

Gasilski boj tretjič v Leskovcu

Na tekmovalnem prostoru pred domom PGD Leskovec je 13. oktobra potekal že tretji tako imenovani gasilski boj, pri katerem gre za nadgradnjo podobne discipline Fire combat. Idejni vodja tega tekmovanja je poveljnik PGD Leskovec Peter Jagarinec, organizacijski del pa je na predsednici društva Mateji Vindiš.

Tekmovanje v takšni obliki, kot je edinstveno v Sloveniji, je izredno težka tekmovalna disciplina, ki od gasilcev tekmovalcev zahteva vrhunsko psihofizično kondicijo. Tekmuje se v parih na teh točkah: gasilca, opremljena s polno bojno opremo in z dihalnim aparatom, morata najprej premagati dva metra visoko oviro, nato se je bilo treba po vseh štirih splaziti skozi tunel z naklonom navzgor in navzdol, sledilo je vzpenjanje na šest metrov visok stolp, kamor je bilo treba potegniti še 20-kg breme, in se nato po vrveh spustiti na tla, potem prene-

sti deset 25-kg vreč z enega platoja na drugega. Sledilo je prenašanje 80-kg lutke z ene točke na drugo, zatem vlečenje 40-kg gume do začrtane točke, za konec pa je bilo treba razviti še težko B-cev do določene točke in s curkom podreti 10 m oddaljeno tarčo. S tem je bilo tekmovalnega nastopa konec.

Kako težke so pravzaprav te naloge, je bilo jasno videti na obrazih izčrpanih tekmovalk in tekmovalcev. Tekmovanja se je udeležilo kar 43 ekip iz vse Slovenije in Hrvaške, tudi dekleta so pokazala svoj pogum in tekmovala v parih, kar je poželo še posebno nav-

Letos je tekmovanje dobilo tudi mednarodni pridih, saj sta se ga udeležili dve gasilki iz Hrvaške.

dušenje obiskovalcev. Pri izvedbi tekmovanja ob pri-

zadevnih domačih gasilcih pomagajo še občina Videm, Gasilska zveza Videm in sponzorji. Ker je to tekmovanje dober izziv za vsakega aktivnega gasilca, je pričakovati, da se bodo na četrtem gasilskem boju v Leskovcu prihodnje leto pomerili v še večjem številu.

Andrej Kmetec

"Leskovška guma" je eden izmed elementov vaje, kjer je treba s kripcem premakniti gumo do začrtane točke.

Skozi 6 metrov dolg tunel

Foto: RŠ

Številne aktivnosti PGD Sela v mesecu požarne varnosti

Oktober je tisti mesec v letu, ko se tudi v gasilskem društvu na Selih poveča število aktivnosti, povezanih z operativno dejavnostjo gasilcev. Tudi letos so selski gasilci obnovili praktično znanje na številnih področjih, povezanih s posredovanjem v raznih nesrečah, v obliki več gasilskih vaj, seznanili pa so se tudi z nekaterimi požarnovarnostnimi novostmi, ki so se v zadnjem času pojavile na njihovem delovnem področju.

Novost v taktičnem pristopu h gašenju za gasilce na Selih zagotovo predstavljata dve že zgrajeni in ena sončna elektrarna v gradnji. Prav zaradi tega so gasilci za člane PGD Sela in druge gasilce v GZ Videm 7. oktobra organizirali predavanje na temo sončnih elektrarn – na Selih pri kmetiji Murko in v Zgornji Pristavi na kmetiji Muzek. Kratko predavanje je vodil odgovorni monter elektrarne na Selih, kasneje pa sta sledila še ogled obeh elektrarn in razprava med gasilci o možnostih pristopa do požarišča in možnostih gašenja tovrstnih objektov. Prav ta razprava je bila zelo zanimiva, saj gasilci in stroka še vedno niso enotni, kako postopati v primeru požara na takih

elektrarnah, kar zna biti zelo nevarno za delo gasilcev. Z gasilci GZ Videm so se selski gasilci ponovno srečali 20. oktobra na praktičnem prikazu dela in varovanja gasilcev pri delu na strehi, ki je potekalo v Tržcu. Neurja v preteklih letih so pokazala, da gasilci niso več omejeni zgolj na gašenje požarov, ampak morajo vse pogosteje tudi na streho, za kar pa nimajo ustrezne specialne opreme, namenjene tovrstnemu reševanju. Gasilci PGD Sela so pokazali, kako se vseeno da z razpoložljivo opremo varno postopati v takih primerih. Tega dne je sledila še gasilska vaja celotne GZ Videm v Trdobjcih, kjer je prišlo do močne eksplozije, gasilci PGD Sela pa so izvaja-

28. oktobra so selski gasilci posredovali ob snegolomu.

Foto: Matjaž Klasinc

Društvena vaja, zagorel je osebni avtomobil ...

Foto: Tadeja Pignar

li prenos in oskrbo ranjencev ter napajanje gasilskih cistern drugih društev.

TUDI LETOS GASILSKA VAJA NA OŠ SELA

Zadnji teden v oktobru sta sledili še vaja na osnovni šoli Sela in društvena gasilska vaja. Kot že vrsto let so tudi letos selski gasilci obiskali otroke na OŠ Sela ter jim popestrili pouk s kratkim predavanjem o evakuaciji, ki so jo kasneje učenci in učiteljice tudi izvedli brez prisotnosti gasilcev, saj mora evakuacija tudi v realnih okoliščinah steči čim prej, že veliko pred prihodom gasilcev, kar jim je tudi odlično uspelo. Aktivnosti, načrtovane za oktober, pa so se letos nepričakovano raztegnile še na mesec november, saj so morali gasilci društveno vajo zaradi snežnih razmer predstaviti na 4. november, 28. oktobra pa je namesto vaje potekala intervencija čiščenja in zagotavljanja prevoznosti cest zaradi polomljenega

drevja. Zraven teh aktivnosti so gasilci pregledali še hidrantsno omrežje.

Splošna ocena poveljnika PGD Sela po vseh izvedenih aktivnostih je bila, da društvo deluje dobro, da se na intervencije vedno odzove zadostno število članov, so pa stvari, ki bi se jih dalo tudi izboljšati.

Ob koncu leta se selski gasilci zahvaljujejo vsem, ki so na kakršen koli način pripomogli k delovanju društva, v prihajajočem letu pa vsem občanom želijo čim manj nesreč, zaradi katerih bi bila potrebna pomoč gasilcev.

Matjaž Klasinc

Novičke iz PD Naveza

Leto se počasi končuje. Za Planinsko društvo Naveza je bilo zelo uspešno, saj nam je uspelo realizirati vse zadane načrte. Izpeljali smo vse načrtovane izlete, ki so bili vedno dobro obiskani, vodniki pa so na izletih poskrbeli za varen potek.

Vendar pa noben izlet ne bi bil popoln brez vas, dragi planinci, ki s svojo dobro voljo, družabnostjo in humorjem poskrbite, da nam je lepo in da se nam vsak izlet vtisne v spomin. Proti koncu poletja se je okrepila tudi vodniška komisija, saj smo pridobili novega vodnika, ki že z veseljem opravlja vodniške dol-

žnosti.

Tudi v šoli smo bili pridni, saj je v lanskem šolskem letu kar nekaj mladih nadobudnih planincev končalo planinsko šolo. V letošnjem šolskem letu s planinsko šolo nadaljujemo. Otrokom smo v novembru organizirali pohod na Uršljo goro. Čaka jih še nekaj izletov ter tabor.

Mladi planinci na Uršlji gori

Foto: Stanko Simonič

Gasilska na vrhu Raduhe

Foto: Marko Vinko

Upravni odbor pa že gleda v prihodnje leto, saj se pripravljamo na nove aktivnosti. Vodniška komisija je naredila načrt pohodov za leto 2013, ki nam ponuja kopico zanimivih izletov in kjer bo vsak lahko našel nekaj zase. Načrt pohodov ter vse druge informacije lahko najdete na spletni strani društva www.pd-naveza.si.

Z novim letom bo treba poravnati članarino, zato prosimo vse člane, da jo poravnajo čim prej oziroma najkasneje do konca januarja, saj boste samo v tem prime-

ru neprekinjeno zavarovani. Vse, ki pa bi si želeli postati člani, vljudno vabimo, da se oglasite na sedežu društva, kjer se boste lahko včlanili.

Planinsko društvo Naveza se vsem članom zahvaljuje za sodelovanje v tem letu in vas vabi v svojo družbo tudi v prihodnjem letu. Ob bližajočih se praznikih vam želimo miren božič ter zdravo in uspešno novo leto 2013. Naj bo varno in planinsko obarvano!

Marko Vinko,
tajnik PD Naveza

PD Haloze skozi dogodke leta 2012

Leto 2012 smo začeli s pohodom na goro Oljko, na vrhu kate-re ponosno stoji cerkev svetega Križa, ki je bila zgrajena v 18. stoletju, z vrha pa je lep pogled na Posavsko hribovje in Paški Kozjak.

V februarju smo se skupaj s PD Cirkulane podali na Raduho (2062 m), kjer sta nas pričakala obilica snega in seveda težka pot, ki pa smo jo vztrajni planinci tudi premagali. Pot med vinogradi od Cvetlina do Dravcev smo prav tako prehodili v februarju, v času, ko so bile zelo

nizke temperature, tudi -20 stopinj Celzija. Pot je bila čudovita, ob obilici snega, in naša vztrajnost je bila poplačana tudi s kakšno pijačo ob poti, ki so nam jo podarili dobri ljudje.

Uršlja Gora – Plešivec (1699 m), ki je čudovita in tudi nam večkrat dosegljiva, nas je

Planinci na enem od pohodov v sosednji Avstriji

Ljubezen do gora je neprecenljiva, zahvaljujemo se vsem, ki so si vzeli čas in se nam pridružili na naših pohodih, nepozabnih družinjah. Tako pravijo v PD Haloze in ljubitelje gora vabijo v svojo družbo.

razveselila z lepim vremenom in občutki. Naš tradicionalni velikonočni pohod v smeri Oplotnica-Črno jezero je vedno zanimiv in prijeten ob množicah pohodnikov, ki se vedno znova in znova podajajo v smer Črnega jezera. Ta nas vedno znova preseneti in očara.

Eden najlepših pohodov, na katerega nas je popeljal naš vodnik Albin in smo ga opravili, je seveda Mixnitz – Vintgart Bärenschützklamm, čudovita soteska, pri kate-

ri se vzpenjamo po mnogih lesenih brveh in opazujemo slapove, ki nas spremljajo celotno pot. Pri tej poti smo se povzpeli do vrha Mixniza, to je vrh Hochlantsch (1720 m).

Tudi Pohorje na našem koncu je čudovito. Podali smo se kar na osemurno pot po Pohorju, skupaj s člani PD Cirkulane. Bila je prekrasna pot, ki je potekala od hotela Habakuk do Belvija, Areha, Mariborske kočice do končne postojanke v Rušah.

V juliju smo obiskali Veliko planino v Kamniško-Savinjskih Alpah, planoto, ki je znana po pašnikih in planinskih kočah ter siru. V avgustu se je nekaj naših članov podalo tudi v Avstrijo na Ankogel. Ob prestopu dveh gondol smo se povzpeli na višino 3250 m. Presenečeni smo bili nad mladimi, ki množično obiskujejo avstrijske gore. Tudi naš pohod na Triglav (2864 m) je že tradicionalen, ko nekaj novincev popeljemo na vrh našega očaka in vedno znova jih očara s svojo lepoto. Odločili smo se, da se v novembru podamo še na pohod od Litije do Čate-

ža, da se spomnimo našega pisatelja Levstika in ob poti spremljamo njegova dela ter spomine, ob tem pa se seveda kulturno izobražujemo.

Ljubezen do gora je neprecenljiva, zahvaljujemo se vsem, ki so si vzeli čas in se nam pridružili na naših pohodih, nepozabnih družinjah. Našemu vodniku Albinu Milošiču pa želimo veliko zdravja, da bi hitro okreval in se vrnil nazaj med vodnike ter nas popeljal v lepote naših gora.

Besedilo in foto:
M. Forstnerič

Trije izkušeni planinci PD Haloze na vrhu

Društvo za ohranjanje kulturnega izročila Šurc

Društvo Šurc je bilo ustanovljeno z namenom, da ohranimo vsaj nekatere haloške običaje in mlajšim približamo čase in navade iz dni, ko so se ljudje kljub težkemu delu znali razveseliti ter bolje kot danes pozabiti na vsakdanje skrbi. Cilj delovanja društva je torej ohraniti ljudsko izročilo, ki smo si ga nekateri zapomnili od svojih staršev in starih staršev.

Veseli smo, da nam mnogi, ki se spominjajo dogodkov iz let nazaj, zaupajo kakšno lepo misel in spomin na njihove mladostne in radostne, žal pa mnogokrat tudi težke

trenutke haloškega življenja. Vseh načrtov in idej doslej žal ni bilo mogoče uresničiti, smo pa ponosni na dosedanje delo. Pritrkovalci so naše krajane po ljudskem izročilu

Skupina Šurc se dobro znajde na odru ...

razveselili ob vsakem večjem dogodku v farni cerkvi: ob polnočnici, veliki noči, prvem obhajilu, birmi, zaključku osnovne šole, telovski procesiji. Pritrkovali pa so tudi ob obnovitvi cerkve pri svetem Benediktu v Ljutomeru. Večino aktivnosti smo člani društva izvedli v

domačem kraju: sodelovanje na kmečkem prazniku, nastopi na praznovanju abrahamov, obisk Avgušтина, nastop na martinovanju.

Vsem, ki ste nas povabili k sodelovanju, se lepo zahvaljujemo z željo, da bi še naprej dobro sodelovali.

Ob prihodu najlepših dni ob koncu leta vam Društvo za ohranjanje kulturnega izročila Šurc želi blagoslovljene božične praznike ter srečno, zdravo in polno izpoljenih obetov novo leto 2013.

Društvo Šurc Leskovec

Zimska liga malega nogometa 2012/2013 za pokal občine Videm

V novembru se je začela zimska liga malega nogometa 2012/2013 za pokal občine Videm. V ligi igrajo člani in veterani. Pri članih tekmuje 12 ekip (Klub R21, ŠD Lancova vas, ŠD Zg. Pristava, ŠD Selan – Krovstvo Petrovič, FC Optimisti, Joe Fernandes, Konstrukterstvo Osenjak Franci, ŠD AS –

Evroavto, ŠD Majski Vrh, ŠD Videm, ŠD Pobrežje). Člani igrajo ligaški sistem, veterani pa dvokrožni sistem. Veterani sodelujejo s petimi ekipami: ŠD Lancova vas, Gostilna Kozel ŠD Selan, ŠD Videm, KMN Majolka, Joe Fernandes. Liga se bo odvijala do februarja 2013, tekmovanja pa potekajo ob sobotah

med 12. in 18. uro v telovadnici OŠ Videm. Vabljeni na ogled tekem in spodbujanje tekmovalcev. Informacije o rezultatih tekmovalcev najdete na spletni strani občine Videm.

REKREACIJA V OŠ VIDEM

Pestro je tudi dogajanje ob

drugih dnevih v telovadnici OŠ Videm, ki jo za rekreacijo pridno uporabljajo starejši in mladina. Odvijajo se treningi nogometa, športna šola Žogica nogica in rekreacija za ženske, ki zajema zumba in aerobiko.

Besedilo in foto: Andreja Gojkošek

Utrinek iz letošnje zimske lige malega nogometa v videmski občini

Bili smo tudi na nogometnem treningu selekcij U6 in U8.

Liga se bo odvijala do februarja 2013, tekme pa so na sporedu ob sobotah.

Ženske je mogoče srečati na urah aerobike.

Prometna varnost

Preprečujte nevarne situacije v prometu in si med seboj pomagajte!

KAKO VOZITI, DA BO MOŽNOST PROMETNE NESREČE ČIM MANJŠA?

- Vedno vozite s prilagojeno hitrostjo tako, da boste svoje vozilo lahko obvladovali. Upoštevajte omejitve hitrosti, še zlasti v naselju.
- Pred in med vožnjo ne uživajte alkoholnih pijač ali opojnih substanc.
- Izogibajte se tveganim prehitevanjem, predvsem v gostejšem prometu in kolo-nah.
- Ves čas skrbite, da bo vaše vozilo tehnično brezhibno.
- Dosledno upoštevajte prometna pravila.

KAJ STORITI V PRIMERU PROMETNE NESREČE?

- Vaša dolžnost je, da v primeru prometne nesreče pomagate udeležencem v okviru svojega znanja in zavarujete kraj prometne nesreče, če udeleženci tega ne morejo storiti sami. S tem opozorite druge udeležence v prometu in preprečite nastanek novih prometnih nesreč.
- Presodite okoliščine, v katerih ste našli udeležence, zlasti če sami niste videli nesreče ali če je poškodovanec v nezavesti.

- Presodite stanje poškodovanca (zavest, dihanje, srčni utrip, videz in barva kože, telesna temperatura, krvavitve, nevarnost poškodbe hrbtenice, bljuvanje ...).
- Obvestite policijo na tel. številko **113**.

Na cesti bodite mirni, previdni, potrpežljivi, v neposrednih stikih z drugimi udeleženci v prometu pa obzirni, spoštljivi in vljudni!

KAJ STORITI, ČE STE UDELEŽENI V PROMETNI NESREČI?

- Če je v prometni nesreči kdo umrl ali bil telesno poškodovan, morate takoj obvestiti najbližjo policijsko postajo oziroma poklicati na tel. številko 113 (policija posreduje naprej tudi obvestilo za reševalce).
- Počakati morate na kraju prometne nesreče in pred koncem ogleda kraja nesreče ne smete uživati alkoholnih pijač. Izjemoma smete kraj zapustiti zaradi pomoči poškodovanim v nesreči in zaradi obveščanja policije. Ko to opravite, se morate takoj vrniti na kraj prometne nesreče.
- Če ste udeleženi v prometni nesreči, v kateri je nastala samo premoženjska

škoda, pa drugi udeleženec ni navzoč (npr. na parkirnem prostoru), morate o tem takoj obvestiti policijo na tel. številko 113 in posredovati svoje podatke in podatke o poškodovanem vozilu.

- Če imate pri sebi fotografski aparat ali kamero, nesrečo posnemite iz več položajev, da bi kasneje lažje ocenili prometno nesrečo.
- Če ste udeleženi v prometni nesreči, v kateri je nastala samo manjša premoženjska škoda, morate vozilo takoj odstraniti s ceste in z drugim udeležencem izmenjati podatke ter izpolniti evropsko poročilo o prometni nesreči. **ČE STE TO OBVEZNOST IZPOLNILI IN SE Z DRUGIM UDELEŽENCEM SPORAZUMELI GLEDE KRIVDE, POLICIJE NI TREBA OBVEŠČATI!** Izpolnjevanje evropskega poročila o prometni nesreči vam svetujemo ob vsaki manjši prometni nesreči, v kateri ste udeleženi, saj boste na podlagi tega poročila lažje in brez zapletov uveljavili povrnitev škode. Ustrezne obrazce zahtevajte od svojih zavarovalnih agentov.

Miran Brumec,
vodja policijskega okoliša Videm

Ne meči petard, obdrži vse prste!

Želim vas opozoriti, da je bil že leta 2008 uveljavljen novi Zakon o eksplozivih in pirotehničnih izdelkih (Uradni list RS, št. 35/2008), ki se nanaša na prepoved prodaje, posesti in uporabe ognjemetnih izdelkov kategorij 2 in 3, katerih glavni učinek je pok (najpogosteje so to petarde najrazličnejših oblik in moči, ki jih poznamo pod imeni piratke, megice ...).

Uporaba pirotehničnih izdelkov kategorije 1, katerih glavni učinek je pok, je dovoljena le od 26. decembra do 2. januarja, pa tudi takrat teh izdelkov ni

dovoljeno uporabljati v strnjenih stanovanjskih naseljih, v zgradbah in vseh zaprtih prostorih, v bližini bolnišnic, v prevoznih sredstvih za potniški promet in na površinah, na katerih potekajo javna zbiranja. Sem spadajo pasje bombice, konfetki. Policisti bomo dosledno ukrepali proti vsem, ki bodo kršili določbe o uporabi pirotehničnih izdelkov. Za posameznike je predvidena globa od 400 do 1200 evrov. Neprimerna uporaba pirotehničnih izdelkov je problem vseh, zato prosimo starše, skrbnike, učitelje in vzgojitelje, da opozarjajo na

Prodaja, posest in uporaba ognjemetnih izdelkov kategorij 2 in 3, katerih glavni učinek je pok, je prepovedana.

nevarnosti in možne posledice.

Lahko se zgodi, da se pirotehnični izdelki ne obnaša tako, kot zagotavljajo navodila. Posebej opozarjamo na ugotovitve doma in iz tujine, da se na črnem trgu prodajajo pirotehnični izdelki, ki niso kakovostno preverjeni in so ob uporabi zelo nevarni.

DOVOLJ IMAM POKANJA

Policisti opozarjamo vse, še posebej pa starše, na nevarnosti in posledice obje-

stne, neprevidne, nepremišljene in zlonamerne uporabe pirotehničnih izdelkov, da bi preprečili telesne poškodbe, grobo ravnanje z živalmi, vznemirjenje občanov in materialno škodo. Spoštujte pravico sosedov, otrok, starejših, da v miru uživajo praznike, zato ne mečite petard v njihovo bližino in pred njihove domove.

Pri delu z eksplozivi se boste morda zmotili le enkrat! Zakaj bi se morala

zgoditi nesreča, da bi to verjeli!

Na koncu mi dovolite, da vsem občankam in občanom občine Videm zaželim strpno, varno in zdravja polno novo leto 2013.

Miran Brumec,
vodja policijskega okoliša Videm

*Staro leto živi od spominov,
novo leto od pričakovanj.
Naj bo 2013 radodarno
z uspehi, ljubeznijo, zdravjem in srečo.*

Svojim članom in članicam ter vsem občankam in občanom naše občine želimo blagoslovljen božič in mnogo sreče, zdravja, vztrajnosti in zadovoljstva v novem letu, ki prihaja.

OO SLS Videm

OO SDS Videm želi vsem občankam in občanom občine Videm blagoslovljene božične praznike. V letu 2013 pa vam želimo toliko optimizma, da ga boste lahko dajali drugim; toliko moči, da vas ne bo zlomila nepopolnost sveta; toliko miru, da boste ohranili jasne oči in vero, da čudeži obstajajo, samo verjeti je treba vanje.

Naj bo novo leto 2013 polno čudežev za vse vas.

Stanko Simonič,
predsednik OO SDS Videm in IO SDS Videm

*Spoštovani krajanj,
zdravja polno in uspehov v prihajajočem letu 2013
vam želi KS Pobrežje.*

Spoštovani občani, še posebej krajanj Lancove vasi. Zahvaljujemo se vam za vso podporo in pomoč, ki nam omogoča, da ohranjamo dediščino naše preteklosti. Želimo vam lep božič in prijetno leto, ki prihaja. Že zdaj pa vas vabimo, da se nam pridružite na prireditvah, ki jih bomo med letom organizirali ob naši 30. obletnici delovanja.

Člani FD Lancova vas

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO

vam želi Turistično društvo Koranti iz Pobrežja

Spoštovane občanke in občani!

V letu, ki prihaja, vam želimo veliko poguma, življenjske modrosti, polno lepih in igrivih trenutkov, največ pa zdravja. Naj bodo božični in novoletni prazniki veseli, blagoslovljeni in vsem prijazni.

Srečno v novem letu 2013.

DeSUS OO Videm

Homeopatija

Homeopatija je terapevtska metoda z več kot dvestoletno tradicijo. Njen začetnik je nemški zdravnik Samuel Hahnemann. Temelji na principu podobnosti. To pomeni, da določena snov, ki pri zdravi osebi sproži določene simptome, pri bolniku iste simptome odpravi. Najlažje to ponazorimo s primerom: Pik čebele povzroči na mestu vboda oteklino, ki je obarvana rdeče. Mesto pika je boleče s tipično zbadajočo bolečino. Hladni obkladki bolečino olajšajo. Mesto je občutljivo za dotik in toploto. Homeopatsko zdravilo Apis Mellifica, ki je pripravljeno iz čebele, po nekaj odmerkih odpravi sledi vboda. Uporablja pa se tudi pri drugih težavah, ki povzročijo podobne znake kot pik čebele: zvin gležnja, vnetje sluznice žrela, vnetje sklepov, herpes na ustnici. Homeopatija zahteva individualen pristop k zdravljenju, saj lahko bolniki z istimi diagnozami, a različnimi simptomi dobijo povsem različna homeopatska zdravila.

Homeopatija je komplementarna metoda zdravljenja z naravnimi učinkovinami v zelo majhnih odmerkih in hkrati terapevtsko zelo učinkovita, brez stranskih učinkov. Homeopatsko zdravljenje klasično medicino podpira in dopolnjuje.

Homeopatska zdravila so rastlinskega, živalskega in mineralnega izvora. Izdelana so po posebnem postopku z večkratnim zaporednim redčenjem in pretresanjem. Pomembno pri izdelavi zdravila je potenciranje. To je postopek, ki ga je razvil Hahnemann in je značilen za ta zdravila. S potenciranjem dosežemo zmanjšanje toksičnosti vhodnih substanc in želeno energijsko zdravilno moč. Stopnjo razredčevanja označujemo z izrazom potenca.

Na trgu so homeopatska zdravila v tekoči (kapljice), trdni (kroglice) in poltrdni obliki. Najpogosteje se uporabljajo kroglice, ki se dajejo pod jezik. Ta oblika je tudi edina trenutno na voljo v Sloveniji. To je izrazito individualna metoda zdravljenja. Pomembna je vsaka sprememba na fizičnem in psihičnem nivoju bolnika, ki spremlja bolezen.

Izbira homeopatskega zdravila je težka naloga. Pri izbiri je treba upoštevati: osnovne simptome bolezni (npr. vnetje sluznice v žrelu), značilnosti simptoma (npr. bolečina je pulzirajoča), dejavnike izboljšanja in poslabšanja (npr. izboljšajo hladni obkladki), počutje bolnika (npr. utrujenost), vzrok nastanka bolezni (npr. pik, poškodba).

Jemanje homeopatskih pripravkov:

- jemljemo jih pol ure pred jedjo ali pol ure po jedi;
- bolnik naj v času zdravljenja ne uživa kave, kokakole, črnega čaja in čaja iz kamilice ali mete;
- kroglic ne prijemamo z rokami niti se jih ne dotikamo s kovinskimi predmeti. Za pomoč pri jemanju uporabljamo plastične žlice;
- kroglice damo pod jezik in počakamo, da se raztopijo;
- otrokom lahko raztopimo kroglice v kozarčku vode;
- med jemanjem homeopatskih zdravil ne opuščamo zdravljenja s klasičnimi zdravili.

Zdravila shranjujemo na suhem mestu, zaščiteno pred svetlobo in pri sobni temperaturi, oddaljene od virov sevanja (računalnik, mobilni telefon).

Homeopatsko zdravilo jemljemo, dokler so prisotni simptomi. Ob izboljšanju zdravstvenega stanja zmanjšamo pogostost jemanja zdravila, kar pomeni, da če smo v začetku zdravljenja jemali zdravilo npr. petkrat na dan, ga ob izboljšanju jemljemo le še trikrat na dan. Ko simptomi izzvenijo, prekinemo jemanje zdravila.

Akutna težava se praviloma izboljša po treh do štirih odmerkih homeopatskega zdravila, kronična pa v nekaj dneh. Zelo pomembno je, da zdravilo začnemo jemati čim prej, ob pojavu prvih simptomov. Splošno velja, da če se akutno stanje ne izboljša v nekaj urah ali se simptomi med zdravljenjem spremenijo, izbrano zdravilo verjetno ni pravo in ga je treba zamenjati. Včasih se simptomi blago poslabšajo pred izboljšanjem. To je znak dobrega odgovora in vedno izgine v nekaj dneh. Če ni tako, je treba homeopatsko zdravilo zamenjati.

UPORABA HOMEOPATIJE

Samozdravljenje akutnih stanj

Homeopatija je primerna metoda za samozdravljenje lažjih akutnih stanj. Svetujemo vam, da se o izbiri kakor tudi o pravilni uporabi homeopatskih zdravil posvetujete s farmacevtom, ki ima dodatna znanja s področja homeopatije. V Sloveniji se homeopatska zdravila izdajajo v označenih lekarnah. Določene situacije pa izključujejo samozdravljenje s homeopatskimi zdravili. Farmacevt vas bo napotil k zdravniku, če:

o simptomi trajajo daljši čas in ne popustijo;

o se stanje slabša;

o so prisotni resnejši znaki;

o se stanje ponavlja.

Homeopatija je individualna metoda in zdravilo bo izbrano posebej za vas in za določeno stanje, zato ga brez posveta ne posojajte drugim, četudi imajo podobne težave kot vi. Svetujemo vam, da zdravilo začnete jemati čim prej, ko so se težave pojavile, in da ga jemljete v skladu z navodili farmacevta. V okviru samozdravljenja vam bomo svetovali homeopatska zdravila za lajšanje naslednjih lažjih akutnih težav:

o dihal: prehlad, bolečine v žrelu, hripavost, kašelj, gripa, alergije;

o prebavil: zgaga, krči, napihnjenost, bruhanje, driska, zaprtje, potovalna slabost;

o sečil: vnetje mehurja;

o kože: po pikih žuželk, herpes na ustnici, bradavice;

o žensk: boleča menstruacija, predmenstrualni sindrom, klimakterijske težave, težave med nosečnostjo;

o bolečine v mišicah in sklepkih, športne poškodbe;

o stres, trema pred javnim nastopanjem, nespečnost;

o glavobol, utrujenost, izboljšanje koncentracije;

o ob izražanju zob in krčih prebavil dojenčkov.

Homeopatsko zdravljenje kroničnih stanj

Homeopatsko zdravljenje kroničnih stanj in ponavljajočih se akutnih stanj poteka pod nadzorom zdravnika homeopata.

Tudi v vaši lekarni v Vidmu lahko povprašate o homeopatskih zdravilih.

Želim vam zdravo prihajajoče leto 2013 in zahvala vsem, ki pridete po nasvet, zdravilo in prijazno besedo v lekarno Videm.

Tatjana Ules Kozoderc, mag. farm.

Videmski diabetiki na skupnem pohodu

14. novembra smo obeležili svetovni dan sladkorne bolezni in v Zvezi društev diabetikov Slovenije so ob tem dne-

Videmski in okoliški sladkorni bolniki na skupnem druženju v občini Videm
Foto: arhiv Galun

vu zapisali, da se s sladkorno boleznijo vsak dan sooča več kot 366 milijonov ljudi po svetu.

Pogostost bolezni narašča, v Sloveniji imamo takih bolnikov okoli 115.000. Po ugotovitvah se bo število diabetikov do leta 2030 povzpelo na 552 milijonov. Strokovnjaki svetujejo, da je eden od ključnih preventivnih ukrepov za preprečitev nastanka sladkorne bolezni zdrav življenjski slog, in tega se zavedajo tudi sladkorni bolniki iz Vidma in okolice, člani ptujskega

društva diabetikov. Druženje jim veliko pomeni, nam je zaupala Nada Galun, zato so se ob svetovnem dnevu sladkorne bolezni znova srečali in skupaj podali na pohod. To je bila le ena od priložnosti, da izmenjajo izkušnje, si povedo, kako živijo s to boleznijo in premagujejo težave, ki se marsikdaj tudi pojavijo in jih je treba rešiti. Skupaj so sladkorni bolniki lahko močnejši, pravi Galunova.

TM

Ko zdrav razum premaga birokracijo

Evropska unija si je v okviru podnebno-energetskega svežnja zadala za cilj povečanje rabe obnovljivih virov energije na 20 odstotkov v skupni rabi energije, Slovenija pa 25 odstotkov. A za to seveda ni dovolj povečati proizvodnje obnovljivih virov energije, temveč predvsem zmanjšati rabo končne energije. Predvsem zato, ker Slovenija porabi mnogo preveč energije na enoto proizvoda. Po energetski intenzivnosti je namreč kljub rablemu napredku zadnjih let še vedno za več kot 50 odstotkov nad povprečjem EU.

Anton Korošec, idejni vodja prve vetrne elektrarne in direktor podjetja AAE Slovenija

Obnovljivi viri energije vključujejo vse vire energije, ki jih zajemamo iz stalnih naravnih procesov. Med najpogostejše sodijo biomasa, geotermalna energija, sončna, vodna in vetrna energija. Vetrna energija je še vedno v ospredju, ko govorimo o t. i. zeleni energiji. Prednosti vetrne elektrarne so v tem, da potrebuje malo prostora, vetrna energija je okolju prijazna energija, ki izkorišča naravno energijo vetra, pri tem pa se v okolje ne sproščajo nevarne snovi. Nasprotniki, ki jih je žal tudi nekaj, pa radi poudarijo dejavnike, ki v nekaterih pogledih negativno vplivajo na okolje. Tu se pojavijo estetski vplivi, nizkofrekvenčni hrup ter da motijo ptice itd. Ker iščemo kompromis, seveda ne smemo pozabiti, da je ta energija vseeno zelena in veliko manj nevarna za okolje kot npr. jedrska. Po vsej Evropi je več tisoč vetrnih elek-

trarn. Največ jih je v Španiji, Nemčiji in na Danskem. V svetovnem merilu največ energije iz vetra pridobijo na Kitajskem. Končno pa je napočil čas, ko smo tudi v Sloveniji dobili prvo veliko vetrno elektrarno. Leži na Griškem polju pri Divači. Za njeno postavitve je najbolj zaslužen idejni vodja in direktor podjetja AAE Slovenija Anton Korošec. Za uresničitev ideje se je boril dobrih 13 let. Njeni postavitvi so sicer nasprotovali številni, posebno varuhi ptic in okoljevarstveniki. Kot pa pove Korošec, je za postavitve prve velike vetrne elektrarne v Sloveniji beležil izjemno zanimanje lokalnih skupnosti. Sama vetrnica je namreč postavljena na zemljišču agrarne skupnosti v Dolenji vasi na Griškem polju. Seveda je bila pot do danes dolga in polna birokratskih preprek pri pridobivanju gradbenega dovoljenja. Danes, ko se vetrnica bohoti v svoji veličini, je lepo vidna z avtoceste pri Senožečah. Za lokacijo so se odločili izključno zaradi naravnih danosti. Veter in lega sta ugodna, v bližini sta tudi daljnovod in avtocesta. Sicer pa so lokacijo, Griško polje, našli s pomočjo vetrnih kart za izgradnjo avtoceste, ocen proizvajalcev vetrnih turbin in pridelovalcev vetrne energije.

Temelj za vetrnico ima premer 15 metrov, visok je 2,8 metra. V temelj je vgrajeno 500 m³ betona in 50 ton železa. Sama vetrnica je tipa E-70, nazivne moči 2,3 MW. Rotor ima premer 71 metrov in se vrti na 98-metrskem visokem stebru. To je prva vetrnica od načrtovanih 21, ki jih bodo še postavili na tem polju. Za Korošca seveda to ni prvi projekt ustvarjanja zelene energije. Pred leti je postavil 320-kW hidroelektrarno na reki Dravinji v Trzcu, ki jo je tudi sam projektiral.

Danes je znano dejstvo, da smo v zadnjih 100 letih na svetu porabili več kot 50 odstotkov fosilne energije, ki je imamo na razpolago in je nastajala zadnjih 100 do 200 milijonov let. Glede na to obstajajo številne raziskave, kako v novih virih najti rešitev svetovnega problema pridobivanja energije. In ravno ta

tema je izziv za Korošca. Znanstveniki so odkrili gensko preparirane alge. Za primerjavo Korošec pove, kako se iz 1 ha koruze ali oljne repice oziroma sladkornega trsa pridobi do 4.000 l biodizla. Iz 1 ha gensko prepariranih alg, ki so izpostavljene sončni svetlobi, ob dovanjanju ogljikovega dioksida, rudninskih snovi in vode, ustvarijo zeleno biomaso, nabito z energijo. Iz te mase lahko že proizvedemo 28.100 l biodizla. Še ekstremnejši so podatki za gensko obdelane alge, ki so sposobne iz sončne energije, vode in ogljikovega dioksida direktno proizvajati biodizel ali etanol, in to kar 140.000 l biodizla na ha puščavskega terena, kar je 40-krat več od enega ha koruze. Da to niso le »sanje«, dokazujejo milijardne razvojne investicije in prvi pilotni projekti energetskih gigantov, kot je npr. Exxon Mobil.

S tem bi kmetijsko zemljo čuvali za pridelavo hrane, energijo v obliki biodizla ali etanola (alkohola) pa proizvajali na za kmetijstvo neprimernih območjih. Tako zaključuje Korošec, oče prve slovenske vetrne elektrarne, večni inovator in človek, nenehno zazrt v boljšo prihodnost in vedno v iskanju inovativnih rešitev za pridobivanje zelene energije.

Andreja Zemljak

Foto: arhiv Korošca

V ozadju je vidna tudi merilna naprava, visoka 60 m, za meritev hitrosti vetra.

Iz naše šole in vrtca

Ustvarjalne delavnice za božično-novoletni bazar v vrtcu Sonček

Prazniki, ki prihajajo, so lepi že sami po sebi. Še lepši postanejo, ko se svojih najbližjih spomnimo s kakšnim skromnim darilom. Če je to darilo pripravljeno z lastnimi rokami ali unikatno izdelano, ima še toliko večjo vrednost.

In prav to smo počeli skupaj – starši in strokovne delavke vrtca Sonček v torek, 27. novembra. Ustvarjali smo unikatna darila, ki bodo razstavljena na božično-novoletnem bazarju v hodniku našega vrtca v Vidmu. Z na ta način zbranimi prostovoljnimi prispevki želimo otrokom polepšati dneve v vrtcu.

Strokovne delavke vrtca Sonček

Na zelo deževen dan, 5. novembra, so pri leskovški šoli v uporabo predali otroška igrala in nov parkirni prostor.

dobitki se je za vsakega našlo nekaj. Denar so namenili nakupu televizorja in didaktičnih iger. V novembru so starši organizirali delavnice, kjer smo izdelovali različne izdelke (aranžmaje, smrečice, voščilnice ...). Razstavljeni bodo na božično-novoletnem bazarju. Ker so naše mamice zelo pridne, delavne, pripravljajo svojim malčkom igrice ob prazničnem decembru. Tudi strokovne delavke vrtca pripravljamo predstavo, s

katero bomo otroke razveselile konec decembra, ko nas bo v telovadnici šole obiskal Božiček. Nas prav zanima, kaj bo skrival v svoji vreči. Prihaja zima, ki bo v naravo vnesla nove spremembe. Letih se že veselimo, saj smo vsi v veselem pričakovanju snega, zimskega veselja in tudi praznikov, ki nam jih prinese december.

Damjana Hliš

Mavrične novičke iz vrtca Mavrica

Jesen se počasi poslavlja od nas. Naravo je obarvala s čudovitimi barvami. Prinesla nam je veliko lepega. Pridobitve, na katere smo najbolj ponosni, so nova igrala in parkirišče ob šoli. Veseli smo, da so nam odgovorni prisluhnili. Tako smo 5. novembra proslavili odprtje igral in parkirnega prostora. Ob tem bi se še posebej zahvalili vsem, ki so kakorkoli prispevali k uresničitvi naših in otroških želja. Ni lepše zahvale, kot sta veselo srce otroka in žar v

njegovih očeh, zazrtih v prihodnost.

Vedno tudi poudarjamo, kako pomembno je sodelovanje vrtca s starši. Prav zato smo veseli, da so starši prevzeli pobudo, se odločili, da bodo nekaj spremenili in dodali svoje kamenčke v mozaik, ki ga ustvarjamo skupaj. Ker želimo svojim otrokom nuditi, kar se da največ, sredstva, ki jih dobimo, pa so omejena, so starši v tednu otroka pripravili bogat srečlov. Med zbranimi

V dežju so najmlajši peli in plesali.

Foto: arhiv OŠ

Barvali so vrtčevsko ograjo

Da smo dobrodelni, humanitarni, da radi pomagamo, verjetno tudi v našem okolju ni treba posebej poudarjati. Ta dobrodelnost je prišla v ospredje v lepem sončnem oktobrskem popoldnevu, ko se je ob ograji videmskega vrtca Sonček zbralo veliko znanih obrazov. Odzvali so se na povabilo, da s skupnimi močmi obnovijo vrtčevsko ograjo in ji še pred koncem

leta dajo novega življenja. Dobrodelna nota je več kot uspela.

Videmski vrtec je letos dopolnil pet let in prav toliko let šteje tudi ograja, ki pa je bila od vremenskih vplivov že kar potrebna obnove. Barva na lesu se je izsušila in »mojstri« so ji spet vlivi svežine in jo dobro pripravili na novo zimo in vsa prihodnja leta.

V družbi župana Friderika Bračiča in njegove soproge Julijane so na akcijo prišli še nekateri svetniki občine Videm, podžupan Marjan Selinšek, poslanec Branko Marinič, nekateri samostojni podjetniki, pater Janez Ferlež, pri barvanju pa sta pomagali tudi ravnateljica OŠ Videm Helena Šegula in njena pomočnica Violeta Flajs.

Obe sta se v imenu zaposlenih in otrok sodelujočim v akciji zahvalili za pomoč in dobro voljo, ki so jo pokazali ob tem delu, zahvala pa je bila namenjena tudi podjetju Belinka, ki je podarilo barvo, in Žimi, ki je podarila čopiče.

Besedilo in foto: TM

Nekaterim »mojstrom« je šlo delo kar dobro od rok, videti pa je bilo, da so ob tem tudi uživali.

Še fotografija v spomin na dobrodelno akcijo pri vrtcu Sonček v Vidmu, ki je lahko lep zgled in spodbuda za še kakšno akcijo v našem okolju.

V iskanju kralja Matjaža

Osmošolci OŠ Videm in podružnice Leskovec smo se od 12. do 16. novembra namesto v običajni šoli učili v naravoslovni šoli v naravi v Mežici, v Domu Peca. Tako pa so potekali naši dnevi.

PONEDELJEK, 12. 11. 2012

Iz šole smo krenili okoli 8. ure. Vozili smo se dve uri in pol. Ko smo prispeli do Doma Peca, smo odložili kovčke in se zbrali v jedilnici. Vodja doma Meta nam je predstavila pravila in urnik za cel teden. Zatem smo poje-

dli kosilo. Ko smo se najedli, smo odšli v svoje sobe in si uredili postelje. Naša soba se je imenovala kralj Matjaž. Kasneje popoldan smo odšli na pohod in si ogledali tudi rudnik. Zvečer smo imeli tudi igre z žogo, kot so odbojka, nogomet in košarka. Potem smo povečerjali. Ob 21. uri smo odšli v sobe, da smo se pripravili na spanje, in uro kasneje smo že v pižamah ležali v posteljah.

TOREK, 13. 11. 2012

Torek je bil zelo zanimiv dan. Zjutraj nas je zvonec zbu-

dil ob sedmih. S težavo smo vstali, ampak na razpolago smo imeli le pol ure, zato smo morali malo pohiteti. V

torek smo skupina A imeli lokostrelstvo. V to spretnost nas je uvajal učitelj Jure. Bilo je zelo zanimivo. Kasneje

smo pojedli kosilo, ki je bilo zelo okusno. Zelo dobro nam je kuhar Blaž, najboljši pa so bile sladice. Zvečer smo imeli animacije. Bilo je zelo zanimivo, ampak vsi smo bili že malo zaspani. V sobi nas je bilo osem, zato smo morale malo pohiteti s prhanjem, saj smo imele samo eno uro časa. Spat smo šle približno ob dvanajstih.

SREDA, 14. 11. 2012

V sredo so nas zbudili ob 7. uri zjutraj. Imeli smo čas, da se oblečemo, in sledila je jutranja telovadba. Po

telovadbi je dežurni učenec pripravil mizo za zajtrk. Po zajtrku smo pospravili sobe. Sledile so aktivnosti v treh skupinah. Naša skupina je imela orientacijo z navigacijsko napravo. Ko smo končali, smo pojedli kosilo, nato pa smo imeli usmerjen prosti čas. Sledile so aktivnosti v dveh skupinah. Mi smo se ukvarjali s preživetjem v naravi. Kurili smo ogenj in postavljali bivake. Sledila je večerja in po večerji animacije, bilo je zanimivo. Zaspali smo ob desetih.

ČETRTEK, 15. 11. 2012

Zjutraj smo bili že ob sedmih budni. Ob pol osmih smo imeli jutranjo telovadbo in nato zajtrk. Sledile so dopoldanske delavnice. Postavljali smo bivak. Učitelj Peter nam je pokazal, kako zakuriti ogenj in postaviti šotor. Nato smo pojedli kosilo, popoldne pa nadaljevali z delavnicami. S kompasom in zemljevidom smo iskali pot po gozdu. Pomagala sta nam učiteljica Meta in učitelj Peter. Zvečer smo si pripravili disko. Bilo je super!

PETEK, 16. 11. 2012

Zgodaj smo vstali, saj smo si morali pripraviti kovčke. Ob osmih smo pozajtrkovali, nato pa nas je čakalo še tekmovanje. Tekmovali smo z GPS-napravami. To so naprave, ki nam kažejo pot. Ob dvanajstih smo imeli kosilo, uro kasneje pa zapustili Dom Peca. V šoli v naravi smo se imeli super.

Dnevnik zapisale:

Lucija Vaupotič, Karin Šimenko, Anja Horvat, Nina Osenjak in Katja Goričan, učenke 8. a OŠ Videm

Praznik šolske knjižnice

V letošnjem šolskem letu smo se vključili v projekt ob

mednarodnem mesecu šolskih knjižnic pod geslom Šol-

ske knjižnice – vez med preteklostjo, sedanostjo in priho-

dnostjo. V šolskih knjižnicah so shranjene knjige in doku-

V oktobru so učenci lahko prisluhnili pravljicam, ki so jih pripovedovali vrstniki, nato pa so si izdelali še knjižne kazalke.

Na sončno oktobrsko soboto smo se podali na pohod po Srakačevi poti.

menti, ki pričajo o preteklem času in ohranjajo zgodovino, skrbijo za sedanost in prihodnost naših učencev, saj jih bogatijo s kompetencami, ki so potrebne za uspešno delovanje v današnji družbi. Praznovanje mednarodnega meseca šolskih knjižnic je opozorilo na široko paleto dejavnosti, s katerimi knjižnice učence in starše opre-

mljajo za življenje.

In kaj se je dogajalo pri nas?

V oktobru so učenci lahko prisluhnilni pravljicam, ki so jih pripovedovali vrstniki, nato pa so si izdelali še knjižne kazalke. Sedmošolci so obiskali v okviru projekta Rastem s knjigo Knjižnico Ivana Potrča na Ptuj. Izvedli

smo spominsko radijsko uro ob dnevu reformacije in dnevu spomina na mrtve ter pripravili komemoracijo v spominskem parku ob šoli. Sve-tovalna delavka bo pripravila predavanje o pomenu branja otrokom za starše učencev prvih in drugih razredov ter za starše predšolskih otrok iz vrtca. Zadnje sončno oktobrsko soboto pa smo se podali

na pohod po Srakačevi poti. Razveselili smo se obiska svojcev pisatelja Franceta Forstneriča, ki so nam povedali še marsikatero zanimivost iz njegovega življenja. Vsi smo si bili enotni, da nam je bilo lepo, in si zaželeli, naj bo še večkrat tako.

Tanja Potočnik

Ko iz šolske kuhinje zadiši ...

V zadnjem vročem avgustovskem tednu, preden smo zakorakali v novo šolsko leto, so se na OŠ Videm in Sela v okviru projekta Popestrimo šolo odvijale ustvarjalne počitniške delavnice. Sodelovalo je približno 50 učencev in osem zunanjih sodelavcev, ki so s svojim znanjem in ustvarjalnimi sposobnostmi pripomogli k uspešnosti delavnic. Skupaj smo plesali, se igrali, slikali, iskali in spoznali skritega gosta, kuhali in se pošteno najedli, predvsem pa veliko smejali in se zabavali.

Predzadnji dan počitniških delavnic je iz šolske kuhinje zadišalo po samih dobrotah, saj so nas obiskale gospe iz Društva kmetič občine Videm, ki se vedno z vese-

ljem odzovejo na naša povabila in nas presenetijo s čim novim. Tokrat so pripravile kuharsko delavnico in nam predstavile kar tri jedi: zelenjavno juho, slivovo juho in slivove cmoke. Na delavnico so se dobro pripravile. S seboj so prinesle vse, kar so potrebovale za izvedbo, in jo strokovno izpeljale. Še posebej je bilo zanimivo to, da so otroci pri pripravi jedi tudi aktivno sodelovali. Pomagali so rezati zelenjavo in delati cmoke, kar je še spodbudilo njihovo radovednost in zanimanje za kuhanje. Gospodinje Danica Spevan, Nežka Hliš, Mimica Kirbiš in Marija Kolednik Črnila so se pomešale med otroke in jim pomagale, da so se prav vsi prelevili v male kuharske mojstre. Prijazno so

odgovarjale na njihova vprašanja. Prijetno jih je bilo opazovati. Največje veselje pa je sledilo na koncu, ko smo lahko vse pripravljene jedi tudi poskusili, pravzaprav smo se do sitega najedli. Otroci so z navdušenjem pojedli vse, kar so skuhal, še posebej pa jim je bila zanimiva slivova juha, saj jo je večina okusila prvič. Tudi zelenjavna juha je naenkrat postala dobra vsem, prvo nagrado pa so si po mnenju otrok zaslužili odlični slivovi cmoki, v katerih ni bila slivova marmelada, ampak prave

slive. Na koncu so še poskrbele, da jedi ne bi šle v pozabo in so vsakemu otroku razdelile kuharske recepte. Držimo pesti, da nas te prijazne in dobre kuharice še kdaj obiščejo, nam pokažejo kak kuharski trik in razkrijejo še kakšen kuharski recept več. Iskreno se jim zahvaljujem za obisk.

Aneja Cafuta

Devetošolci – vzor mlajši generaciji

Vsako leto dobi vsak devetošolec svojega varovanca prvošolca. To je pri nas že kar nekaj let navada, tradicija. Pomagamo, da se čim bolje vključi v šolo in njen ritem. Sama sicer tega kot prvošolka nisem doživela, vendar vem, da prvošolčkom varuh nikakor ni odveč, kvečjemu mu je v pomoč. Pomaga mu prvič prestopiti prag osnovne šole, nato pa sta z vsakim naslednjim srečanjem bolj povezana.

Tako smo se tudi mi, devetošolci, na prvi šolski dan, 3.

septembra, spoznali z našimi varovanci. Voditelji programa so nas poklicali in mi smo prvošolčkom nataknili čepice ter jim okrog vratu dali obešek z njegovim in varuhovim imenom. Po fotografiranju ponosnih mamic smo jih prvič pospremili skozi vrata naše šole. Vsi presrečni so z nami odšli v svoj razred, kjer smo jim oblekli še majice in se počasi poslovili.

Na naslednje srečanje s prvošolci – našimi varovanci – smo se prav posebej pripravili. Dva devetošolca sva se

odpravila v njihov razred in jim pripovedovala pravljico. Vsi smo uživali, na koncu pa smo se skupaj odpravili na prvi obisk knjižnice. Tudi tam jih je knjižničarka presenetila s pravljico in jim razdelila njihove prve članske izkaznice za šolsko knjižnico. Naše snidenje se je izteklo in poslovili smo se, tokrat z objemom.

22. septembra nas je razredničarka presenetila in povedala, da bomo skupaj s prvošolci malicali. S tem smo jim želeli pokazati, kako se obnašamo pri mizi, in se še bolj zblížiti.

Poseben dan za prvošolce je bil ponedeljek, 15. oktober, ko smo jih na proslavi skupaj z učitelji in nekaj točkami učencev 2. in 3. razreda sprejeli v šolsko skupnost. Ob koncu proslave smo se skupaj z varovanci fotografirali in odšli na pripravljeno prese-

nečenje. To so bile palačinke, ki smo jih z veseljem pojedli, in nato po napornem dnevu odšli domov.

Naše zadnje srečanje je bilo 23. novembra, ko smo skupaj ustvarjali voščilnice. Dobili smo pravokotnik, na katerem smo izpraskali dva enaka motiva v povezavi z božičem. Enega je s črtami, krogci, srčki ali drugim uredil varovavec, drugega pa varuh. Tudi pri tem srečanju smo kot pri vseh drugih zelo uživali.

Skozi vsa srečanja smo se zelo zblížali in postali že pravi prijatelji. Mislim, da je ideja o varuhih in njihovih varovancih dobra, saj imajo otroci poleg staršev in učiteljev še nekoga, na katerega se lahko zanesejo. Upam, da bomo še naprej tako dobro sodelovali in se razumeli.

Gaja Šilak, 9. a, OŠ Videm

Dogodek med počitnicami

Zjutraj sem se zbudil in pogledal skozi okno. »Zapadel je sneg!« sem zakričal. Zaradi snega nismo imeli elektrike. Veselil sem se že ob sedmih zjutraj in želel sem ven, ampak sem si najprej moral umiti zobe in obraz. Moral sem pojesti zajtrk. Počakati sem moral, da se je zbudil moj bratec Luka. Po eni dolgi uri čakanja sem končno lahko šel na sneg. Z Luko sva se kepala, delala snežaka, se vozila s sankami in z vrečami. Kmalu je začelo močno snežiti, zato sva šla v hišo. Nekaj časa sva ležala na postelji in čakala na elektriko. Elektrike ni bilo še zelo dolgo. Spet sva se oblekla in šla sva k sosedi. Tam sva naredila velikega debelega snežaka, ki je bil malo večji od mene. Dolgo sva bila zunaj. Zvečerilo se je. Ati je prišel domov iz službe. Dan mi je bil zelo všeč.

Nejc Sitar, 5. r.

Kulturni dan na ptujskem gradu

V ponedeljek, 3. 12., smo imeli kulturni dan na ptujskem gradu. Do Ptujja smo se peljali z avtobusom. Ko smo prišli do gradu, nas je sprejela naša vodička. Najprej nam je predstavila pustne šeme, ki jih pogosto vidimo na pustni paradi. Nato smo odšli v dvorano, kjer nam je vodička odgovarjala na vprašanja. Tam so bile razstavljene slike Turkov, ki so bile zelo lepe ter zanimive. Ko smo hodili po gradu, smo videli zelo veliko lepih predmetov. Imeli so zelo lepe skodelice in drugo posodo. Po jedilnicah in vseh sobah so imeli zelo lepe stenske preproge ali tapiserije. Pogledali smo še glasbila, ki so bila zelo nenavadna, saj takih ne vidimo povsod. Nato smo si ogledali še orožje, ki so ga uporabljali za zaščito gradu in celotnega mesta. Po ogledu gradu smo imeli delavnice, na katerih smo izdelali boben. Po vseh aktivnostih na ptujskem gradu smo pojedli malico in odšli skozi stari del mesta na avtobus. Ta kulturni dan je bil zelo zanimiv ter poučen.

Nika Princl, 4. r.

Veselje v Leskovcu

Ob svečani 100-letnici šole Leskovec je na isti dan potekalo še eno razveseljivo dogajanje – odprtje otroškega igrišča in šolskega parkirišča. Najbolj so se ga razveselili predšolski otroci, ki obiskujejo tamkajšnji vrtec.

Tih, turobno deževen dan me spremlja k veselemu dogodku. Sicer me obdajajo misli, kako pričarati lep dan kljub dežju. Skrb je zaman, za to so poskrbeli nastopajoči otroci. Prepustili so se veseli glasbi ter zaplesali in zapeli. Ko sem srečen ... Resnično so nas naredili srečne, predvsem pa sebe. Med svojim bivanjem v vrtcu bodo lahko uporabljali povsem nova igrala, po standardih in normativih

urejeno igrišče. Lahko bodo sprostili svojo odvečno energijo, spleтали prijateljstva in občudovali okoliške haloške griče. Srečo pa so izrazili v svojih nagovorih tudi župan Friderik Bračič, ravnateljica Helena Šegula in poslanec v DZ Branko Marinič. Po svečanem prerezu vrvice otroci sicer niso mogli preizkusiti igral, vedo pa, da bo za igralne vragolije na voljo še veliko sončnih dni.

Zahvala velja predvsem

občini Videm, gradbenemu izvajalcu Bezjaku, podjetju Mitos, avtoprevozništvu Serdinšek in Danielu Hlišu –

Elme elektromehanika.

Violeta Flajs,
pomočnica ravnateljice

Pogled na novo otroško igrišče in šolsko parkirišče v Leskovcu

Foto: arhiv OŠ

Projekt Comenius Regio v občini Videm

Občina Videm, OŠ Videm in Kulturno društvo Franceta Prešerna Videm pri Ptujju smo se skupaj s partnerji iz Poljske v začetku leta 2012 uspešno prijaviли na razpis programa Vseživljenjsko učenje za Comenius Regio partnerstvo.

Sodelovanje med Poznanom in Vidmom pri Ptujju se je vzpostavilo v času projekta Comenius večstransko šolsko partnerstvo, v katerem se je začelo uspešno sodelovanje naših šol. Zato sta oba kraja želela poglobiti bilateralno sodelovanje na področju izobraževanja v okviru novega projekta Comenius Regio, ki je financiran s strani Evropske komisije. Comenius Regio partnerstva pomagajo sodelujočim regijam pri razvijanju in izmenjavi najboljših praks v šolskem izobraževanju, za razvoj trajnostnega čezmejnega sodelovanja in krepitev evropske razsežnosti šolskega izobraževanja. Naši partnerji na Poljskem

so mestna hiša Poznan, šola Zespół Szkół z Oddziałami Sportowym in 1, Edu Gate fundacija ter kulturni center Pod lipami. Glavna tema tega dvoletnega projekta je razvijanje osnovnih socialnih in osebnostnih kompetenc šolskih otrok skozi rabo različnih metod, povezanih z umetnostjo, gledališčem in kulturo. Socialne in osebnostne kompetence so še posebej pomembne pri starejših učencih, ki se soočajo s čustvenimi problemi, kot so slaba samopodoba, agresivnost, težave s socialno integracijo ipd. Te kompetence so ključnega pomena za nadaljnji osebni in izobrazbeni razvoj učencev. Pro-

jekt ima obširen raziskovalen pristop in cilja k razvijanju, rabi in preizkušanju različnih metod in pripomočkov pri delu z učenci. V projektu bomo preverili, kako se lahko različne metode prilagodijo za rabo v razredu, da bi pomagali učencem pri razvoju njihovih osnovnih kompetenc.

Prva dejavnost v okviru tega projekta se je odvijala na OŠ Videm v sodelovanju s Kulturnim društvom Franceta Prešerna. Na prelep sončen dan, 1. oktobra, so člani različnih sekcij kulturnega društva na šoli izvajali delavnice, na katerih so učenci spoznavali njihove dejavnosti, in prav vsi so se predstavili na čudoviti zaključni prireditvi, prežeti z medgeneracijskim sodelovanjem. Glavni namen tega kulturnega dneva je bil, da bi učenci odkrivali svoje

interese in morebitna močna področja ter jih spodbuditi k vključevanju v kulturne dejavnosti v lokalni skupnosti.

Od 10. do 13. oktobra pa smo se vsi projektni partnerji sestali na uvodnem srečanju v Poznanu. Po uradnih predstavitvah v poznanski mestni hiši smo obiskali šolo in kulturni center Pod lipami. Dogovarjali smo se o nadaljnjih projektnih nalogah in načinu sodelovanja. Poljaki so se izkazali kot dobri gostitelji, mi pa smo jim gostoljubje povrnili v teh prazničnih decembrskih dneh, ko smo jim lahko razkazali naš domači kraj. Že 10. decembra so namreč prispeli v Videm na 2. študijsko srečanje v okviru projekta Comenius Regio.

Petra Fošnarič

Planinski izlet na Uršljo goro

V soboto, 10. 11. 2012, smo se člani planinskega krožka OŠ Videm pod strokovnim vodstvom Planinskega društva Naveza odpravili na planinski izlet na Uršljo goro.

Pod vznožje gore smo se odpeljali z avtobusom. Pot je bila precej dolga. Med potjo smo videli nekaj posledic poplav. Ko smo prispeli pod vznožje gore, smo se najprej namalicali, da smo se lažje povzpeli na vrh skoraj 2000 m visoke Uršlje gore. Pot smo začeli na travniku, potem pa jo nadaljevali po gozdu. Med hojo smo se večkrat odpočili. Če je bil redek gozd, smo lahko videli tudi Peco. Čez nekaj časa smo prišli na vrh. Tam smo se fotografirali in se hitro odpravili v kočo, ki je bila nedaleč stran. V koči je bilo toplo, zato smo si slekli bunde in kape. Naročili smo si čaj, ki je bil zelo vroč. Malo smo se še pogovarjali, nato smo se pripravili za spust v dolino. Pot navzdol je hitro minila, saj je bila manj naporna kot pot na vrh. Kmalu smo že bili pri avtobusu. Pot domov je bila mirna in se ni zgodilo nič posebnega. Nekateri so bili malo utrujeni in so celo zaspali. Do doma pa me je zapeljala učiteljica.

Ta izlet mi je bil izjemno všeč in zagotovo bom s planinskim krožkom še hodil na izlete.

Martin Murko, 6. a, OŠ Videm

Laura

Snežak in mucki

Zjutraj me ni zbudila mami kot po navadi, zbudila sta me moja mucka Garfild in Miško. Bila sta zelo lačna, zato sem jima dala hrano. Najedla sta se in Miško se je šel igrat, Garfild pa je len in je šel spat.

Naslednji dan me je zbudila moja prijateljica in mi povedala, da zunaj sneži. »Jupi,« sem rekla. Oblekla sem se, se najedla, umila in šla na sneg. Prijateljica mi je rekla, naj narediva snežaka. Naredili sva veliko kepo in še dve. Kepi sta bili težki, zgornji del pa sploh ne. Naredili sva roki, vzeli kamne ter naredili podrobnosti. Mami je prinesla ven topel čaj za vse. Potem sem se še igrala z mucki, bilo je super. To je bil moj najljubši dan v teh počitnicah.

Sanja Sitar, 5. r.

Iz vrtca Zvezdice na Selih

V prazničnem decembru so vzgojiteljice vrtca Zvezdice na OŠ Sela pripravile igrico za otroke in njihove starše. V igrici *Dežela palčkov* so otroci lahko videli, kako se v teh prazničnih dneh palčki pripravljajo na praznovanje.

Veselje na snegu

Naravo je prekrila snežna odeja. Otroci v vrtcu Zvezdice so komaj čakali, da se oblečejo, nadenejo kapo, šal in rokavice. In že smo bili zunaj na snegu ...

Besedilo in foto: vzgojiteljice vrtca Zvezdice

Mladi za dedke in babice v občini Videm

Sreda, 24. oktobra, je v Vidmu pri Ptujju združila dve generaciji. Že tradicionalno medgeneracijsko druženje ob dnevu starejših med osnovnošolci šole Videm in

ško, Mojca Kamenšek in Anica Topolovec, smo pripravili predstavitev projekta Od tablice do računalnika. Zelo smo bili zadovoljni z velikim obiskom dedkov in babic ter staršev naših učencev.

V oktobru smo povabili k pouku babice, dedke in prababice. Nekatere smo obiskali tudi doma. Prosili smo jih, da nam pripovedujejo, kako je bilo v šoli takrat, ko so še sami glodali šolske klopi – tako so v šali radi poimenovali pouk nekoč.

Njihove spomine na pot v šolo ali iz nje domov, na neprijetne kazni, ki so jih bili deležni, smo zbrali in jih na prireditvi predstavili, zaigrane v obliki prizorčkov. Marsikatero oko se je orosilo ob spominu na šolske dni. Nastopali so malčki, ki so letošnji september prvič sedli v šolske

starejšimi občani je potekalo v telovadnici šole Videm. Učenci in učitelji prvega VIO, Olga Zelenik, Lidija Kosar, Boštjan Petrovič, Biserka Selak, Darja Ostro-

klopi, pogum so jim dajali učenci iz drugega in tretjega razreda. Nastopali so sproščeno, veselo in po mnenju vseh več kot odlično.

Ob spremljanju prireditve se je čas za vse nas vrnil v preteklost. V šolo, ki je bila drugačna od današnje, po pripovedovanju starejših veliko bolj stroga kot danes, pa kljub temu so radi in z veseljem hodili v šolo. Pot v šolo je bila dolga in naporna, zato pa iz dneva v dan polna novih nepozabnih dogodivščin.

Mladi so z velikim zanimanjem poslušali njihova pripovedovanja. Na koncu so soglasno ugotovili, da je danes v šoli veliko lepše kot nekoč. Ob zaključku prireditve je sledila še kratka sladka pogostitev, ki so jo v organizaciji šolske pedagoginje Kse-

Na prireditvi so se učenci preselili v preteklost, v čas, ko so šolo obiskovali njihovi dedki in babice.

Foto: arhiv OŠ

nije Samojlenko pripravila dekleta slaščičarskega krožka. Razšli smo se polni prelepih vtisov in v zadovoljstvu, da smo preživeli skupaj poldru-

go uro zelo mladi, malo manj mladi in tisti, ki si na jesen življenja želijo naše družbe.

Anica Topolovec

Božič, kot so ga poznale naše babice in prababice

Advent je čas štirih nedelj pred božičem, čas priprave na Kristusovo rojstvo, odet v vijolično barvo, ženitovanj in plesov ni. Domove okrasimo z venčki, na katerih zagori ena svečica za vsako nedeljo, ki nas loči od božiča. Štiri svečice na adventnem venčku so prisposoda luči, ki naznanja prihajajoče Kristusovo rojstvo.

Na dan sv. Barbare (4. december) in sv. Lucije (13. december) odrežemo lipovo, višnjevo ali češnjevo vejico in jo postavimo v posodo z vodo. V vejici zbudimo speče in zamrzlo življenje. V tem času damo v plitve posode kalit pšenično zrnje, da bo za božič ozelenelo. Pšenično zrnje pristavimo kasneje k jasicam, v bogkov kot ali na božično mizo. Prebujanje življenjske moči v vejah in v zrnju budi v človeku upanje, da ga svetloba ni zapustila. V skrivnostni grozi hladu in pojemajoče svetlobe bo zasijala luč iz jasic.

Otroci napišejo Miklavžu pismo, v katerem ga prosijo za darove. Pismo pustijo na okenski polici, kajti Miklavž jih obišče ponoči, ko je že spekel kekse in ko otroci že zdavnaj sanjajo sladke sanje. Če so otroci vse leto pridni, jim Miklavž v nastavljene krožnike ali peharje na oknu širokosrčno vsuje kopico daril. Nekdaj je nosil orehe, lešnike, venec fig, kekse, rožiče, jabolka ter morda pomaranče in zvezke. Boljša miklavževina v mestih so bile tudi pisane oblečene punčke, gugalni konjički, trobente, posodice ... Miklavž prihaja na dom in odpira debelo knjigo, kjer je zapisano, kdo je bil poreden in kdo priden. Angelc mu drži košaro, da pridne obdari, porednim pa da okrašeno šibo, izdelano

posebej za to priložnost. Toda mnogo huje je, ko se Miklavž odloči, da bo hodil po domovih s hudobnimi, kosmatimi parklji, ki rožljajo z verigami. Ti poredne otroke pobirajo in jih mečejo v košare z glavno navzdol, da jim ven štrlijo le še noge. Miklavž je darila kupoval na sejmi, nekdanj na sejmu sv. Barbare, kasneje pa se je številnim sejmom pridružil tudi Miklavžev sejem. Na Miklavževem sejmu niso smeli manjkati iz testa spečeni Miklavži in parkeljni z rdečimi jeziki, piškoti, suho sadje, punčke, konjički in druge igračke pa tudi hrenovke, kuhane klobase, žganje in kuhano vino.

Nekdaj, ko Miklavž na Slovenskem še ni bil poznan, je darove nosil le Božiček na sveti večer. Otroci so pred ognjiščem željno pričakovali, kaj jim bo Božiček vrgel skozi dimnik. Leteti so začeli orehi, jabolka, pomaranče, keksi, peresa, svinčniki, zvezki pa tudi kakšen kos obleke. Božiček je darila puščal tudi v čevljih, ki so mu jih otroci nastavili nad ognjiščem. Danes pa Božiček obdaruje otroke in odrasle. Božiček ne more več metati skozi odprte dimnike, ker teh ni več. Navzel se je ameriške navade, darila lično zavije in jih postavi pod jelko.

Jaslice so mnogo starejše od božičnega drevesca, bile so v pomoč verniku pri verskem

razmišljanju in so zato morale biti kar najbolj nazorne. Na Slovenskem so se prvič pojavile leta 1644. Figure prvih jasic so bile oblečene in so bile "dva vatla visoke", to je 66 cm. V slovenske domove so se jaslice razširile v 19. stoletju. Lesene, glinene, najpogosteje pa papirnate figure so postavljali na trioglasto desko v bogkovem kotu. Postavljanje jasic je bilo sprva vedno naloga gospodarja, kasneje so to z veseljem prevzeli otroci. Mnoge družine pa postavljanje jasic še dandanes spremenijo v pravi družinski praznik. Stara navada je, da se priprave na božič začno že v adventu.

Stara navada je, da se za velike praznike v hiši in okoli nje vse počisti. Na sveti večer se ne pripravljajo zgolj dom, v katerem bivamo, pač pa tudi dom, v katerem biva naša duša – telo. Tako so nekdanj sveti večer preživeli v strogem postu. S postom se človek osvobaja zemeljskih vezi in se lažje dvigne nad materijo, da zna prav vrednotiti vse, kar ga obdaja. Odrekanje hrani pomaga ohranjati pravi odnos do zemeljskih dobrin

in je veseli post v pričakovanju Zveličarjevega rojstva. Danes se postimo en dan prej. Na sveti post so ljudje nalomili hrastovih vej in jih zatikali pri durih in oknih. Znano je, da hrast ne odvrže listja in tako po svoje kljubuje zimi in smrti.

Božični dan je sveti dan, najsvetejši dan v letu. Ljudje se na ta dan ne lotijo nobenega opravila. V pregovoru velja, da na ta dan vse žive stvari počivajo.

Povsod po Sloveniji je bila poleg božičnih kruhov na mizi potica, ki jo je družina navadno jedla po polnočnici. Božičnega kruha – župneka, poprtnika – marsikje ne pečejo več, toda potica je nenadomestljiva in nepogrešljiva. To je izvorno slovensko pecivo, ki ga v Slavi vojvodine Kranjske omenja že Janez Vajkard Valvazor. Ime izvira iz besede povitica, ker je povita. Potico so največkrat pekli v modlu, ki ji je dajal obliko: okrogel, s tulcem na sredi, rebrast itd. Najstarejši nadevi za potice so bili orehovi, lešnikov, medeni, skutini, smetanovi, ocvirkovi, rozinovi – iz živil, ki so jih imeli ljudje doma. Kasneje

so začeli uporabljati še čokolado, kakav in drugo. Potica dobi ime običajno po nadevu, v Sloveniji so jo pekli, ko sladkorja še ni bilo, če so jo sladili, so uporabljali med.

Na sveti večer so napovedovali tudi vreme: božič na trati – velika noč za pečjo.

Božično drevesce simbolizira večno drevo življenja. Drevo, ki so ga naši predniki prinesli v hišo, je bilo zimzeleno, brez okrasja in luči. Sprva so smrečice postavili na plotove, zemljiške meje, ob vhode v vasi ali na vrtove, kasneje pa so jih postavili ali obesili v bogkov kot. Drevo so obesili s stropa, ponekod je bilo obrnjeno prav, ponekod na gla-

vo. Kasneje so ga začeli okrasiti z rdečimi jabolki, pozlačeni in posrebrenimi orehi in lešniki, sladkorčki, doma pečenim pecivom v obliki zvezd, angelov, ptic pa tudi s pisanimi papirnatimi trakovi. Svečke so na njem zagorele mnogo kasneje.

K prazničnemu vzdušju poleg božičnega okrasja sodi tudi bogato pripravljena miza, ki je pogrnjena s skrbno izvezenim belim prtom in mora biti tako polna, da še kozarca ni kam postaviti. Blagostanje na božični mizi pomeni željo po blaginji v prihajajočem letu. Voda in vino z božične mize preganjata hude oblake in škodljivi-

ve vetrove, točo in strelo.

Božič je družinski praznik, in če so se ljudje na božični dan zjutraj srečevali, so si segali v roko, toda tujega praga niso nikdar prestopili. Samo v cerkev in domov. Kdor bi drugače ravnal, bi prinesel nesrečo v hišo.

Za božič je poleg božičnega okrasja in jasic značilen tudi božični kruh, ki ob raznih poticah zavzema posebno mesto in ima na Slovenskem več različnih imen: poprtnik ali poprtnjak, božičnik, župnik, mižnik, pomižnik, stolnik, parjenk, badnjak. Treba ga je položiti na pogrnjeno mizo in tam ostane vse tri svete večere – za božič, novo leto in svete tri kralje. Božičnik je po slovenskih pokrajinah različen. Spečejo lahko enega samega, navadno pa tri, eden je pšenični, drugi ržen, tretji ajdov. Na vsak praznik pojedjo en hleb. Kjer pa imajo le en božičnik, ga pojedjo na svete tri kralje. Nekaj tega kruha dobi tudi živina. Poleg božičnika so naši predniki dajali na mizo tudi druge predmete. To so bili čarodejni pripomočki, katerih prisotnost na mizi, ob njej ali pod njo je privabila neznane moči, ki so se blagodejno pokazale v družini, gospodarstvu: da bi bili zdravi, da bi bile letine obilne, da ne bi primanjkovalo denarja. Na novega leta dan smo v Sloveniji vedno jedli svinjino, ker je veljalo, da prinaša srečo. Ni dobro jesti perutnine, prašič namreč rije naprej, kura pa praska nazaj.

Če imaš na novo leto dolg, ne iznebiš se ga vse leto. Vse leto boš delal to, kar si delal na novo leto. Kdor je na novega leta dan lačen, potem je lačen vse tisto leto. Na novega leta dan je dobro, če

je prvi gost v naši hiši moški. Če stopi v hišo najprej ženska, prinese nesrečo. Tudi ni dobro, če na cesti najprej srečamo žensko. Pometanje na novo leto sprosti neznane moči, zato pometajmo od praga proti mizi, da ne pometemo sreče čez prag. Kdor vstaja zgodaj na novega leta dan, bo zgodaj vstajal vse leto. Kdor pa vstane pozno, bo pozno vstajal vse leto. Na svete tri kralje hodijo spet koledniki. Gospodinje morajo zanje pripraviti klobase, denar ali vsaj kakšno jabolko. Toda tudi trije kralji morajo kaj povedati. Če drugega ne, vsaj od kod prihajajo: Kraljeva svetlost! Od kod ste Vi? Mi smo, kjer sonce gor gre, Gašper imenovan; Kraljeva svetlost, od kod ste pa Vi? Mi smo, kjer sonce na poldan stoji, Boltizar imenovan; Kraljeva svetlost, od kod ste pa Vi? Mi smo tisti, kjer sonce dol gre, Milhar imenovan. Zadnji, tretji sveti večer družina znova preživi skupaj. Na vrata s kredo zapišemo začetnice imen sv. treh kraljev in letnico novega leta: 20+G+M+B+01. Pokadimo in poškopimo stanovanja ter načnemo tretji božičnik.

Pripravila: Andreja Gojkošek

Nej

Sveti Miklavž med otroki v Leskovcu

Na predvečer sv. Miklavža se je cerkev sv. Andraža v Halozah napolnila z otroki in njihovi starši. Vsi smo ga že nestrpnost čakali, in še preden je prišel, smo se z otroki naučili pesmico, ki smo jo zapeli dobremu možu kot presenečenje. Otroke sta pesmico naučila organist Srečko Zavec in njegova žena Sonja, ki je otroke animirala pred prihodom sv. Miklavža. Ob težko pričakovanem prihodu dobrega moža je pesmica gladko stekla.

Sv. Miklavž je bil presenečen in vesel takega zbora malčkov, ki so mu z velikim veseljem in radostjo zapeli pesmico Delajmo, delajmo zlata kolesa, da se popeljemo v sveta nebesa. Bilo jih je pristrčno opazovati. V zlati knjigi so bili zapisani vsi otroci, saj so bili zelo pridni. Nekateri posamezniki so še posebej zapeli pesmice in molili, tako da so resnično pokazali, da so se pripravljali na obisk sv. Miklavža. Pridnim otrokom je sv. Miklavž s spremstvom

dveh angelov in parklja, ki ga nismo preveč potrebovali, razdelil darila. Otroci so bili veseli in zadovoljni, ko so odhajali iz cerkve, zunaj sta jih čakala še topel čaj in pecivo, njihove starše pa še kuhano vino.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo KS Leskovec, NK Leskovec, TD Leskovec, Etnografskemu društvu Repišče in PGD Leskovec, prevozniku Janezu Krajncu, prevozniku Jožetu Zavcu, ing. varstva pri delu Francu

Utrinek z miklavževanja v cerkvi sv. Andraža v Leskovcu

Foto: Brane Orlač

Stopajniku, frizerstvu Minka Feguš, Baru Desetka, trgovini Leska, Jadranki Krajnc, Janku Baničku in še nekaterim posameznikom – Angeli Kozel (Tončka, Karl J., Boris). Še enkrat hvala vsem, saj brez njih ne bi mogli izpeljati miklavževanja oz. podariti tako lepih daril. Zahvala

velja tudi Sonji in Srečku za animacijo otrok ter sv. Miklavžu, parklju in angelčkoma (Doroteji in Aniti), Idi Potočnik, Nataši Prešeren, Ediju Zavcu. Miklavževanje so pripravili: Minka Feguš, Natalija Senekovič in Ana Zavec.

Jožef Zavec ml.

PREMISLEK OB KONCU LETA

Tudi letošnje leto zaznamujejo župnijo sv. Vida nekateri dogodki, ki bodo zapisani v kroniko.

Pobratenje s hrvaško župnijo Bednja

Na Vidovo nedeljo, 17. junija, smo slovesno podpisali listino o pobratenju obeh župnij. S tem smo popestrili obhajanje Vidove nedelje. Povratno srečanje je bilo 15. avgusta v Bednji, kjer so nas nadvse slovesno sprejeli in smo potrdili podpis listin o pobratenju.

Dekanijski misijonski dan

Vež bratstva med župnijama se je pokazala že na misijonskem dnevu, ko so prišli zastopniki pobratene župnije z župnikom in županom na čelu na misijonski dan, ki je bil posvečen pokojnemu misijonarju p. Mihi Drevenšku ob prvi obletnici njegove smrti. Pred mašo je bila kratka akademija, ki so jo pripravili mladi in p. Emil Križan – pričevalec. Somaševanje je vodil p. Milan Kos, pro-

Pri Svetem Vidu

vincial, ob navzočnosti okrog 20 duhovnikov. Kljub zelo slabemu vremenu sta bila blagoslovljena doprsni kip p. Miha Drevenška in fasada župnijskega doma, dom je tudi poimenovan po našem velikem misijonarju.

Ob tej priložnosti se zahvaljujem Pobrežanom in donatorjem, ki so zbrali 6.532 evrov. Prav lepa hvala tudi pobreškim gospodinjam in kletarjem za bogato pogostitev v šotoru, ki ga je odstopila občina, ker je že bil pripravljen za martinovanje. Seveda je še ostalo precej dolga za fasado župnijskega doma.

Obnova samostana in župnijskih prostorov

Kmalu bo uresničen velik projekt – obnova fasade na samostanu in župnijskih prostorih. Celotna stavba je izolirana, zamenjano stavbno pohištvo, obnovljene terase in garaže. Obnova je financirana od prodanih nepremičnin samostana, s tem je izčrpan ta fond. V obnovo so vključeni tudi župnijski pro-

stori, učilnice, pisarna in kapela.

POGLED V LETO 2013

Na pastoralnem področju bomo uresničevali pastoralni načrt Pridite in pogledite. V tem letu se bomo poglobljali v ta načrt, da bi ga potem mogli uresničevati. V župniji bo birma. Priprave bodo potekale na osebni ravni kandidatov, v njihovih družinah in na župnijski ravni. Obnova notranjščine župnijskega doma bo na vrsti, čim bomo poravnali dolgove za fasado. Urejena Vidova klet kliče po tem, da bi uredili tudi notranjščino doma, saj bi ga tudi župnija zelo potrebovala za župnijske dejavnosti.

p. Tazcij Kolenko

Bližajo se prazniki upanja, Življenja. Naj bo dotik božične skrivnosti doživet.

Podelite ta dotik s potrebnimi in vsemi, ki so v stiski.

Blagoslovljeno novo leto 2013

*želijo
patri iz Vidma*

Prvi decembrski obdarovalec v Lancovi vasi

Mesec december je prav gotovo najbolj prazničen mesec v letu. Še posebej se ga razveselijo malčki in otroci, saj jih drug za drugim obiščejo trije dobri možje. Prvi izmed njih, sveti Miklavž, je tudi letos obiskal in obdaril pridne otroke v vaškem domu Lancova vas.

Miklavžev večer vsako leto organizira Folklorno društvo Lancova vas, ki na ta način obujajo še en star običaj. Otroci in njihovi starši so se tudi letos na predvečer godu sv. Nikolaja, 5. decembra, zbrali v dvorani vaškega

doma, da bi skupaj pričakali sv. Miklavža. Kulturni utrinek so dodali najmlajši folkloristi FD Lancova vas pod vodstvom Simone Cebek – zaplesali so znani zibenšrit, nato pa so otroci s skupno pesmijo priklicali dobrega obdarovalca. Ta je kmalu prišel z vsem svojim sprem-

stvom, angeli in parkeljni, predvsem pa je nosil velik koš daril. Nekateri malčki so mu povedali kakšno pesmico, zapeli ali zmolili. Prav vsi pa so se domov vrnili z darilom in obljubo, da bodo prihodnje leto še bolj pridni.

Besedilo in foto: PK

Sv. Miklavža so otroci medse priklicali s skupno pesmijo.

Pridnih otrok, ki so prišli k sv. Miklavžu po svoje darilo, je bilo tudi letos veliko.

Na šoli Sela izdelali adventne venčke

Tudi v oddelku podaljšanega bivanja se počasi pripravljamo na bližajoče se praznike. Začeli smo z izdelavo adventnih venčkov, uporabili smo predvsem naravne materiale. Tako so naše venčke

krasili storži, želodi, mah, lubje, orehi, posušene limone, cimetove palčke, okrasne vrvice, trakovi, pentlje. Še vedno je moderno okraševanje v zlati barvi, zato smo jo uporabili pri barvanju podlag

iz papirnatih tulcev in barvanju plodov. Tudi vejic bršljana, cipres in smrek ni manjkalo na venčkih. Čas pri izdelovanju nam je mineval zelo hitro in nastajali so unikatni izdelki. Med delom smo zelo

uživali. Izdelke smo razstavili v učilnici. Komaj smo čakali, da si bomo lahko adventne venčke odnesli domov in na njih prižgali prvo svečko.

Učiteljica podaljšanega bivanja z učenci Sela

Čarobni december
v rajski deželi
ob Dravi

www.visitptuj.eu

 Ptuj
Jeruzalem Ormož
Haloze
Slovenske gorice

www.visitptuj.eu
www.visitjeruzalem-ormoz.eu
www.visithaloze.eu
www.visitslovenskegorice.eu

Kolikokrat ste se že soočili z dilemo
kaj podariti?
Kakšno darilo izbrati, da bo
resnično razveselilo obdarovanca?
Konec leta, v času prazničnih obdarovanj,
so te dileme še težje!

Ponujamo vam idealno rešitev

**Posebno darilo
za posebno osebo!**

Za vašo drago, za ljubega,
za najboljšo mamo ali zlatega očeta ...
za najdražje otroke, za prijatelja,
prijateljico, znance ... Za vse!
In ob vseh priložnostih!

I FEEL
SLOVENIA

S | eventim.si
Pot in Dar
Trgovina z doživetji
v Cityparku

Možnost nakupa: ptuj@vedute.si
S Pot in dar – Citypark
www.eventim.si

Seznam storitev in blaga, za katere lahko koristite bon,
je na voljo pri Ptujске vedute, d.o.o., Ptuj DMC

Darilni bon za destinacijo

Ptuj – Jeruzalem Ormož – Haloze – Slovenske gorice
lahko obdarovanec izkoristi za plačilo izbranih kulina-
ričnih doživetij, vsestransko razvajanje v salonih dobrega
počutja in bazenih, užitke v okušanju vrhunskih vin in
množice slastnih domačih dobrot ali nakup le-teh, krajše ali
daljše oddihe v naših hotelih, penzionih, zasebnih sobah,
popolne oddihe od vsakodnevnega vrveža na priznanih
turističnih kmetijah, aktivno preživljanje časa na prostem
ali v pokritih športnih objektih, izzivov, kot je boksarski
preizkus s šampionom Dejanom Zavcem ... in ogledov
množice lepot v rajski deželi ob Dravi.

Ne glede na starost, spol ali okus –
POSEBNO DARILO ZA POSEBNO OSEBO
je vedno **POPOLNO DARILO!**

Olajšajte si izbiro in izberite najboljšo obenem!

ZRS Bistra
P T U J

Naložba v vaše prihodnost
Operativni program Regionalni razvoj
Evropski sklad za regionalni razvoj

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSKI
RAZVOJ IN TEHNOLOGIJO